

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์

ฉบับที่ 5

(บทเรียน 25 บท)

เขียนโดย ดร. Mike Holloway

เพื่อได้ฉบับเพิ่ม ให้ติดต่อที่

BCA Publications

1700 South Goyer Road

Kokomo, Indiana 46902

USA

โทร. 765-452-3429

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 101
"ยูดาส อิสคาริโอท – ผู้ทรยศพระเจ้า"

บทนำ:

1 เมื่อเราศึกษาชีวิตและตัวตนของยูดาส อิสคาริโอท เราก็ต้องตระหนักว่า มีความเห็นสองสามประการเกี่ยวกับว่าเขาเป็นใครและเป็นอะไร ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดว่าเราจะตีความชีวิตของเขาอย่างไร

2 ยูดาสคือใคร?

- ก บางคนเชื่อว่าเขาเป็นคนดีคนหนึ่งที่เกิดไม่สนใจการตัดสินใจและการทรงนำของพระเมสสิยาห์แล้ว คนพวกนี้คิดว่าเขาเป็นพวกรักชาติที่ตอนแรกสนับสนุนพระเยซูคริสต์และได้กลายเป็นสาวกของพระองค์ เพราะคิดว่าพระองค์จะทรงทำหน้าที่พระเมสสิยาห์ผู้พิชิตที่คนยิวส่วนใหญ่รอคอยอยู่
- ข บางคนเชื่อว่าเขาเป็นคนชั่วที่ยอมให้ซาตานเข้าสิงด้วยความเต็มใจและตั้งใจทำลายพระบุตรของพระเจ้า และขัดขวางแผนการไถ่ของพระเจ้า
- ค บางคนเชื่อว่าเขาไม่ใช่มนุษย์เลย แต่เป็นซาตานเอง

3 ในบทเรียนนี้ เราจะดูหลายส่วนในชีวิตของยูดาสเพื่อที่จะเข้าใจชายชื่อกระฉ่อนที่สุดในพระคัมภีร์

1 เขามีตำแหน่งยิ่งใหญ่แต่ไร้อุปนิสัยที่ดี

- ก มัทธิว 10:2 **อัครสาวก**สิบสองคนนั้นมีชื่อดังนี้ คนแรกชื่อซีโมนที่เรียกว่าเปโตร กับอันดรูว์น้องชายของเขา ยากอบบุตรชายเศเบดี กับยอห์นน้องชายของเขา
3 **ฟีลิปและบารโธโลมิว โธมัสและมัทธิวคนเก็บภาษี** ยากอบบุตรชายอัลเฟอัส และเลbbeอัสผู้ที่มีชื่ออีกว่า **ธิดเดอัส**
4 ซีโมนชาวคานาอันและ**ยูดาสอิสคาริโอทผู้ที่ได้ทรยศพระองค์นั้น**
- ข เหลือชื่อที่ยูดาสได้ชื่อว่าเป็นอัครสาวกคนหนึ่ง เขามีตำแหน่งเดียวกับเปโตรและยอห์น
 - 1 อย่างไรก็ตาม ปัญหาก็คือว่า เขาไม่ได้มีอุปนิสัยของอัครสาวกเลย
 - 2 ยูดาสมีชื่อเสียงเหมือนกับพวกอัครสาวก เขาได้รับฤทธิ์เดชเพื่อทำการอัศจรรย์ได้เหมือนกับคนอื่น
 - 3 แต่เขาไม่คู่ควรกับตำแหน่งนี้เลย เนื่องจากเขาขาดคุณสมบัติเพราะอุปนิสัยของเขา
- ค น่าเสียดายจริงๆที่ประเทศเรามีคนมากมายที่ชื่นชมนักกีฬาต่างๆและอยากเป็นเหมือนคนเหล่านั้น แต่ถึงแม้ว่าคนดังเหล่านั้นจะมีอิทธิพล แต่พวกเขาส่วนใหญ่ก็ไม่มีอุปนิสัยที่ดี

2 เขาสนใจเงินมากกว่าพระเมสสิยาห์

- ก มัทธิว 26:8 พวกสาวกของพระองค์เมื่อเห็นก็ไม่พอใจ จึงว่า "**เหตุใดจึงทำให้ของนี้เสียเปล่า 9 ด้วยน้ำมันนี้ถ้าขายก็ได้เงินมาก แล้วจะแจกให้คนจนก็ได้**"

- 10 เมื่อพระเยซูทรงทราบจึงตรัสแก่เขาว่า "กวนใจหญิงนี้ทำไม เธอได้กระทำการดีแก่เรา
 - 11 ด้วยว่าคนยากจนมีอยู่กับท่านเสมอ แต่เราไม่อยู่กับท่านเสมอไป
 - 12 ซึ่งหญิงนี้ได้เทน้ำมันหอมบนกายเรา เธอกระทำเพื่อการศพบของเรา
 - 13 เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ที่ไหนๆทั่วโลกซึ่งชาวประเสริฐนี้จะประกาศไป การซึ่งหญิงนี้ได้กระทำจะเลื่องลือไปเป็นที่ระลึกถึงเขาที่นั่นด้วย"
 - 14 ครั้งนั้นคนหนึ่งในพวกสาวกสิบสองคนชื่อ ยูดาสอิสคาริโอท ได้ไปหาพวกปุโรหิตใหญ่
 - 15 ถามว่า "ถ้าข้าพเจ้าจะมอบพระองค์ไว้แก่ท่าน ท่านทั้งหลายจะให้อะไรข้าพเจ้า"
- ฝ่ายเขาก็สัญญาจะให้เหรียญเงินแก่ยูดาสสามสิบเหรียญ

- ข ชีวิตของยูดาสดูเหมือนจะถูกขับเคลื่อนด้วยเงิน
- 1 เราไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพื้นเพของเขาหรืออดีตของเขา
 - 2 แต่เราทราบว่าเมื่อเขาเข้าไปหาพวกฟาริสี เขาก็ตั้งใจหากำไรจากการทรยศองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา
 - 3 นี่ดูเหมือนทำให้ทัศนคติที่ว่ายูดาสเป็นคนรักชาติที่มีเป้าหมายเพื่อปลดปล่อยชาวยิวจากการถูกคนโรมันกดขี่ต้องอ่อนด้อยหรือตกไป
 - 4 อันที่จริงเขาดูเหมือนคนฉวยโอกาสมากกว่า เพราะเขาหวัง "หาเงิน" จากตำแหน่งและความสัมพันธ์ของเขามีต่อพระเยซู

3 เขาเป็นคนหน้าซื่อใจคด "ตัวยง"

- ก มัทธิว 26:23 พระองค์ตรัสตอบว่า "ผู้ที่เอาอาหารจิ้มในชามเดียวกันกับเรา ผู้นั้นแหละที่จะทรยศเรา
- 24 บุตรมนุษย์จะเสด็จไปตามที่ได้เขียนไว้ว่าด้วยพระองค์นั้น แต่วิบัติแก่ผู้ที่ทรยศบุตรมนุษย์ ถ้าคนนั้นมิได้บังเกิดมาก็จะเป็นการดีต่อคนนั้นเอง"
- 25 ยูดาสที่ได้ทรยศพระองค์ทูลถามว่า "อาจารย์เจ้าข้า คือข้าพระองค์หรือ" พระองค์ตรัสตอบเขาว่า "ท่านพูดเองแล้วนี่"
- ข ณ เวลานั้นยูดาสได้ติดต่อกับพวกฟาริสีและได้ตกลงที่จะทรยศพระเยซูด้วยเงิน 30 เหรียญแล้ว ด้วยเหตุนี้ คำถามของเขาที่ว่า "คือข้าพระองค์หรือ" จึงเป็นแค่การพยายามที่จะกลมกลืนไปกับพวกสาวกคนอื่นๆ ที่ถามคำถามเดียวกันเท่านั้นเอง
- ค กล่าวในอีกแง่หนึ่งคือ ยูดาสรู้ว่าเขาเป็นอะไร พระเยซูทรงทราบว่าเขาเป็นอะไร และเขาก็พยายามอย่าง ออกนอกหน้าที่จะหลอกคนอื่น
- 1 นี่เป็นอีกจุดที่คล้ายคลึงกันระหว่างการทรยศของยูดาสและการปฏิเสธของเปโตร
 - 2 ทั้งคู่พยายามหลอกคนอื่นให้เชื่อว่าตนเป็นคนที่ดีที่ไม่ได้เป็น
 - ก ยูดาสพยายามหลอกให้คนอื่นเชื่อว่าตนเป็นสาวกที่รักพระเจ้า
 - ข เปโตรพยายามหลอกให้คนอื่นเชื่อว่าตนไม่ได้เป็นสาวก
 - 3 แต่นี่คือความแตกต่างที่สำคัญ
 - ก เปโตรเป็นนักโกหกที่ไม่ได้เรื่องเพราะเขาเป็นคนที่ซื่อสัตย์เกินไป

ข ยูดาสเก่งมากในการหลอกหลวงผู้คนเพราะเขาเป็นคนขี้โกหกและหลอกให้ทุกคนเชื่อว่า
เขาเป็นคนที่ซื่อสัตย์พอที่จะเป็นเหรียญฎีกได้ และในความเป็นจริงแล้ว เขาก็เป็นขโมย
นี่เป็นประเด็นที่สำคัญเพราะเปโตรก็เป็นคนหน้าซื่อใจคดพอๆกับยูดาส เขาไม่เก่งเท่ายูดาสแต่เขาก็
พยายามพอๆกับยูดาส ด้วยภาระที่ทำแบบเดียวกันนี้ เราพบว่าเปโตรได้รับการยกโทษในท้ายที่สุด
ในขณะที่ยูดาสฆ่าตัวตายและตกนรก – ไม่ใช่เพราะสิ่งที่เขากระทำ แต่เพราะเขาไม่ยอมกลับใจใหม่

4 เขาเป็นคนพาลที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรัก

ก มัทธิว 26:47 พระองค์ตรัสยังไม่ทันขาดคำ ดูเถิด ยูดาส คนหนึ่งในเหล่าสาวกสิบสองคนนั้น ได้เข้ามา
และมีประชาชนเป็นอันมากถือดาบ ถือไม้ตะบอง มาจากพวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่แห่งประชาชน
48 ผู้ที่จะทรยศพระองค์นั้นได้ให้อาณัติสัญญาแก่เขาว่า "เราจะจับผู้ใด ก็เป็นผู้นั้นแหละ
จงจับกุมเขาไว้ให้แน่นหนาเถิด"

49 ขณะนั้น ยูดาสตรงมาหาพระเยซูทูลว่า "สวัสดี พระอาจารย์" แล้วจับพระองค์

50 พระเยซูตรัสกับเขาว่า "**สหายเอ๋ย** มาที่นี่ทำไม" คนเหล่านั้นก็เข้ามาจับพระเยซูและคุมไป

ข พระธรรมตอนนี้แสดงให้เห็นสองสิ่งชัดเจนนานๆเกี่ยวกับยูดาส

1 ประการแรกคือ มันแสดงให้เห็นว่ายูดาสไม่ได้เป็นภูตผีปีศาจ เพราะพระเยซูทรงเรียกเขาว่า
สหายของพระองค์

2 ประการที่สองคือ มันแสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงรักเขาและทรงถือว่าเขาเป็นเพื่อนคนหนึ่ง
จวบจนกระทั่งพระองค์สิ้นพระชนม์

5 เขาไม่ได้กลับใจใหม่จริงๆ

ก มัทธิว 27:3 เมื่อยูดาสผู้ทรยศพระองค์เห็นว่าพระองค์ต้องปรับโทษก็**กลับใจ** นำเงินสามสิบเหรียญนั้นมา
คืนให้แก่พวกปุโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่

4 กล่าวไว้ว่า "ข้าพเจ้าได้ทำบาปที่ได้ทรยศโลหิตอันบริสุทธิ์" คนเหล่านั้นจึงว่า "การนั้นเป็นธุระอะไรของเรา
เจ้าต้องรับธุระเอาเอง"

5 ยูดาสจึงทิ้งเงินนั้นไว้ในพระวิหารและจากไป แล้วเขาก็ออกไปผูกคอตาย

ข มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการกลับใจใหม่ของเปโตรและของยูดาส

1 เมื่อเปโตรกลับใจใหม่ เขาก็กลับมารับใช้และใช้ความล้มเหลวของตนเป็นชั้นบันได

2 เมื่อยูดาสกลับใจ เขาก็ร้องไห้และรับสารภาพความผิดของตน แต่มันก็หยุดเพียงแค่นั้น
และลงเอยด้วยการที่เขาใช้ความล้มเหลวเป็นหลุมฝังศพ

ค การกลับใจใหม่จากความบาปคืออะไร

1 บางคนเชื่อว่ามันก็เหมือนกับการสารภาพความบาปที่เฉพาะเจาะจง แต่นั่นเป็นสิ่งที่ยูดาสทำ
และเขาก็ฆ่าตัวตาย – ซึ่งไม่ได้บ่งบอกเลยว่าเขาแก้ปัญหาได้แล้ว

- 2 บางทีคำจำกัดความที่ดีที่สุดของคำว่ากรกลับใจใหม่ก็คือ ท่าที่ที่ว่า “ถ้าฉันมีโอกาสแก้ตัว ฉันจะไม่มีวันทำสิ่งนั้นอีกเป็นอันขาด”
- 3 ดังนั้น การกลับใจใหม่ที่แท้จริงจึงไม่อาจตัดสินได้จากการที่คนๆหนึ่งร้องไห้หรือมีท่าที่ เสียอกเสียใจมากขนาดไหน การตัดสินว่านั่นเป็นการกลับใจใหม่ที่แท้จริงหรือไม่ก็คือว่า คนๆนั้นทำผิดแบบเดิมซ้ำอีกหรือไม่

6 เขาเป็น “คริสเตียนแต่ปาก” ที่จริงๆไม่รอด

- ก ลูกา 22:1 เทศกาลเลี้ยงขนมปังไร้เชื้อที่เรียกว่าปัสกามาใกล้แล้ว
 - 2 พวกปุโรหิตใหญ่กับพวกธรรมาจารย์หาช่องทางว่าเขาจะฆ่าพระองค์ได้อย่างไร เพราะเขากลัวประชาชน
 - 3 ฝ่ายซาตานเข้าตลใจยูดาสที่เรียกว่าอิสคาริโอทที่นับเข้าในพวกสาวกสิบสองคน
- ข ข้อพิสูจน์ว่ายูดาสไม่ได้กลับใจเป็นคริสเตียนจริงๆเห็นได้จากประสบการณ์ของเขากับซาตาน
 - 1 ซาตานไม่มีทางเข้าสิงคริสเตียนได้เลยเพราะเหตุผลที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เพียงทรงสถิตอยู่ ภายในตัวเราเท่านั้น แต่พระคัมภีร์ยังบอกด้วยว่าเราอยู่ในพระคริสต์
 - 2 1 โครินธ์ 15:22 เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิต เกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น
 - 3 ถ้าพญามารสามารถเข้าสิงในคริสเตียนคนใดได้ มันก็ต้องได้รับความรอดเสียก่อนเพราะ คริสเตียนทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าในพระกายของพระคริสต์แล้ว

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 102
"ปอนทิวส ปิลาต – ชายผู้ตกเป็นเหยื่อสถานการณ์"

บทนำ:

- 1 ไม่มีใครในประวัติศาสตร์ที่น่าเศร้าและน่าสงสารมากไปกว่าคนที่ถูกบังคับให้ต้องเลือกระหว่างพระเจ้าและประชาชนของพระองค์
- 2 พระเยซูคริสต์ทรงทราบว่าพระองค์ถูกลิขิตให้มาสิ้นพระชนม์ที่กรุงเยรูซาเล็มในขณะที่พวกข้าราชการยิวโกรธแค้นเมื่อเห็นพระองค์และเมื่อได้ยินคำอ้างของพระองค์ที่ว่า เป็นพระบุตรของพระเจ้า และปิลาตก็เป็นคนเคราะห์ร้ายที่ต้องเลือกว่าจะอยู่ฝ่ายไหน
- 3 เขาเป็นคนแบบไหน?
 - 1 เขาเป็นคนที่อยู่ฝ่ายโลก
 - ก มัทธิว 27:1 ครั้นรุ่งเช้า บรรดาพวกบรูโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่แห่งประชาชนปรึกษากันด้วยเรื่องพระเยซูเพื่อจะประหารพระองค์เสีย
 - 2 เขาจึงมัดพระองค์พาไปมอบไว้แก่ปอนทิวสปิลาตเจ้าเมือง
 - ข ตำแหน่งเจ้าเมืองของเขาทำให้เขาต้องภักดีต่อโรม และถึงแม้ว่านี่จะเป็นเรื่องปกติ แต่มันก็เป็นเครื่องกีดขวางเมื่อถึงเวลาที่เขาต้องตัดสินใจครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษย์
 - 1 การที่พลเมืองของประเทศหนึ่งจงรักภักดีต่อประเทศของเขา นับว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องและเหมาะสม
 - 2 แต่ไม่มีสิ่งใด แม้แต่ความรักชาติก็ตาม ที่จะมาขวางทางสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรพระเจ้า
 - 3 การตัดสินใจของปิลาตในการสั่งประหารชีวิตพระเยซูเกิดจากความกลัวของเขาว่าซีซาร์จะไม่พอใจ
 - 2 เขาเป็นคนที่มองเห็นความกล้าหาญ
 - ก มัทธิว 27:11 เมื่อพระเยซูทรงยืนอยู่ต่อหน้าเจ้าเมือง เจ้าเมืองจึงถามพระองค์ว่า "ท่านเป็นกษัตริย์ของพวกยิวหรือ" พระเยซูตรัสกับท่านว่า "ก็ท่านว่าแล้วนี่"
 - 12 แต่เมื่อพวกบรูโรหิตใหญ่และพวกผู้ใหญ่ได้ฟ้องกล่าวโทษพระองค์ พระองค์มิได้ทรงตอบประการใด
 - 13 ปิลาตจึงกล่าวแก่พระองค์ว่า "ซึ่งเขาได้กล่าวความปรักปรำท่านเป็นหลายประการนี้ ท่านไม่ได้ยินหรือ"
 - 14 แต่พระองค์ก็ได้ตรัสตอบท่านสักคำเดียว เจ้าเมืองจึง**อึ้งจรรยาใจยิ่งนัก**
 - ข ปิลาตเคยเห็นคนนับร้อยนับพันถูกตัดสินให้มีโทษประหารชีวิตมาแล้ว แต่มีบางสิ่งที่เป็นเอกลักษณ์และแตกต่างเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์
 - 1 พระเยซูทำทางควบคุมสถานการณ์ทุกอย่างได้

- 2 พระเยซูทำทางเป็นคนที่มีการกิจ และอันที่จริงแล้วพระองค์ก็ตรัสเช่นนั้น ยอห์น 18:37k ปีลาตจึงทูลถามพระองค์ว่า "ถ้าเช่นนั้นท่านเป็นกษัตริย์หรือ" พระเยซูตรัสตอบว่า "ท่านพูดว่าเราเป็นกษัตริย์ เพราะเหตุนี้เราจึงเกิดมาและเข้ามาในโลก"
- 3 เขาเคยเห็นคนมากมายตายมาแล้ว แต่พระเยซูเป็นคนที่ไม่กลัวตายเลย และความกล้าหาญ และใจสู้ในยามเผชิญหน้ากับความตายนี้เองที่ทำให้ปีลาตตะลึง

3 เขาเป็นคนที่รู้จักแยกแยะ

- ก มัทธิว 27:15 ในเทศกาลเลี้ยงนั้น เจ้าเมืองเคยปล่อยนักโทษคนหนึ่งให้แก่หมู่ชนตามใจชอบ 16 คราวนั้นพวกเขา มีนักโทษสำคัญคนหนึ่งชื่อบารับบัส 17 เหตุฉะนั้นเมื่อคนทั้งปวงชุมนุมกันแล้ว ปีลาตได้ถามเขาว่า "เจ้าทั้งหลายปรารถนาให้ข้าพเจ้าปล่อยผู้ใดแก่เจ้า บารับบัสหรือพระเยซูที่เรียกว่า พระคริสต์" 18 เพราะท่านรู้อยู่แล้วว่าเขาได้มอบพระองค์ไว้ด้วยความ**อิจฉา**
- ข ปีลาตไม่ใช่คนโง่เลยเมื่อพูดถึงคน
 - 1 เขาหัวแหลมพอที่จะดูออกว่ามีอะไรพิเศษเกี่ยวกับพระเยซู
 - 2 และเขาก็ฉลาดพอที่จะรู้ว่าพวกยิวไม่ได้ถูกกระตุ้นด้วยความอยุติธรรมที่มีต่อบัญญัติยิวของพวกเขา แต่ด้วยความอิจฉาและความเกลียดชัง
 - 3 เขาเหมือนเป็นนักศึกษารวมชาติมนุษย์และฉลาดพอที่จะเข้าใจความมุ่งหมายของความคิดและจิตใจมนุษย์
 - 4 และถึงแม้ว่าเขาจะมีสติปัญญาแบบมนุษย์มากสักเท่าใด แต่เขาก็ล้มเหลวในการหาทางออกที่เหมาะสมจากปัญหาในการประหารชีวิตพระบุตรของพระเจ้า

4 เขาเป็นคนที่ได้รับคำเตือนแล้ว

- ก มัทธิว 27:19 ขณะเมื่อปีลาตนั่งบัลลังก์พิพากษาอยู่นั้น ภรรยาของท่านได้ใช้คนมาเรียนท่านว่า "ท่านอย่าพัวพันกับเรื่องของคนชอบธรรมนั้นเลย ด้วยว่าวันนี้ดิฉันทุกข์ใจหลายประการกับ**ความฝัน**เกี่ยวกับท่านผู้นั้น"
- ข เรามีชีวิตอยู่ในสมัยที่องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับประชาชนของพระองค์ผ่านทางพระคัมภีร์และพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์เป็นหลัก
 - 1 อย่างไรก็ตาม ปีลาตไม่สามารถเข้าถึงหรือมีใจอยากศึกษาพระคัมภีร์ที่พวกยิวครอบครองอยู่
 - 2 ด้วยเหตุนี้ อาจเป็นไปได้ว่าพระเจ้าทรงพยายามเตือนเขาผ่านทางความฝันของภรรยาเขา
 - 3 ตรงข้ามกับที่บางคนเชื่อ (เช่นพวกไฮเปอร์แคลวินนิสต์) ปีลาตมีสิทธิ์เลือกได้จริงๆ เขาสามารถใส่ใจเจตจำนงเสรีของตัวเองได้ และสามารถปลดปล่อยพระเยซูคริสต์ได้ และสามารถได้รับความรอดได้ด้วย

4 และคำเตือนนี้ก็มิใช่เป้าหมาย พระเจ้าทรงปรารถนาให้แม้กระทั่งปีลาตได้รับความรอดและ ยืนหยัดเพื่อสิ่งที่ถูกต้อง

5 เขาเป็นคนที่สนใจในความยุติธรรม

ก มาระโก 15:2 ปีลาตจึงถามพระองค์ว่า "ท่านเป็นกษัตริย์ของพวกยิวหรือ" พระองค์ตรัสตอบท่านว่า "ท่านว่าแล้วนี่"

3 ฝ่ายพวกปุโรหิตใหญ่ได้ฟ้องกล่าวโทษพระองค์เป็นหลายประการ แต่พระองค์ไม่ตรัสตอบประการใด

4 **ปีลาตจึงถามพระองค์อีกว่า** "ท่านไม่ตอบอะไรหรือ ดูเถิด เขากล่าวความปรักปรำท่านหลายประการ ที่เดียว"

5 แต่พระเยซูมิได้ตรัสตอบประการใดอีก ปีลาตจึงอัศจรรย์ใจ

ข น่าสังเกตว่าปีลาตซึ่งเป็นคนโรมันมีท่าทางสนใจว่าคนๆหนึ่งควรถูกตัดสินใจอย่างยุติธรรมไม่ใช่แค่ครั้งคราว เท่านั้น เขามองออกว่าพวกฟาริสีกำลังพยายามที่จะให้พระผู้ช่วยให้รอดถูกประหารชีวิตโดยปราศจาก เหตุอันควร และดูเหมือนว่าปีลาตจะรู้สึกเห็นใจพระองค์

ค แต่ปีลาตก็เป็นตัวแทนของคนที่ไม่รอดทั้งหลายที่รู้จักเรื่องความยุติธรรมและโดยพื้นฐานแล้วเป็นคนดีและ ซื่อสัตย์สุจริต

ง แต่คำถามที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตไม่ใช่ว่าคนๆหนึ่งเป็นคนที่ซื่อสัตย์หรือเป็นคนดีต่อเพื่อนมนุษย์หรือไม่ แต่เป็น คำถามที่ว่าเขาทำอะไรกับพระเยซูต่างหาก

6 เขาเป็นนักการเมือง

ก มาระโก 15:14 ปีลาตจึงถามเขาทั้งหลายว่า "ตรึงทำไม เขาได้ทำผิดประการใด" แต่ประชาชนยังร้องว่า "ตรึงเขาเสียที่กางเขนเถิด"

15 ปีลาต**ปรารถนาจะเอาใจประชาชน** จึงปล่อยบารับบัสให้เขา และเมื่อได้ให้โบยตีพระองค์แล้ว ก็มอบพระเยซูให้เขาเอาไปตรึงไว้ที่กางเขน

ข ตรงนี้เราได้เห็นจุดเริ่มต้นของจุดจบของปีลาต เขาเป็นคนที่ "มีความคิดเป็นของตัวเอง" ในระดับหนึ่ง แต่ที่ว่าไม่ว่าเขาจะดูเหมือนเป็นคนปีกกล้าขาแข็งขนาดไหน เขาก็ได้ปฏิญาณไว้แล้วว่าจะภักดีต่อโรม ดังนั้น เขาจึงต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน

ค และหน้าที่ของเขาก็คือ การรักษาความสงบในหมู่พวกยิวเพื่อที่ว่าโรมจะได้เก็บภาษีจากพวกยิวต่อไปได้ โดยไม่ต้องเรียกทหารโรมันมาประจำการเพิ่ม – และได้เงินมากขึ้นด้วย

7 เขาเป็นคนโหดร้าย

ก ลูกา 13:1 ขณะนั้น มีบางคนอยู่ที่นั่นเล่าเรื่องชาวกาลิลี ซึ่งปีลาตเอาโลหิตของเขาระคนกับเครื่องบูชา **ของเขา** ให้พระองค์ฟัง

2 พระเยซูจึงตรัสตอบเขาว่า "ท่านทั้งหลายคิดว่าชาวกาลิลีเหล่านั้นเป็นคนบาปยิ่งกว่าชาวกาลิลีอื่นๆ ทั้งปวง เพราะว่าเขาได้ทุกข์ทรมานอย่างนั้นหรือ"

3 เราบอกท่านทั้งหลายว่า มิใช่ แต่ถ้าท่านทั้งหลายมิได้กลับใจเสียใหม่ก็จะต้องพินาศเหมือนกัน

ข ดูเถิด... ปีลาตอาจดูเหมือนเป็นคนที่มีนิสัยดีคนหนึ่งที่ยังเอิญต้องไปอยู่ผิดที่ผิดเวลา แต่พระธรรมตอนนี้ ก็พูดถึงความโหดร้ายทารุณของเขา

ค อาจมีการก่อกบฏโดยชาวกาลิลีบางคนที่พยายามต่อสู้กับระบบของโรม ดูเหมือนว่าปีลาตได้สั่งฆ่า พวกกบฏเหล่านี้เพื่อที่จะยับยั้งการลุกฮือ และเพื่อเป็นการเชือดไก่ให้ลิงดู เขาจึงเอาเลือดของพวกเขาไว้ที่โดนฆ่าเหล่านี้ระคนกับเลือดของเครื่องสัตวบูชา

8 เขาเป็นคนที่มีความตั้งใจดี

ก ลูกา 23:20 ฝ่ายปีลาตยังมีน้ำใจใคร่จะปล่อยพระเยซูจึงพูดกับเขาอีก

21 แต่คนเหล่านั้นกลับตะโกนร้องว่า "ตรึงเขาเสีย ตรึงเขาเสียที่กางเขนเถิด"

22 ปีลาตจึงถามเขาค้างที่สามว่า "ตรึงทำไม เขาได้ทำผิดประการใด เราไม่เห็นเขาทำผิดอะไรที่สมควรจะมีโทษถึงตาย เหตุฉะนั้นเมื่อเราเขียนเขาแล้วก็จะปล่อยเสีย"

23 ฝ่ายคนทั้งปวงก็เร่งเร้าเสียงดังให้ตรึงพระองค์เสียที่กางเขน และเสียงของพวกเขาและของ พวกปุโรหิตใหญ่นั้นก็มิซัย

24 ปีลาตจึงสั่งให้เป็นไปตามที่เขาทั้งหลายปรารถนา

ข นี่ดูเหมือนเป็นช่วงเวลาที่น่าสงสารที่สุดในชีวิตของเขา

1 ปีลาตพยายามแล้วพยายามอีกที่จะพาตัวเองออกจากสถานการณ์ที่คนบริสุทธิ์จะต้องรับโทษ

2 เขาพยายามแล้วพยายามอีกที่จะปลดปล่อยคนหนึ่งที่เขาเห็นว่าไม่มีความผิดในข้อกล่าวหา เหล่านั้นที่คนๆ นั้นโดนเลย

ค และถึงแม้ว่าเขาจะมีความตั้งใจดีมากสักเพียงใด ปัญหาที่ไม่ใช่การที่เขาปล่อยให้พระเยซูถูกตรึงกางเขน

1 ปัญหาของเขาก็คือว่า เขาไม่ยอมรับพระองค์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของตน

2 ชีวิตเราต้องพานพบกับคนดีๆ มากมาย และเพราะเจตนาดีของคนเหล่านั้น พวกเขาจึงรู้สึก มั่นใจว่าเมื่อตัวเองตายไปแล้วจะได้ขึ้นสวรรค์

3 แต่ในความเป็นจริงแล้ว คนเหล่านั้นไม่ได้แตกต่างหรือดีไปกว่าบอนทิส ปีลาตเลย เขาเป็นคนที่มีความศรัทธามากแต่เป็นคนที่ปล่อยให้ความกลัวคนอื่นมาจุดรั้งไม่ให้ตนทำสิ่งที่ตัวเองรู้อยู่แก่ใจว่า เป็นสิ่งที่ถูกต้อง

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 103
"ยอห์น – ชายคมในฝัก"

บทนำ:

- 1 อัครสาวกยอห์นโดดเด่นมากกว่าสาวกคนอื่นๆ ในฐานะเป็นผู้ที่อยู่ฝ่ายวิญญาณมากที่สุด ทุกคนรู้จักเปโตรผู้เป็นคนชอบแสดงออกและเป็นโฆษกแบบไม่เป็นทางการของกลุ่ม
- 2 อย่างไรก็ตาม ยอห์นก็โดดเด่นพอๆกับเปโตร ไม่ใช่เพราะการแสดงออกของเขาแต่เพราะพลังฝ่ายวิญญาณแบบเงียบสงบของเขา
- 3 จากสาวกทั้งหมด ยอห์นเป็นผู้เดียวเท่านั้นที่อยู่ด้วยกับพระเยซูในศาลปริทอเรียมและอยู่ด้วยตอนพระองค์ถูกตรึงกางเขน
- 4 ยอห์นเป็นคนแบบไหน?

1 เขาเป็นคนที่มิไจร้อนรณ

- ก มาระโก 3:17 และยากอบบุตรชายเศเบดีกับยอห์นน้องชายของยากอบ ทั้งสองคนนี้พระองค์ทรงประทานชื่ออีกว่า โบอาเนอเย แปลว่า **ลูกฟ้าร้อง**
- ข เรามักคิดว่ายอห์นเป็นสาวกที่อยู่ใกล้พระทรวงพระเยซูและเป็นคนที่ชอบสนทนากับพระเยซูเป็นการส่วนตัวมากกว่า
- ค แต่คนอื่นมองเขาว่าเป็นผู้ที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้าและความร้อนรนฝ่ายวิญญาณของเขาก็ทำให้เขาได้ฉายาที่ล้ำแดงถึงการกระทำของเขาเวลาจัดการกิจของพระเจ้า
 - 1 คำว่า "ฟ้าร้อง" หมายถึง ความปั่นป่วน
 - 2 ดูเหมือนว่าสองพี่น้องนี้ชอบเข้าไปยุ่งกับเหตุการณ์ต่างๆ อยู่เสมอหรือไม่พวกเขาก็เป็นคนชอบก่อเรื่อง
 - 3 ยอห์นเป็นผู้นำที่กระตือรือร้นซึ่งชอบเห็นสิ่งต่างๆ เกิดขึ้นในขณะที่ไปโตรกระตือรือร้นในด้านของคำพูด

2 เขาเป็นคนที่มิศักดิ์ภาพ

- ก มาระโก 9:2 ครั้นล่วงไปได้หกวันแล้ว พระเยซูทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นขึ้นภูเขาสูงแต่ลำพังแล้วพระกายของพระองค์ก็เปลี่ยนไปต่อหน้าเขา
- ข ข้อเท็จจริงที่ว่ายอห์นเป็นหนึ่งใน "คนวงใน" อันประกอบด้วยเปโตร ยากอบ และยอห์น ทำให้เราเห็นข้อเท็จจริงที่ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นศักยภาพอันมหาศาลในตัวผู้ชายคนนี้
 - 1 เขาถูกลิขิตให้กลายเป็นนักพูดต่อหน้าชุมชนที่ยิ่งใหญ่หรือ?

- 2 เขาเป็นผู้นำตั้งแต่เกิดหรือ?
- 3 ดูเหมือนว่าความยิ่งใหญ่ของเขาไม่ได้อยู่ที่การแสดงของประทานออกมา แต่อยู่ที่ความกระหายฝ่ายวิญญาณที่ไม่รู้หน่ายและใจที่อ่อนสุภาพ
- 4 เขาเป็นคนชอบลงมือทำดังเห็นได้จากฉายาของเขา “ลูกฟ้าร้อง” แต่ความสัมพันธ์ที่พิเศษและไม่เหมือนใครของเขาที่มีกับพระเยซูก็ทำให้เราเห็นว่ากรที่เขารับเลือกให้เป็นคนวงในอาจเป็นเพราะแรงขับฝ่ายวิญญาณของเขา

3 เขาเป็นคนที่มีความเป็นเด็กอยู่

- ก มีหลายตอนในพระคัมภีร์ที่เปิดเผยให้เราเห็นอีกด้านหนึ่งของยอห์นที่เราไม่คิดว่ามีอยู่
 - 1 ครั้งหนึ่งเขาแสดงความใจแคบและอิจฉาคนอื่น
 - ก มาระโก 9:38 ยอห์นจึงทูลพระองค์ว่า "พระอาจารย์เจ้าข้า พวกข้าพระองค์ได้เห็นคนหนึ่งขับผีออกโดยพระนามของพระองค์ ซึ่งคนนั้นมิได้ตามพวกเรามา และพวกข้าพระองค์ได้ห้ามเขา **เพราะเขามิได้ตามพวกเรามา**"
 - ข เราเห็นว่ายอห์นขาดการแยกแยะฝ่ายวิญญาณเพราะว่าเขาอยากห้ามคนอื่นที่กำลังทำงานของพระเจ้าอยู่ แต่ไม่ได้เป็นพวกเดียวกันกับเขา
 - 2 ครั้งหนึ่งเขาแสดงความเย่อหยิ่งและหลงตัวเอง
 - ก มาระโก 10:35 ฝ่ายยากอบกับยอห์น บุตรชายของเศเบดี เข้ามาทูลพระองค์ว่า "พระอาจารย์เจ้าข้า ข้าพระองค์ทั้งสองปรารถนาจะขอให้พระองค์ทรงกระทำตามคำขอของข้าพระองค์"

36 พระองค์จึงตรัสถามเขาว่า "ท่านทั้งสองปรารถนาจะให้เราทำอะไรให้เราท่าน"

37 เขาจึงทูลตอบพระองค์ว่า "เมื่อพระองค์จะทรงส่งาราศีนั้น **ขอให้ข้าพระองค์นั่งที่เบื้องขวาพระหัตถ์คนหนึ่ง เบื้องซ้ายพระหัตถ์คนหนึ่ง**"

41 เมื่อสาวกสิบคนได้ยินแล้ว ก็เริ่มมีความขุ่นเคืองยากอบและยอห์น
 - ข เราคงไม่อยากจะเชื่อว่ายอห์นอยากนั่งในที่นั่งที่ดีที่สุดจากที่เราได้ยินคำขอของเขา แต่เขาก็เคยเป็นคนอย่างนั้นมาก่อน
 - 3 ครั้งหนึ่ง ยอห์นเป็นคนใจแข็งกระด้างที่ไม่สนใจว่าคนจะตายแล้วตกนรก
 - ก ลูกา 9:54 และเมื่อสาวกของพระองค์ คือยากอบและยอห์นได้เห็นดังนั้น เขาทูลว่า "พระองค์เจ้าข้า พระองค์พอพระทัยจะให้ข้าพระองค์**ขอไฟลงมาจากสวรรค์** เผาผลาญเขาเสียอย่างเอลียาห์ได้กระทำนั้นหรือ"
 - ข นี่หรือยอห์นผู้เป็นที่รัก? เขาไม่ได้แสดงให้เห็นเลยว่าเขามีจิตใจที่อ่อนโยนสมัยที่เขายังเป็นสาวกที่อ่อนประสบการณ์คนหนึ่งของพระคริสต์

ข แต่พระพรของข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ก็คือว่า มันบรรยายให้เราเห็นสภาพที่เขา “เคยเป็น” และเราทุกคนก็ได้รับการหนุนใจเมื่อเราได้เห็นว่ายอห์นมาไกลขนาดไหน จากคนที่เคยพยายามเรียกไฟให้ตกมาจากฟ้า จนกลายเป็นคนที่อยู่ใกล้พระทรวงพระเยซู

4 เขาเป็นคนที่มึนงงกับฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ก กิจการ 4:13 เมื่อเขาเห็น**ความกล้าหาญ**ของเปโตรกับยอห์น และรู้ว่าท่านทั้งสองขาดการศึกษาและเป็นคนมีความรู้่น้อยก็ประหลาดใจ แล้วสำนึกว่า**คนทั้งสองเคยอยู่กับพระเยซู**

ข ช่วงเป็นคำพยานที่ยิ่งใหญ่จากคนที่หลงหาย

1 ยอห์นเป็นคนที่ติดสนิทกับพระเจ้ามากเสียจนแม้แต่คนที่ยังไม่รอดก็ประหลาดใจในสีหน้าและการอยู่ในทางพระเจ้าของเขา

2 มันไม่ใช่แค่คำพูดหรือพฤติกรรมของเขาเท่านั้น มี “อะไรที่พิเศษ” ในตัวเขา

3 “อะไรที่พิเศษ” ที่ว่านั้นเรียกว่า ฤทธิ์เดชของพระเจ้าและเป็นสิ่งที่ใครๆก็มิได้ – แต่ไม่ได้มาง่ายๆ

ก คนๆหนึ่งต้องยินดีขอฤทธิ์เดชจากพระองค์โดยตรงและขอให้เฉพาะเจาะจง
ลูกา 11:13 เพราะฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลายเองผู้เป็นคนชั่ว ยังรู้จักให้ของดีแก่บุตรของตน ยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้**ที่ขอต่อพระองค์**”

ข คนๆนั้นต้องยินดีเชื่อฟังพระองค์ในทุกด้านของชีวิตเขา
กิจการ 5:32 เราทั้งหลายจึงเป็นพยานของพระองค์ถึงเรื่องเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานให้ทุกคนที่**เชื่อฟังพระองค์**นั้นก็**เป็นพยานด้วย**”

ค คนๆนั้นต้องยินดีที่จะอยากได้ฤทธิ์เดชของพระองค์มากกว่าสิ่งใดในโลก
อิสยาห์ 44:3 เพราะเราจะเทน้ำลงบน**ผู้ที่กระหาย** และถ้าารลงบนดินแห้ง เราจะเทวิญญาณของเราเหนือ**เชื้อสายของเจ้า** และพรของเราเหนือลูกหลานของเจ้า

ง คนๆนั้นต้องยินดีอ้างสิทธิ์ในฤทธิ์เดชของพระเจ้าโดยความเชื่อ
อิสยาห์ 61:1ก พระวิญญาณแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า**สถิตอยู่บนข้าพเจ้า**

ค ยอห์นเป็นคนที่ยอมแลกเพื่อที่จะมีความสัมพันธ์ที่ติดสนิทกับพระเจ้า ซึ่งเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดในชีวิตคริสเตียน

5 เขาเป็นคนที่แข็งดุจหินผา

ก กาลาเทีย 2:9 เมื่อยากอบ เคพาสและยอห์น ผู้ที่เขานับถือว่าเป็น**หลัก**ได้เห็นพระคุณซึ่งประทานแก่ข้าพเจ้าแล้ว ก็ได้จับมือขวาของข้าพเจ้ากับบารนาบัสแสดงว่าเราเป็นเพื่อนร่วมงานกัน เพื่อให้เราไปหาคนต่างชาติ และท่านเหล่านั้นจะไปหาพวกที่ถือพิธีเข้าสู่น้ำ

ข มีคนมากมายเหลือเกินที่เริ่มชีวิตคริสเตียนดูบ้านไฟไหม้เพียงเพื่อจะไพบออดในอีกไม่กี่ปีต่อมา

1 คริสเตียนโดยทั่วไปจะมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในคริสตจักรระหว่าง 5 ถึง 7 ปี

- 2 เกิดอะไรขึ้น?
- ก บางคนเป็นเหมือนยอห์นมาระโกที่เลิกเดินทางประกาศในต่างแดนร่วมกับเปาโลเพราะมันยากเกินไป
 - ข บางคนเป็นเหมือนเดมาสที่รื้อนร่นเพื่อพระเจ้าจนกระทั่งพวกเขาเห็นสิ่งที่โลกมีให้ และพวกเขาก็สละเรือ
 - ค บางคนเป็นเหมือนยูดาส คนพวกนี้ไม่เคยรอดจริงๆ ตั้งแต่แรกและพวกเขา ก็เบื่อกว่าที่จะเสแสร้งอีกต่อไป
- 3 แต่ยอห์นเป็นคนที่แข็งแกร่งดุจหินผา
- ก เขาเป็นคนสม่ำเสมอในการดำเนินชีวิตคริสเตียน
 - ข เขาสัตย์ซื่อในการรับใช้
 - ค เขารู้ว่าเขาเชื่ออะไร – และรู้ด้วยว่าทำไมเขาถึงเชื่อ

6 เขามีส่วนในพันธกิจแห่งความทุกข์ยาก

- ก **วิวรณ์ 1:9** ข้าพเจ้า ยอห์น พี่น้องของท่านทั้งหลาย **ผู้เป็นเพื่อนร่วมการยากลำบาก** และร่วมราชอาณาจักร และร่วมความอดทนของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าจึงได้มาอยู่ที่เกาะปัทมอส เนื่องด้วยพระวาระของพระเจ้า และเนื่องด้วยคำพยานของพระเยซูคริสต์
- ข คุณสมบัติที่ยิ่งใหญ่อันสุดท้ายของยอห์นก็คือ เขาได้รับเกียรติในการถูกเนรเทศเพราะความเชื่อของเขา และจากนั้นเขาก็ได้รับฝากนิมิตเพราะความสัตย์ซื่อของเขา
 - 1 ประเพณีเล่าว่า ยอห์นเป็นศิษยาภิบาลที่คริสตจักรในเมืองเอเฟซัส และเขาถูกทหารโรมจับกุม เพราะการเทศนาของเขา หลายคนเชื่อว่าเขาถูกหย่อนตัวลงในหม้อขนาดใหญ่ที่มีน้ำมันเดือดปุดๆ แต่เขาก็ไม่ได้รับอันตรายอะไรเลย
 - 2 เพราะว่าคนฆ่าเขาไม่ได้ ซีซาร์แห่งโรมจึงเนรเทศเขาให้ไปอยู่ที่เกาะเล็กๆซึ่งเต็มไปด้วยหิน ที่มีชื่อว่า ปัทมอส ตลอดชีวิต
- ค ความทุกข์ยากตามทางพระเจ้าอาจเกิดขึ้นได้ในหลายรูปแบบ
 - 1 สำหรับโนอาห์ มันคือการเทศนาต่อคนที่ใจแข็งกระด้างเป็นเวลากว่า 100 ปี แต่ไม่เกิดผลเลย
 - 2 สำหรับอับราฮัม มันคือการทิ้งชีวิตที่สะดวกสบายในเมืองใหญ่เพื่อไปใช้ชีวิตที่เหลือผู้คนพเนจรเร่ร่อนไปตามที่ต่างๆและอาศัยอยู่ในเต็นท์
 - 3 สำหรับยอห์นผู้ให้บัพติศมา มันคือชีวิตที่โดดเดี่ยว ซึ่งตามมาด้วยการถูกจับขังคุกเพราะการเทศนาของเขา จากนั้นเขาก็ถูกตัดศีรษะ
 - 4 สำหรับหลายคน มันอาจเป็นสุขภาพที่ย่ำแย่ การเสียชีวิตของบุคคลอันเป็นที่รัก หรือการต้องนั่งรถเข็นไปตลอดชีวิต
 - 5 แต่เมื่อพระเจ้าทรงเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งของความทุกข์ยากเหล่านี้ ให้เราถือว่าเป็นเกียรติและเป็นวิธีรับใช้พระองค์ตามที่พระองค์ทรงเห็นสมควร

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 104
"สเทเฟน – แบบอย่างของสมาชิกคริสตจักร"

บทนำ:

- 1 คริสตจักรยุคต้นในกรุงเยรูซาเล็มมีนักเทศน์เก่งๆมากมาย เพราะที่นั่นมีอัครสาวกสิบเอ็ดคน
- 2 แต่คริสตจักรนั้นก็ยังมีสมาชิกเฉื่อยๆมากมายด้วย โดยสเทเฟนคือหนึ่งในนั้น

1 เขาเป็นสมาชิกของคริสตจักรที่นำวิญญูณ

- ก กิจการ 6:1 ในคราวนั้น เมื่อศิษย์กำลังทวีมากขึ้น พวกกรีกบัณฑิตเขียนพิกัดเพราะในการแจกทานทุกวันนั้น เขาเว้นไม่ได้แจกให้พวกแม่่ม่ายชาวกรีก
- ข สมาชิกคริสตจักรมีหน้าที่ในการเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่นำวิญญูณอย่างแข็งขันโดยที่มิคนได้รับความรอด ผู้เชื่อใหม่ได้รับบัพติศมา และชีวิตคนได้รับการเปลี่ยนแปลง
- ค นำเสียดายที่คนมากมายเหลือเกินเป็นสมาชิกคริสตจักรเพราะปู่ย่าตายายของเขาถูกฝังไว้ที่นั่นหรือเป็นที่ๆพวกเขาจัดพิธีสมรส
- ง แต่คริสตจักรเป็นมากกว่าที่แต่งงานหรือที่ฝังศพ มันเป็นที่ๆพระเจ้าทรงกำหนดไว้สำหรับการเลี้ยงดูครอบครัว เติบโตเป็นคริสเตียน และทำหน้าที่ของเราในการนำวิญญูณคนมาถึงพระคริสต์

2 เขาเป็นสมาชิกของคริสตจักรต้นแบบ

- ก กิจการ 6:1 ในคราวนั้น เมื่อศิษย์กำลังทวีมากขึ้น พวกกรีกบัณฑิตเขียนพิกัดเพราะในการแจกทานทุกวันนั้น เขาเว้นไม่ได้แจกให้พวกแม่่ม่ายชาวกรีก
- ข นี่เป็นคริสตจักรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์โลก แต่ถึงอย่างไรมันก็มีปัญหาอยู่ดี
 - 1 พวกอัครสาวกทำเต็มที่แล้วเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของคริสตจักรที่กำลังเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่ไม่ว่าพวกเขาจะเก่งขนาดไหน พวกเขาก็ทำผิดพลาดได้เช่นกัน
 - 2 ถึงแม้ว่าพวกเขาได้ดูแลพวกแม่่ม่ายชาวยิว แต่พวกเขาก็เผลอมองข้ามพวกแม่่ม่ายชาวกรีก และพวกกรีกนั้นก็ไม่พอใจอย่างมาก
- ค นั่นมีความหมายอย่างไรสำหรับพวกเรา?
 - 1 คุณอาจเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่ยอดเยี่ยม แต่แม้แต่คริสตจักรที่ยอดเยี่ยมก็ยังมีปัญหา
 - 2 เพราะเหตุใดนะหรือ? ก็เพราะว่าคริสตจักรล้วนเต็มไปด้วยผู้คนนั่นเอง และคนเรานั้นก็ไม่สมบูรณ์แบบ

3 เขาถูกเลือกให้เป็นผู้รับใช้ของคริสตจักร

- ก กิจการ 6:2 ฝ่ายอัครสาวกทั้งสิบสองคนจึงเรียกบรรดาศิษย์ให้มาหาเขาแล้วกล่าวว่า "ซึ่งเราจะละเลยพระวาระของพระเจ้ามิวไปแจกอาหารก็หาควรไม่"
- ข สิ่งที่คริสตจักรของเราต้องการจริงๆ ไม่ใช่ผู้นำแต่เป็นผู้ตาม
- 1 พระเจ้าทรงก่อให้เกิดความต้องการต่างๆ ในคริสตจักรของเรา
 - 2 และพระองค์ก็ทรงสร้างผู้คนที่ตอบสนองความต้องการเหล่านั้นด้วย
 - 3 หากคริสตจักรต้องการเงิน พระองค์ก็จะทรงจัดหาเงินมาให้ผ่านทางผู้คนที่พระองค์
 - 4 หากคริสตจักรต้องการทำงานชิ้นหนึ่ง พระองค์ก็จะทรงให้สมาชิกคริสตจักรมีทักษะที่จำเป็นในการทำงานดังกล่าว

4 เขามีชื่อเสียงดีในเรื่องความซื่อสัตย์

- ก กิจการ 6:3 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงเลือกเจ็ดคนในพวกท่านที่มีชื่อเสียงดี ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และสติปัญญา เราจะตั้งเขาไว้ดูแลการงานนี้
- ข คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของผู้ที่จะมาทำหน้าที่ผู้ช่วยก็คือ ความซื่อสัตย์ในทุกเรื่อง
- 1 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสาธิตให้เห็นว่าพระองค์ทรงให้ความสำคัญต่อความซื่อสัตย์มากขนาดไหน ในเหตุการณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับอานาเนียและสัปปีรา
 - 2 กิจการ 5:1 แต่มีชายคนหนึ่งชื่ออานาเนียกับภรรยาชื่อสัปปีราได้ขายที่ดินของตน และเงินค่าที่ดินส่วนหนึ่งเขายักเก็บไว้ ภรรยาของเขารู้ด้วย และอีกส่วนหนึ่งเขานำมาวางไว้ที่เท้าของอัครสาวก
 - 3 ฝ่ายเปโตรจึงถามว่า "อานาเนีย เหตุไฉนซาตานจึงทำให้ใจของเจ้าเต็มไปด้วยการมุสาต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ และทำให้เจ้าเก็บค่าที่ดินส่วนหนึ่งไว้
 - 4 เมื่อที่ดินยังอยู่ก็เป็นของเจ้ามิใช่หรือ เมื่อขายแล้วเงินก็ยังอยู่ในอำนาจของเจ้ามิใช่หรือ มีเหตุอะไรเกิดขึ้นให้เจ้าคิดในใจเช่นนั้นเล่า เจ้ามิได้มุสาต่อมนุษย์แต่ได้มุสาต่อพระเจ้า"
 - 5 เมื่ออานาเนียได้ยินคำเหล่านั้นก็ล้มลงตาย และเมื่อคนทั้งปวงได้ยินเรื่องก็พากันสะดุ้งตกใจกลัวอย่างยิ่ง
 - 3 ราคาช่วงวดของความไม่ซื่อสัตย์ในคริสตจักรยุคต้นคือ ความตาย และถึงแม้ว่าโทษในสมัยนี้อาจไม่หนักเหมือนกับที่สองสามีภรรยาผู้นี้โดน แต่ความปรารถนาของพระเจ้าที่จะให้เราซื่อสัตย์นั้น ก็ยังเหมือนเดิม

5 เขาเป็นคนที่ตามอย่างพระเจ้า

- ก กิจการ 6:3 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย จงเลือกเจ็ดคนในพวกท่านที่มีชื่อเสียงดี ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และสติปัญญา เราจะตั้งเขาไว้ดูแลการงานนี้
- ข สมาชิกคริสตจักรตามแบบฉบับนั้นควรเป็นเช่นไร? เป็นเหมือนพระเยซูคริสต์นั่นเอง
- 1 คนมากมายเหลือเกินคิดว่าศิษยาภิบาลควรเป็นคนที่อยู่ฝ่ายวิญญาณมากที่สุดในคริสตจักร

- 2 ตามที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ ไม่ควรมีความแตกต่างระหว่างสมาชิกคริสตจักรกับศิษยาภิบาล
- ก ศิษยาภิบาลถูกพระเจ้าเลือกให้มาเป็นโสมภพของพระองค์และเป็นผู้นำ
 - ข แต่เมื่อพูดถึงการตามอย่างพระเจ้า เราทุกคนควรปรารถนาความบริสุทธิ์และความสมบูรณ์แบบ
 - ค เลวินิติ 20:7 เหตุฉะนั้นเจ้าจงชำระตัวให้บริสุทธิ์ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า

8 จงรักษากฎเกณฑ์ของเราและกระทำตาม เราคือพระเยโฮวาห์ผู้ตั้งเจ้าไว้ให้บริสุทธิ์

3 แนวคิดที่ว่าสมาชิกคริสตจักรควรมีพื้นฐานฝ่ายวิญญาณในระดับเดียวกับศิษยาภิบาลถูกเรียกว่า "ความเป็นปุโรหิตของผู้เชื่อ" ความหมายของคำนี้ก็คือว่า ผู้เชื่อที่บังเกิดใหม่แล้วทุกคนสามารถเข้าถึงพระเจ้าได้เหมือนกัน และไม่จำเป็นต้องอาศัยปุโรหิตในการเข้าใกล้พระเจ้า

6 เขาเป็นพระพรแก่ศิษยาภิบาล

- ก กิจการ 6:4 ฝ่ายพวกเราจะชะมักเขม่นอธิษฐานและสั่งสอนพระวจนะเสมอไป
- ข ช่างเป็นผลลัพธ์ที่น่าทึ่ง เมื่อสเทเฟนถูกเลือกให้เป็นผู้ช่วยคนหนึ่ง เขาก็ช่วยให้บรรดาศิษยาภิบาลไม่ต้องมายุ่งเกี่ยวกับงานฝ่ายโลก เช่น การแจกอาหารให้แก่พวกแม่ม่าย เป็นต้น
 - 1 ต้องมีใครสักคนทำความสะอาดและซ่อมแซมสิ่งต่างๆ ต้องมีใครสักคนตัดหญ้าและทำสีอาคาร
 - 2 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเรียกคนบางคนให้ทำหน้าที่เทศนาและสั่งสอนพระคัมภีร์ และพระองค์ได้ทรงเปิดโอกาสให้สมาชิกคริสตจักรที่เหลือจัดการความจำเป็นที่เหลือของคริสตจักร

7 เขาเป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้า

- ก กิจการ 6:7 การประกาศพระวจนะของพระเจ้าได้เจริญขึ้น และจำพวกศิษย์ก็ทวีขึ้นเป็นอันมากในกรุงเยรูซาเล็ม และพวกปุโรหิตเป็นอันมากก็ได้เชื่อฟังในความเชื่อนั้น
- ข เมื่อสเทเฟนและอีกหกคนที่ถูกเลือกให้เป็นผู้ช่วยเริ่มทำหน้าที่ของตน บางสิ่งที่น่าอัศจรรย์ได้เกิดขึ้น คริสตจักรเริ่มที่จะเติบโตมากขึ้นกว่าเดิมเสียอีก
 - 1 แต่เพราะเหตุใดกัน?
 - 2 หลักๆเลยก็คือ เพราะว่าการที่สมาชิกคริสตจักรกลายเป็นผู้รับใช้โดยไม่เกี่ยงว่าพวกเขาจะถูกเลือกให้เป็นผู้ช่วยหรือไม่ เป็นส่วนสำคัญของแผนการของพระเจ้าสำหรับคริสตจักร

8 เขาได้ตกเป็นเป้าหมายของพวกคนอธรรม

- ก กิจการ 6:8 ฝ่ายสเทเฟนประกอบด้วยความเชื่อและฤทธิ์เดช จึงกระทำการมหัศจรรย์และการอัศจรรย์ใหญ่ท่ามกลางประชาชน
- 9 แต่มีบางคนมาจากธรรมศาลาที่เรียกว่า ธรรมศาลาของพวกลิเบระติน มีทั้งชาวไซริน ชาวอเล็กซานเดอร์ กับบางคนจากซีลีเชียและเอเซีย ได้ลุกขึ้นพากันมาโต้เถียงกับสเทเฟน

- ข นี่เป็นผลเสียหรือด้านลบของการเป็นผู้รับใช้
- 1 ชาตานกลายเป็นทูตสวรรค์ที่หวั่นและชอบทำตามอำเภอใจ และไม่ยอมทำตามความปรารถนาของพระเจ้า
 - 2 ด้วยเหตุนี้เอง มันจึงเกลียดผู้ใดก็ตามและทุกคนที่ยอมใช้ชีวิตที่ยอมจำนนต่อพระเจ้า
- ค เมื่อคนๆหนึ่งตัดสินใจที่จะเป็นผู้รับใช้ในคริสตจักร เขาก็ก้าวสู่สนามประลองฝ่ายวิญญาณที่เขาจะโดนโจมตีแน่ๆ
- ง บำเหน็จในโลกนี้ของสเทพนสำหรับการเป็นผู้รับใช้ที่ตามอย่างพระเจ้าและประกอบด้วยพระวิญญาณก็คือการพลีชีพ แต่ความตายของเขาได้ส่งผลให้คุณสมบัติแบบเดียวกันนี้ถูกส่งผ่านไปยังผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ที่มีนามว่า เขาโล ซึ่งต่อมาเป็นที่รู้จักในชื่อ อัครสาวกเปาโล

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 105
"ฟิลิป – แบบอย่างการนำวิญญาณของพระเจ้า"

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนของสัปดาห์ก่อน เราได้ดูชีวิตของสเตเฟนในฐานะเป็นแบบอย่างของสมาชิกคริสตจักรที่ยอดเยี่ยม
- 2 ในบทเรียนของสัปดาห์นี้ เราจะมาดูชีวิตเพื่อนผู้ช่วยของสเตเฟนกันบ้าง ฟิลิปไม่ได้เป็นนักเทศน์ที่พระเจ้าทรงเรียก แต่เป็นสมาชิกคริสตจักรคนหนึ่งเหมือนกับสเตเฟน และเมื่อโอกาสมาถึงในการทำหน้าที่ผู้ช่วย ทั้งสเตเฟนและฟิลิปก็ตอบรับ
- 3 ในขณะที่ชีวิตของสเตเฟนเป็นแบบอย่างของสมาชิกคริสตจักรที่ยอดเยี่ยม ชีวิตของฟิลิปก็เป็นแบบอย่างในอุดมคติของการนำวิญญาณผู้ที่หลงหายเช่นกัน

- 1 เขาเต็มใจไปในที่ๆคนต้องการได้ยืมข้าวประเสริฐ
 - ก กิจการ 8:5 ส่วนฟิลิปจึงลงไปยังเมืองสะมาเรียและประกาศเรื่องพระคริสต์ให้ชาวเมืองนั้นฟัง
6 ประชาชนก็พร้อมใจกันฟังถ้อยคำที่ฟิลิปได้ประกาศ เพราะเขาได้ยืมท่านพูด และได้เห็นการอัศจรรย์ซึ่งท่านได้กระทำนั้น
7 ด้วยว่าผีโสโครกที่สิงอยู่ในคนหลายคนได้พากันร้องด้วยเสียงดัง แล้วออกมาจากคนเหล่านั้น และคนที่เป็โรคอัมพาตกับคนง่อยก็หายเป็นปกติ
8 จึงเกิดความปลื้มปิติอย่างยิ่งในเมืองนั้น
 - ข บทเรียนที่ยิ่งใหญ่บทแรกที่ผู้นำวิญญาณทุกคนต้องเข้าใจก็คือ ถึงแม้ว่าทุกคนต้องได้ยืมข้าวประเสริฐได้ เราก็ควรนำข้าวประเสริฐไปยังคนที่เต็มใจรับมันก่อน
 - 1 ในบทนี้ มีสองเหตุการณ์ที่ชี้ไปยังความจริงประการเดียวกัน นั่นคือองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรับประกันว่าข้าวประเสริฐต้องไปถึงคนเหล่านั้นที่อยากได้ยืมมันจริงๆ
 - 2 พระธรรมตอนนี้บอกเราว่าชาวเมืองสะมาเรีย “พร้อมใจกันฟัง” ข้อความแห่งความรอดของฟิลิป พวกเขากระตือรือร้นในการฟังเขามาก
 - 3 แต่เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพาตัวเขาไปยังทะเลทรายที่ห่างไกล เขาก็ต้องไปประกาศแก่ชายคนหนึ่งที่ยินดี “รับฟัง” คำประกาศของเขา
- 2 เขาไม่พอใจกับ “แค่” การตัดสินใจรับความรอดเท่านั้น
 - ก กิจการ 8:12 แต่เมื่อฟิลิปได้ประกาศเรื่องอาณาจักรของพระเจ้า และพระนามแห่งพระเยซูคริสต์แล้ว คนทั้งหลายก็เชื่อ และ**รับบัพติศมา**ทั้งชายและหญิง

ข ความผิดพลาดอย่างหนึ่งที่พบบ่อยของผู้นำวิญญาณก็คือ การพอใจแก่คนๆหนึ่งได้รับความรอด และจากเขามาพร้อมกับคำพูดที่ว่า “ถ้าผม/ฉันไม่ได้พบคุณอีก อย่างน้อยเราก็จะได้เจอกันในสวรรค์ นะครับ/คะ”

- 1 นั่นเป็นคำพูดที่เป็นความจริงแน่นอน แต่มันก็ไม่ได้ช่วยให้ผู้เชื่อใหม่เติบโตขึ้นในฐานะคริสเตียน แต่อย่างใด
- 2 แผนการของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ทุกคนถูกสรุปรวมอยู่ใน “พระมหาบัญชา”
มัทธิว 28:19 เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่ง พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์
20 สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกท่านไว้ ดุเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลก เอเมน"
- 3 แผนการของพระเจ้าสำหรับการเปลี่ยนแปลงชีวิต คือ
 - ก สอนให้พวกเขารู้จักวิธีรับความรอด
 - ข ให้พวกเขาได้รับบัพติศมา
 - ค สอนพระคัมภีร์แก่พวกเขา
- 4 ด้วยเหตุนี้ ถ้าเรานำคนๆหนึ่งมาถึงพระคริสต์ เราก็ปฏิบัติตามพระมหาบัญชาเพียงหนึ่งในสาม ส่วนเท่านั้น
- 5 ฟิลิปไม่พอใจแค่ให้คนเหล่านั้นได้รับความรอดเท่านั้น แต่เขายังสอนเรื่องสำคัญๆแก่พวกเขาด้วย เช่น การต้องรับบัพติศมา เป็นต้น

3 เขาเต็มใจให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ

- ก กิจการ 8:26 แต่ทูตสวรรค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้สั่งฟิลิปว่า "จงลุกขึ้นไปยังทิศใต้ตามทางที่ลงไปจาก กรุงเยรูซาเล็มถึงเมืองกาซา ซึ่งเป็นทางป่าทราย"
27 ฝ่ายฟิลิปก็ลุกขึ้นไป และดูเถิด มีชาวเอธิโอเปียคนหนึ่งเป็นขันที เป็นข้าราชการของพระนางคานดาสี พระราชินีของชาวเอธิโอเปีย และเป็นนายคลังทรัพย์ทั้งหมดของพระราชินีนั้น ได้มานมัสการในกรุง เยรูซาเล็ม
- ข สิ่งที่ฟิลิปถูกสั่งให้ทำช่างเป็นเรื่องน่าแปลก
 - 1 การพันพูกำลังเกิดขึ้นทั่วแคว้นสะมาเรีย
 - 2 ผู้คนกำลังเปิดรับทุกสิ่งที่ฟิลิปบอกพวกเขาเกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้า
 - 3 คนเหล่านี้กำลังเอาใจจริงเอาใจกับการทำสิ่งที่ถูกต้อง และท่ามกลางชัยชนะอันเป็นปรากฏการณ์นี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงบอกให้ฟิลิปไปจากสถานที่แห่งความสำเร็จนี้ที่คนนับร้อยๆกำลังได้รับความรอด และเดินทางไปยังทะเลทรายที่ห่างไกลซึ่งเป็นที่ๆเขาจะเจอคนแค่คนเดียวเท่านั้น

4 ที่น่าชื่นชมก็คือ ฟีลิปไม่เพียงไปตามที่สั่งเท่านั้น แต่เขายังมีท่าทีที่น่าประทับใจจนถึงขนาดที่เมื่อเขามีโอกาสนำวิญญาณคนที่ชาวเอธิโอเปียคนหนึ่งมาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาก็รีบ “วิ่ง” ไปหาคนนั้นทันที

4 เขาเป็นคำตอบของคำอธิษฐาน

ก กิจการ 8:27 ฝ่ายฟีลิปก็ลุกขึ้นไป และดูเถิด มีชาวเอธิโอเปียคนหนึ่งเป็นขันที เป็นข้าราชการของพระนางคานดาสี พระราชินีของชาวเอธิโอเปีย และเป็นนายคลังทรัพย์สินทั้งหมดของพระราชินีนั้น **ได้มานมัสการในกรุงเยรูซาเล็ม**

28 ขณะนั่งรถม้ากลับไป ท่านอ่านหนังสืออิสยาห์ศาสดาพยากรณ์อยู่

ข นี่เป็นหนึ่งในเรื่องลึกซึ้งที่ยิ่งใหญ่ของพระคัมภีร์ ชายคนนี้อะไรๆของพระเจ้าและได้เดินทางไกลนับพันไมล์มายังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อมา “หาพระเจ้า” เขาอาจได้ฟังนักเทศน์ที่เทศนาเก่งที่สุดเท่าที่เคยมีมา แต่กระนั้นเขาก็จากมาโดยที่ยังหลงหายอยู่เหมือนเดิม

1 และคนที่หลงหายก็สามารถไปคริสตจักรและได้ฟังคำเทศนาข่าวประเสริฐแบบง่ายๆและเดินจากการประชุมนมัสการมาโดยที่ยังหลงหายอยู่เหมือนเดิม

2 ขันทีผู้นี้อยากรู้จักพระเจ้าและได้พยายามที่จะ “นมัสการ” พระองค์ขณะอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม

ก การนมัสการคืออะไร?

ข การนมัสการไม่ใช่การไปร่วมประชุมกับคริสตจักร – มันคือการทำกิจทางศาสนาบางอย่างหรือถือข้อปฏิบัติบางอย่างเพื่อที่จะได้ติดต่อกับพระเจ้าได้

3 ชายคนนี้ได้อธิษฐานอย่างตั้งอกตั้งใจและเต็มที่สุดความสามารถของเขาแล้ว

4 และถึงแม้ว่าเขาไม่ได้รับความรอดในกรุงเยรูซาเล็ม องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงสามารถให้ผู้นำวิญญาณคนหนึ่งไปหาเขาและแสดงให้เขาเห็นวิธีไปสวรรค์ ตามที่เขาได้อธิษฐานขอ

5 เขาสามารถมองเห็นคุณค่าของดวงวิญญาณแค่ดวงเดียว

ก กิจการ 8:29 ฝ่ายพระวิญญาณตรัสสั่งฟีลิปว่า "จงเข้าไปให้ชิดรถม้าที่นั่นเถิด"

30 ฟีลิปจึงวิ่งเข้าไปใกล้ และได้ยินท่านอ่านหนังสืออิสยาห์ศาสดาพยากรณ์ จึงถามว่า "ซึ่งท่านอ่านนั้นท่านเข้าใจหรือ"

ข เขาถูกพาตัวไปจากการประชุมที่เกิดผลมากที่สุดในชีวิตของเขา และเขาก็ถูกใช้ให้ไปหาคนหนึ่งและแสดงให้เขาเห็นวิธีได้รับความรอด

1 และเมื่อเขาไปถึงที่นั่น เขาก็วิ่งไปหาคนๆนั้น

2 การวิ่งของเขาแสดงให้เราเห็นอะไรเกี่ยวกับทัศนคติของเขา?

3 มันแสดงให้เห็นว่าเขาได้มองเห็นความจริงในแบบที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทราบดีอยู่แล้ว – คุณค่าของดวงวิญญาณของคนเพียงคนเดียวเท่านั้น

- 4 มัทธิว 16:26 เพราะถ้าผู้ใดจะได้สิ่งของสิ้นทั้งโลก แต่ต้องสูญเสียจิตวิญญาณของตน
ผู้นั้นจะได้ประโยชน์อะไร หรือผู้นั้นจะนำอะไรไปแลกเอาจิตวิญญาณของตนกลับคืนมา

6 เขาเต็มใจเป็นฝ่ายเริ่มและเป็นผู้นำการสนทนา

ก กิจกรรม 8:30 ฟิลิปจึงวิ่งเข้าไปใกล้ และได้ยื่นท่านอ่านหนังสืออภิสยาห์ศาสตาศาพยากรรม จึงถามว่า
"ซึ่งท่านอ่านนั้นท่านเข้าใจหรือ"

31 ชั้นที่จึงตอบว่า "ถ้าไม่มีใครอธิบายให้ ที่ไหนจะเข้าใจได้" ท่านจึงเชิญฟิลิปขึ้นนั่งรถกับท่าน

ข เพราะทราบดีว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงนำพาเขามาถึงคนๆนี้ ฟิลิปจึงไม่รอช้าในการเปิดฉากบทสนทนา
ที่เขาสามารถพาเข้าสู่เรื่องของความรอดได้ นี่แหละคือ "การนำวิญญาณ"

ค การนำวิญญาณเป็นศิลปะของการเผชิญหน้ากับคนๆหนึ่งเกี่ยวกับจิตวิญญาณของเขาในขณะที่คนๆนั้น
อาจไม่คิดถึงเรื่องนั้นเลยแม้แต่คนเดียว มันคือการนำพาบทสนทนาไปสู่เรื่องที่ว่าคนๆนั้นจะใช้เวลา
ช่วงวันจันทร์ที่ไหน - จากนั้นก็แสดงให้เห็นว่าเขาจะมั่นใจร้อยละเปอร์เซ็นต์ได้ยังไงว่าเขาจะได้ไปสวรรค์

ง แล้วเราจะคุยเรื่องนี้กับคนแปลกหน้าได้อย่างไร? ก็โดยการถามคำถามบางข้อที่จะไม่ทำให้เขาโกรธ
แต่ต่อด้วยการเปลี่ยนเรื่องคุยเป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณแทน คำถามง่ายๆบางข้อ เช่น:

- 1 ตอนที่คุณยังเด็ก คุณไปประชุมกับคริสตจักรแบบไหนครับ?
- 2 เรื่องที่สำคัญยิ่งกว่าคริสตจักรไหนที่เขาไปประชุมก็คือ เขาแน่ใจไหมว่าจะได้ไปสวรรค์
ถ้าคุณต้องตายตอนนี้ คุณแน่ใจไหมว่าจะได้ไปสวรรค์ หรือคุณยังมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องนี้อยู่?
- 3 ถ้าคุณต้องเดาว่า คุณแน่ใจแค่ไหนว่าจะได้ไปสวรรค์ คุณจะบอกว่าคุณชั่วร้ายว่าจะได้ไปสวรรค์
75%, 85% หรือ 95%?

7 เขาห่วงไว้ในการรักษาหลักคำสอนเรื่องความรอดและการบัพติศมา

ก กิจกรรม 8:35 ฝ่ายฟิลิปจึงเริ่มต้นเล่าเรื่องกล่าวตามพระคัมภีร์ข้อนั้น ชี้แจงถึงเรื่องพระเยซู
36 ครั้นกำลังเดินทางไปที่มาถึงที่มีน้ำแห่งหนึ่ง ชั้นที่จึงบอกว่า "ดูเถิด มีน้ำ มีอะไรขัดข้องไม่ให้ข้าพเจ้า
รับบัพติศมา"

37 และฟิลิปจึงตอบว่า **"ถ้าท่านเต็มใจเชื่อท่านก็รับได้"** และชั้นที่จึงตอบว่า "ข้าพเจ้าเชื่อ
พระเยซูคริสต์เป็นพระบุตรของพระเจ้า"

ข ชั้นที่ผู้นี้กระตือรือร้นมากๆที่จะทำ "บางสิ่ง" ที่เป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ แต่เขาก็บอกว่าเขาต้องรับบัพติศมา
เมื่อไม่แน่ใจว่าเกิดอะไรขึ้นในใจของชายผู้นี้กันแน่ ฟิลิปจึงรีบสอนบางสิ่งที่สำคัญยิ่งแก่เขา

- 1 บัพติศมาเป็นเรื่องที่ต้อง - แต่ก็ต้องถูกลำดับด้วย
- 2 ความรอดหรือการรับเชื่อต้องมาก่อน - จากนั้นจึง "ถ้าท่านเต็มใจเชื่อ" เขาจึงเดินหน้าต่อและ
รับบัพติศมาได้
- 3 ในคำพูดเดียวเท่านั้น ฟิลิปก็รีบกล่าวป้องกันหลักคำสอนที่สำคัญยิ่งสองประการ
ก ความรอด - มาได้โดยการเชื่อเท่านั้น

ข บัพติศมามาได้หลังความรอดแล้วเท่านั้น

8 เขาอาจไม่เห็นหน้าผู้เชื่อใหม่คนนี้อีกเลยจนกว่าถึงเมืองสวรค์

ก กิจการ 8:38 แล้วท่านจึงสั่งให้หยุดรถม้า และคนทั้งสองลงไปแม่น้ำที่ฟิลิปกับซันตี ฟิลิปก็ให้ท่านรับบัพติศมา

39 เมื่อท่านทั้งสองขึ้นจากน้ำแล้ว **พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรับฟิลิปไปเสีย และซันตีนั้นไม่ได้เห็นท่านอีก** จึงเดินทางต่อไปด้วยความยินดี

ข นี่ดูเหมือนเป็นเรื่องน่าเสียดาย แต่เราไม่รู้หรือว่าพระเจ้ากำลังทำอะไรอยู่ในชีวิตของคนเหล่านั้นที่เรานำมาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขากลับใจเชื่อจริงๆไหม? พวกเขาไปประชุมที่คริสตจักรไหม? พระเจ้าทรงเรียกเขาให้เทศนาหรือไปรับใช้เป็นมิชชันนารีไหม?

1 หน้าที่ของผู้นำวิญญาณทุกคนก็คือ การพาผู้เชื่อใหม่ของตนให้เดินทางในชีวิตคริสเตียนได้ไกลที่สุดเท่าที่จะทำได้

2 แต่คนส่วนใหญ่จะไม่มาประชุมที่คริสตจักรและรับบัพติศมาหรือเป็นสมาชิก กระนั้น ถึงแม้ว่าเราอาจไม่ได้เจอพวกเขาอีกเลยในโลกนี้ เราก็ไม่รู้หรือว่าพระเจ้ากำลังทำอะไรอยู่ในชีวิตของพวกเขา

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 106
"ซาโลแห่งทาร์ซัส – ภาชนะที่พระเจ้าทรงเลือกสรร"

บทนำ:

- 1 น้อยคนนักที่เคยทนกับความยากลำบากเหมือนกับที่อัครสาวกเปาโลโดน
 - 2 เขาเป็นคนที่ไม่เหมือนใคร คือรันทน หัวแข็ง แต่ร่างกายอ่อนแอ เขาเป็นคริสเตียนซุ่มพลัง เขากะตุ้नให้คริสเตียนทั้งหลายกล้าทำสิ่งต่างๆมากขึ้นในขณะที่ทุกๆเขาไปก็มีแต่ปัญหา
 - 3 โปรดสังเกตลักษณะสามัญต่างๆที่มีอยู่ในตัวชายคนนี้ ซึ่งถูกเอ่ยถึงแม้ก่อนที่เขาได้รับความรอดเสียอีก
-
- 1 พระเจ้าทรงเลือกคนที่ชอบดูคริสเตียนตาย
 - ก กิจกรรม 7:57 แต่เขาทั้งปวงร้องเสียงดังและอูดนุ้หวังกูกันเข้าไปยังสเทเฟน 58 แล้วจับไล่ท่านออกจากกรุงและเอาหินขว้าง ฝ่ายคนที่เป็นพยานปรักปรำสเทเฟนได้ฝากเสื้อผ้าของตนวางไว้ที่เท้าของชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อซาโล 59 เขาจึงเอาหินขว้างสเทเฟนเมื่อกำลังอ่อนวอนพระเจ้าอยู่ว่า "ข้าแต่พระเยซูเจ้า ขอทรงโปรดรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์ด้วย" 60 สเทเฟนก็คุกเข่าลงร้องเสียงดังว่า "พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดอย่าทรงถือโทษเขาเพราะบาปนี้" เมื่อกล่าวเช่นนั้นแล้วก็ล่วงหลับไป 8:1 การที่เขาฆ่าสเทเฟนเสียนั้นซาโลก็เห็นชอบด้วย คราวนั้นเกิดการข่มเหงคริสตจักรครั้งใหญ่ในกรุงเยรูซาเล็ม และศิษย์ทั้งปวงนอกจากพวกอัครสาวกได้กระจัดกระจายไปทั่วแคว้นยูเดียกับสะมาเรีย
 - ข เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นว่าอัครสาวกเปาโลเป็นคนใจแข็งกระด้างขนาดไหนก่อนที่เขาได้รับความรอด สเทเฟนเป็นคนบริสุทธิ์ เขาถูกขยี้โดยพวกยิวบางคนเพราะเหตุผลง่าย ๆ ที่ว่าเขาคือคริสเตียน
 - 1 เปาโลต้องได้ยื่นคำเทศนาที่สะเทือนอารมณ์ของสเทเฟนมาแล้วบ้างแน่ๆ แต่ตอนนั้นเขาก็ไม่รู้สึกอะไรเลย
 - 2 ขณะที่สเทเฟนกำลังถูกลากตัวมายังสถานที่ประหารชีวิต คนพวกนั้นก็ถอดเสื้อคลุมกองไว้ที่เท้าของซาโล ขณะที่พวกเขาทำอย่างนั้น ซาโลก็เห็นดีดีกับการเอาหินขว้างสเทเฟน
 - 3 ถึงแม้ว่าเหตุการณ์นี้ต้องเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์สำหรับเปาโลในอีกหลายปีต่อมาแน่นอน แต่เหตุการณ์นี้ก็ถูกบันทึกไว้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อแสดงให้เห็นข้อเท็จจริงที่ว่าไม่มีใครเร็วกว่าที่พระเจ้าจะช่วยให้รอดได้
 - 2 พระเจ้าทรงเลือกคนที่สนุกกับการชนฆ่าคริสเตียน
 - ก กิจกรรม 9:1 ฝ่ายซาโลยังพูดว่าฉันจะฆ่าศิษย์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสีย จึงไปหาหมาป่าโรहित

2 ขอนหนังสือไปยังธรรมศาลาในเมืองดามัสกัส เพื่อว่าถ้าพบผู้ใดถือทางนั้นไม่ว่าชายหรือหญิง จะได้จับมัดพามายังกรุงเยรูซาเล็ม

ข เขาโลเป็นภัยคุกคามต่อคริสตจักรยุคต้นจริงๆ เขาไม่ได้จับกุมพวกคริสเตียนเท่านั้น แต่เขายังทรมาณพวกคริสเตียนและเข่นฆ่าพวกเขาราวกับเป็นสัตว์ที่อ่อนแอด้วย

- 1 และดูเหมือนว่าเขาสนุกกับงานนี้ในแบบของมารร้าย
- 2 ดูเหมือนว่าเป็นเรื่องเหลือเชื่อที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสามารถใช้งานเขาโลได้มากมายเหลือเกิน เพราะเขาเกลียดชังพวกคริสเตียนจริงๆ แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงทราบ ว่า ถ้าความเกลียดชังนั้นสามารถถูกควบคุมและเปลี่ยนจากความเกลียดชังพระเจ้าเป็นความเกลียดชังความบาปได้ – พระเจ้าก็จะได้ผู้ยิ่งใหญ่ฝ่ายวิญญาณ
- 3 วิวรณ์ 3:15 เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้าว่า เจ้าไม่เย็นไม่ร้อน **เราใครให้เจ้าเย็นหรือร้อน** 16 ดังนั้น เพราะเหตุที่เจ้าเป็นแต่อุ่นๆ ไม่เย็นและไม่ร้อน เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา
- 4 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพยานในวิวรณ์ 3 ว่าพระองค์ขอเลือกใครสักคนที่เต็มไปด้วยความเกลียดชังมากกว่าคนที่ไม่รู้สึกรู้สาและไม่แยแสต่อสิ่งใดเลย เพราะอย่างน้อยหากมีความเกลียดชัง มันก็มีอะไรที่สามารถถูกเปลี่ยนไปในทิศทางฝ่ายวิญญาณได้

3 พระเจ้าทรงเลือกคนที่ต่อต้านพระเจ้าอย่างรุนแรง

ก กิจการ 9:3 เมื่อเขาโลเดินทางไปใกล้จะถึงเมืองดามัสกัส ในทันใดนั้นมีแสงสว่างส่องมาจากฟ้าล้อมตัวเขาไว้รอบ

4 เขาโลจึงล้มลงถึงดินและได้ยินพระสุรเสียงตรัสแก่เขาว่า "เขาโล เขาโลเอ๋ย **เจ้าข้ามhengเราทำไม**"

5 เขาโลจึงทูลถามว่า "พระองค์เจ้าข้า พระองค์ทรงเป็นผู้ใด" องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "เราคือเยซูที่เจ้าข้ามheng ซึ่งเจ้าตีบประตักก็ยากนัก"

ข องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังบอกในตอนนี่ว่าเขาโลไม่ได้กำลังต่อต้านพวกคริสเตียนเท่านั้น แต่เขายังต่อต้านองค์พระผู้เป็นเจ้าเองด้วย

1 นั้นหมายความว่า ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ยอมรับ แต่เขาโลก็กำลังถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์รังควานอยู่เรื่อยๆ เกี่ยวกับความผิดที่เขากระทำต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

2 แต่ทำไมองค์พระผู้เป็นเจ้าถึงกล่าวหาเขาโลว่าเขากำลังข้ามhengพระองค์เล่า?

- ก มัทธิว 25:34 ขณะนั้น พระมหากษัตริย์จะตรัสแก่บรรดาผู้ที่อยู่เบื้องขวาพระองค์ว่า "ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา จงมารับเอาราชอาณาจักรซึ่งได้เตรียมไว้สำหรับท่านทั้งหลายตั้งแต่แรกสร้างโลกเป็นมรดก 35 เพราะว่าเมื่อเราหิว ท่านทั้งหลายก็ได้จัดหาให้เรากิน เรากระหายน้ำ ท่านก็ให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ได้ต้อนรับเราไว้ 36 เราเปลือยกาย ท่านก็ได้ให้เสื้อผ้าเรานุ่งห่ม เมื่อเราเจ็บป่วย ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา เมื่อเราต้องจำอยู่ในคุก ท่านก็ได้มาเยี่ยมเรา"

37 เวลานั้นบรรดาผู้ชอบธรรมจะกราบทูลพระองค์ว่า 'พระองค์เจ้าข้า ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ทรงหิว และได้จัดมาถวายแต่พระองค์แต่เมื่อไร หรือทรงกระหายน้ำ และได้ถวายให้พระองค์ดื่มแต่เมื่อไร

38 ที่ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้า และได้ต้อนรับพระองค์ไว้แต่เมื่อไร หรือเปลื้องพระกาย และได้สวมฉลองพระองค์ให้แต่เมื่อไร

39 ที่ข้าพระองค์เห็นพระองค์ประหลาดหรือต้องจำอยู่ในคุก และได้มาเฝ้าพระองค์นั้นแต่เมื่อไร'

40 แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสตอบเขาว่า 'เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่ง ในพวกพี่น้องของเรานี้ถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย'

ข เมื่อใดก็ตามที่คริสเตียนคนหนึ่งได้รับพระพร – พระเยซูคริสต์ก็ทรงได้รับพระพรด้วย และเมื่อใดก็ตามที่คริสเตียนคนหนึ่งโดนข่มเหง – พระเยซูคริสต์ก็ทรงโดนข่มเหงเช่นกัน พระองค์ทรงผูกพันกับประชาชนของพระองค์มากขนาดนั้นเลย

4 พระเจ้าทรงเลือกคนที่ยินดีหมดสิ้นทุกสิ่ง

ก กิจการ 9:6 **เขาโลกก็ตัวสันและรู้สึกประหลาดใจจึงถามว่า "พระองค์เจ้าข้า พระองค์ประสงค์จะให้ข้าพระองค์ทำอะไร"** องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่เขาว่า "เจ้าจงลุกขึ้นเข้าไปในเมือง และเจ้าจะต้องทำประการใดจะมีคนบอกให้รู้"

10 ในเมืองดามัสกัสมีศิษย์คนหนึ่งชื่ออานาเนีย องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสกับผู้นั้นโดยนิมิตว่า "อานาเนียเอ๋ย" อานาเนียจึงทูลตอบว่า "พระองค์เจ้าข้า ดูเถิด ข้าพระองค์อยู่ที่นี้"

11 องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า "จงลุกขึ้น ไปที่ถนนที่เรียกว่าถนนตรง ถามหาชายคนหนึ่งชื่อเขาโล ชาวเมืองทาร์ซัสอยู่ในบ้านของยูดาส เพราะดูเถิด **เขากำลังอธิษฐานอยู่**

12 และในนิมิตเขาได้เห็นคนหนึ่งชื่ออานาเนียเข้ามาวางมือบนเขา เพื่อเขาจะเห็นได้อีก"

ข ตรงนี้เราได้เห็นเขาโลแห่งทาร์ซัสผู้เข้มแข็งและหัวรั้นกำลังตัวสันและอธิษฐาน

1 เพราะอะไรกัน?

2 เพราะว่าพระเจ้าทรงทำให้เขาหันมาสนใจแล้ว และพระเจ้ายิ่งทรงเก่งในเรื่องนี้มากด้วย

ก องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้ฟาโรห์หันมาสนใจพระองค์ได้ด้วยภัยพิบัติทุกอย่างที่ถูกส่งไป ปัญหาเดียวของเขาก็คือว่า การกลับใจของเขาคงจะอยู่ที่ภัยพิบัตินั้น ถูกลำออกไปเท่านั้น

ข อย่างไรก็ตาม สำหรับเขาโลแล้ว เขายอมให้พระเจ้าเปลี่ยนจิตใจเขาโดยการทำให้เขาตาบอดและโดยการปรากฏตัวขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ค นี่อาจเป็นส่วนประกอบที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งซึ่งขาดหายไปในการกลับใจใหม่

- 1 ต้องมีการชอกช้ำใจซึ่งปรากฏภายนอก โดยเห็นได้จากน้ำตาและสัญญาณที่บ่งบอกถึงความเสียใจ
- 2 แต่เมื่อปราศจากความโศกเศร้าเสียใจที่เกิดขึ้นภายใน ความเปลี่ยนแปลงแบบถาวรก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้เลย

5 พระเจ้าทรงเลือกคนที่ต้องทนทุกข์อย่างหนัก

- ก กิจกรรม 9:15 ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสกับท่านว่า "จงไปเถิด เพราะว่าคนนั้นเป็นภาชนะที่เราได้เลือกสรรไว้ สำหรับจะนำนามของเราไปยังประชาชาติ กษัตริย์และชนชาติอิสราเอล
16 เพราะว่าเราจะสำแดงให้เขาเห็นว่า เขาจะต้อง**ทนทุกข์ลำบาก**มากเท่าใดเพราะนามของเรา"
- ข สิ่งหนึ่งที่น่าทึ่งเกี่ยวกับเปาโลก็คือว่า ดูเหมือนเขาเชื่อว่าพระเจ้าทรงยกโทษเขาจริงๆจนเราไม่เคยเห็นเขามองย้อนกลับไปดูคริสเตียนเหล่านั้นที่เขาเคยฆ่าหรือจับขังคุกและสงสัยว่าปัญหาทุกอย่างที่เขาเผชิญเกิดจากสิ่งที่เขาเคยทำสมัยที่เขายังไม่รอด
 - 1 คริสเตียนส่วนใหญ่จะเจอกับพายุชีวิต – จากนั้นก็ปล่อยให้พญามารมาทำให้เขาคิดสงสัยเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าและทำให้เขาคิดว่า “พระเจ้าไม่ได้ยกโทษแก่จริงๆหรอก ไม่อย่างนั้นเรื่องแบบนี้คงไม่เกิดขึ้นกับแกหรอก”
 - 2 แต่ไม่ใช่เปาโล ดูเหมือนเขาจะรู้ว่าความทุกข์ลำบากของเขาไม่ใช่การตีสอนของพระเจ้า แต่เป็นส่วนหนึ่งของพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา

6 พระเจ้าทรงเลือกคนที่ไม่ซ้กซ้า

- ก กิจกรรม 9:17 แล้วอานาเนียก็ไป และเข้าไปในบ้านวางมือบนเขาโลกกล่าวว่ "พี่เฮโลเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยซู ได้ทรงปรากฏแก่ท่านกลางทางที่ท่านมานั้น ได้ทรงใช้ข้าพเจ้ามาเพื่อท่านจะเห็นได้อีก และเพื่อท่านจะประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์"
18 และในทันใดนั้นมีอะไรเหมือนเกล็ดตกจากตาของเขาโล แล้วก็เห็นได้อีก ท่านจึงลุกขึ้น**รับบัพติศมา**
19 พอรับประทานอาหารแล้วก็มีกำลังขึ้น เขาโลพักอยู่กับ**พวกศิษย์**ในเมืองดามัสกัสหลายวัน
20 **ท่านไม่ได้รีรอ ท่านประกาศตามธรรมศาลา** กล่าวเรื่องพระคริสต์ว่า พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า
- ข คำหนึ่งทีบ่งบอกความเป็นเขาโลแห่งทาร์ซัสได้มากกว่าคำใดก็คือคำว่า "ทันใดนั้น"
 - 1 เมื่อเขาได้รับความรอดแล้ว – เขาก็รับบัพติศมาทันที เขาไม่ยอมปล่อยให้การฝึกแบบพวกฟาริสีมาทำให้ตัวเองหงอ เขาแค่รับบัพติศมาโดยไม่สนว่าใครจะคิดยังไง
 - 2 เมื่อเขาได้รับบัพติศมาแล้ว – เขาก็เริ่มสามัคคีธรรมกับคริสเตียนคนอื่นทันที เขาไม่สนว่าคนเหล่านั้นจะกังวลเกี่ยวกับอดีตของเขาหรือไม่ เขาแค่รู้ว่าเขาควรให้ประชาชนของพระเจ้าเป็นพวกของเขา – และเขาก็เริ่มคบเพื่อนกลุ่มใหม่

- 3 เมื่อเขาเริ่มสามัคคีธรรมกับประชาชนของพระเจ้า เขาก็เริ่มรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าทันที
เขาไม่ได้รอจนกระทั่งได้รับการทรงเรียก – เขาเริ่มประกาศเพราะเขารู้สึกว่านี่เป็นสิ่งที่เขาต้องทำ

7 พระเจ้าทรงเลือกคนที่ยินดีสร้างศัตรู

ก กิจการ 9:21 คนทั้งหลายที่ได้ยินก็พากันประหลาดใจแล้วว่า "คนนี้มีไซ่หรือที่ได้ทำลายคนในกรุงเยรูซาเล็ม
ที่ร้องออกพระนามนี้ และเขามาที่นี้หวังจะผูกมัดพวกนั้นส่งให้พวกปุโรหิตใหญ่"

22 แต่เขาโลเอ็งมีกำลังทวีขึ้น และทำให้พวกยิวในเมืองดามัสกัสนั่งอึ้งอยู่ โดยพิสูจนีให้เขาเห็นว่า
พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์

23 ครั้นต่อมาอีกหลายวันพวกยิวได้ปรึกษากันจะฆ่าเขาโลเอ็ง

27 แต่บาร์นาบัสได้พาท่านไปหาพวกอัครสาวก แล้วเล่าให้เขาฟังว่าเขาโลเอ็งได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า
ที่กลางทาง และพระองค์ตรัสแก่ท่าน ท่านจึงประกาศออกพระนามพระเยซูโดยใจกล้าหาญใน
เมืองดามัสกัส

28 แล้วเขาโลเอ็งเข้าออกออกในอยู่กับพวกอัครสาวกในกรุงเยรูซาเล็ม

29 ประกาศออกพระนามของพระเยซูเจ้าด้วยใจกล้าหาญ ท่านพูดไล่เสียงกับพวกกรีก **แต่พวกนั้นหาช่อง
ที่จะฆ่าท่านเสีย**

ข เขาโลแห่งทาร์ซัสอาจไม่รู้วิธีทำหลายสิ่งตั้งแต่กลายเป็นคริสเตียนใหม่ แต่สิ่งเดียวที่เขาทำได้ก็คือ
การทำให้คนโมโห

1 เมื่อเขาพยายามบอกพวกยิวเกี่ยวกับสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำในชีวิตของเขา – คนพวกนั้น
ก็อยากฆ่าเขา

2 เมื่อเขาเลิกยุ่งกับพวกยิวและพยายามประกาศแก่พวกกรีกถึงสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำใน
ชีวิตของเขา – คนพวกนี้ก็อยากฆ่าเขาเช่นกัน

3 เขาโลเป็นคนที่คุณเกลียดหรือไม่ก็รักไปเลย – แต่คุณต้องเป็นแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้น

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 107
"เปาโล – แชมป์แห่งคริสตจักรของพระเจ้า"

บทนำ:

เมื่อเราศึกษาต่อเกี่ยวกับอัครสาวกเปาโล เราก็จะพุ่งเป้าไปที่พันธกิจตอนแรกๆของเขา โดยเฉพาะจุดยืนที่แข็งแกร่งของเขาในเรื่องคริสตจักรท้องถิ่น

- 1 เขาเรียนรู้ว่าเขาต้องเป็นสมาชิกของคริสตจักรท้องถิ่นสักแห่ง
 - ก กิจการ 13:1 คราวนั้นในคริสตจักรที่อยู่ในเมืองอันทิโอก มีบางคนที่เป็นผู้พยากรณ์และอาจารย์ มีบารนาบัส สิเมโอนที่เรียกว่านิเกอร กับลูสิัสชาวเมืองไซริน มานาเอน ผู้ได้รับการเลี้ยงดูเติบโตขึ้นด้วยกันกับเฮโรดเจ้าเมือง และเปาโล
 - ข มีคนที่สับสนเยอะมากในคริสตจักรของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพูดถึงเรื่องคริสตจักรท้องถิ่น
 - 1 พระคัมภีร์สอนใหม่ว่าคริสเตียนควรเข้าร่วมกับคริสตจักรท้องถิ่นสักแห่ง?
 - 2 เหตุผลก็คือว่า มีความสับสนมากพอที่จะก่อให้เกิดคำถามนี้ขึ้นมา เพราะว่ามีคำสอนเท็จเรื่อง "คริสตจักรล่องหน"
 - ก บางคนเชื่อผิดๆว่ามีคริสตจักรล่องหนอยู่ซึ่งคริสเตียนทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรที่มองไม่เห็นนั้น
 - ข และเพราะคนๆหนึ่งได้รับความรอดและเป็นส่วนหนึ่งของ "คริสตจักรล่องหน" แล้ว เขาจึงคิดว่าตนเองไม่จำเป็นต้องเป็นสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่น
 - 3 เรามีข้อพระคัมภีร์หลายตอนที่บอกว่าเราต้องเป็นสมาชิกคริสตจักรท้องถิ่นสักแห่ง ฮีบรู 10:25 ซึ่งเราเคยประชุมกันนั้นอย่าให้หยุด เหมือนอย่างบางคนเคยกระทำนั้น แต่จงเตือนสติกันและกัน และให้มากยิ่งขึ้นเมื่อท่านทั้งหลายเห็นวันเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว
 - ค ดังนั้นจุดยืนของเราเกี่ยวกับคริสตจักรควรเป็นเช่นไร ไม่ว่าจะมันเป็นคริสตจักรล่องหนหรือคริสตจักรท้องถิ่นก็ตาม?
 - 1 ยังไม่มีคริสตจักรล่องหน
 - 2 "คริสตจักรล่องหน" กำลังถูกสร้างขึ้นอยู่ในตอนนี้
เอเฟซัส 5:25 ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่เราคริสตจักรรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร
26 เพื่อพระองค์จะได้ทรงแยกตั้งไว้ และชำระคริสตจักรนั้นให้บริสุทธิ์โดยการล้างด้วยน้ำโดยพระวจนะ

27 เพื่อพระองค์จะได้ทรงมอบคริสตจักรที่มีสง่าราศีแด่พระองค์เอง ไม่มีจุดต่างพร้อย รื้อรอย หรือมลทินใดๆเลย แต่บริสุทธิปราศจากตำหนิ

3 “คริสตจักรล่องหน” นี้จะสมบูรณ์หลังการรับขึ้น เมื่อผู้ที่ได้รับความรอดทุกคนในยุคคริสตจักร อยู่พร้อมหน้ากันในสวรรค์

4 แต่สำหรับตอนนี้ เราพบว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกที่จะประกอบกิจผ่านทางคริสตจักรท้องถิ่น แต่ละแห่ง

ก เปาโลเป็นสมาชิกของคริสตจักรที่ตั้งอยู่ในเมืองอันโทโลก

ข นี่เป็นที่ประชุมของคนทั้งหลายที่ประกาศตัวว่าบังเกิดใหม่แล้วและเป็นผู้ที่ได้รับ

พระมหาบัญชา คริสตจักรท้องถิ่นทุกแห่งมีหน้าที่นำวิญญาณคนทั้งโลกมาถึงพระคริสต์

ค และการจะทำเช่นนั้นได้ คริสตจักร – นั่นคือ คริสตจักรท้องถิ่น – จะต้องประกอบด้วย คริสเตียนทั้งหลายที่บังเกิดใหม่แล้วซึ่งยินดีทำหน้าที่ของตน

ง หมายเหตุ - “คริสตจักรล่องหน” นั้นแปลว่า “invisible church” บางคนเรียก “คริสตจักรล่องหน” ว่า “คริสตจักรสากล” ซึ่งแปลว่า “universal church” ทั้งสองอ้างอิงถึงพวกเดียวกัน

2 เขาเรียนรู้ว่าเขาต้องรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าผ่านทางคริสตจักรท้องถิ่น

ก กิจการ 13:2 **เมื่อคนเหล่านั้นกำลังรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า** และถืออดอาหารอยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า “จงตั้งบานาบัสกับเขาโลไว้สำหรับการซึ่งเราเรียกให้เขาทำนั้น”

ข เปาโลไม่เพียงเป็นสมาชิกของคริสตจักรท้องถิ่นแห่งหนึ่งเท่านั้น แต่เขายังปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าอีกด้วย

1 คริสเตียนไม่จำเป็นต้องไปประชุมหรือเป็นสมาชิกของคริสตจักรท้องถิ่นสักแห่งเพื่อที่จะได้ไปสวรรค์ แต่พวกเขาต้องเป็นสมาชิกคริสตจักรที่กระตือรือร้นและชอบรับใช้ถึงจะเป็นคริสเตียนที่ดีได้

2 คริสเตียนทุกคนต้องกลายเป็นผู้รับใช้ถึงจะเติบโตฝ่ายวิญญาณได้ และคริสตจักรและศิษยาภิบาล ก็มีหน้าที่เปิดโอกาสให้สมาชิกได้รับใช้

ค นี่เป็นอีกเรื่องทีละเอียดก่อนเมื่อพูดถึงการรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า

1 มืองค์กร “เสริมคริสตจักร” หลายแห่งที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการถวายทรัพย์ให้แก่บุคคลฝ่ายวิญญาณที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรท้องถิ่น

2 ถึงแม้ว่าองค์กร “เสริมคริสตจักร” เหล่านี้บางแห่งอาจดูทำดีอยู่บ้าง แต่ส่วนใหญ่ก็สร้างความเสียหายและเป็นอันตรายต่อคริสตจักรท้องถิ่นโดยการดึงเงินไปจากคริสตจักรท้องถิ่นทั้งหลาย และสมาชิกคริสตจักรก็อาจคิดว่าพวกเขากำลังรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่โดยการมีส่วนร่วมในการแจกพระคัมภีร์หรือให้ทุนสนับสนุนรายการทีวีคริสเตียน ในความเป็นจริงแล้วองค์กรเหล่านี้กลับทำให้คริสตจักรท้องถิ่นอ่อนแอลงและขโมยทรัพยากรของพระเจ้าไปจากคริสตจักร

- 3 เขาได้เรียนรู้ว่าเขาจะได้ค้นพบน้ำพระทัยของพระเจ้าผ่านทางคริสตจักร
- ก กิจการ 13:2 เมื่อคนเหล่านั้นกำลังรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า และถืออดอาหารอยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสสั่งว่า "จงตั้งบารนาบัสกับเขาโลไว้สำหรับการซึ่งเราเรียกให้เขาทำนั้น"
- ข ตรงนี้เราได้พบกับหน้าที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของคริสตจักรท้องถิ่น มันเป็นที่เปาโลได้ค้นพบน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา
- 1 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงต้องการใช้เปาโลให้เดินทางไปประกาศในต่างแดน เขาต้องไปตั้งคริสตจักรผ่านการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์
 - 2 และในคริสตจักรท้องถิ่นเปาโลก็ค้นพบว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เขาเป็นมิชชันนารีที่ไปตั้งคริสตจักรตามที่ต่างๆ
- ค และพระเจ้าทรงมีพระประสงค์สำหรับคริสเตียนทุกคน แต่เราจะทราบได้อย่างไรว่าพระประสงค์นี้ของพระองค์คืออะไร?
- 1 พระองค์ทรงใช้พระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเปิดเผยพระประสงค์ของพระองค์
 - 2 พระองค์ทรงใช้พระคัมภีร์เพื่อยืนยันพระประสงค์ของพระองค์ในใจเรา
 - 3 พระองค์ทรงใช้การเทศนาและการให้คำปรึกษาของศิษยาภิบาลเพื่อทำสิ่งนี้เช่นกัน
 - 4 และคริสตจักรก็เป็นทีุ่สิ่งเหล่านี้ถูกนำมาสู่ความกลมกลืนกันเป็นเนื้อเดียว เพราะถ้าคริสเตียนคนหนึ่งไม่เต็มใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรท้องถิ่นของพระเจ้า เขาก็ย่อมไม่เต็มใจที่จะยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระเจ้าเหมือนกัน
 - 5 ถ้าคนๆหนึ่งไม่เต็มใจที่จะเป็นสมาชิกของคริสตจักรท้องถิ่นสักแห่ง เขาก็จะไม่มี ความเข้าใจในพระคัมภีร์อย่างถ่องแท้ และจะไม่มี "หูไว้ฟัง" คำเทศนาหรือการให้คำปรึกษาของคนของพระเจ้า
- 4 เขาได้เรียนรู้ว่าคริสตจักรต้องให้กำเนิดคริสตจักรอื่นๆอีก
- ก กิจการ 13:3 เมื่อถืออดอาหารและอธิษฐาน และวางมือบนบารนาบัสกับเขาโลแล้ว เขาก็ใช้ท่านไป
- ข โปรดสังเกตว่าคริสตจักรท้องถิ่นเป็นผู้ส่งนักเทศน์ไปโดยมีเป้าหมายเพื่อตั้งคริสตจักรท้องถิ่นในที่อื่นๆอีก
- 1 ทำไมข้อเท็จจริงดังกล่าวเกี่ยวกับวิธีตั้งคริสตจักรถึงเป็นเรื่องที่สำคัญเหลือเกิน?
 - 2 เพราะว่าเรามี "คริสตจักร" เยอะแยะเหลือเกินที่ไม่ได้ถือกำเนิดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ถือกำเนิดโดยเนื้อหนัง
- ก การแยกออกไปตั้งคริสตจักรเองเป็นเหมือนกับการตัดแขนขาพระกายของพระคริสต์ คริสตจักรแบบนั้นเกิดจากการบงกช ไม่ใช่เกิดจากพระวิญญาณบริสุทธิ์
- ข และในหลายพื้นที่ในประเทศของเรามี "คริสตจักรแบปติสตอยู่ทุกหัวมุม" ซึ่งเกิดจากความประสงค์ร้าย การบงกช ความไม่จงรักภักดี หรือมีจุดประสงค์เพื่อเหยียดคริสตจักรอีกแห่งออกไปให้พ้นทาง

- ค “คริสตจักร” เหล่านี้ทำประโยชน์เพียงเล็กน้อย แต่มีสองสิ่งเกี่ยวกับ “คริสตจักร” เหล่านี้ที่ส่งผลเสียต่อคริสตจักรท้องถิ่นสมัยพระคัมภีร์ใหม่เป็นอย่างมาก
- (1) ประการแรก คริสตจักรเหล่านี้ให้ทางออกแก่สมาชิกคริสตจักรที่หลงหาย เพื่อหลีกเลี่ยงที่จะปรับความเข้าใจกับพระเจ้าและกับคริสเตียนคนอื่นๆ โดยการให้ที่พักพิงแก่คนเหล่านี้ และยังทำให้พวกเขา รู้สึกดีกับความ เป็นคริสเตียนของตัวเองอยู่
 - (2) ประการที่สอง คริสตจักรเหล่านี้ดึงเงินของพระเจ้าไปจากคริสตจักรที่ตั้ง อย่างถูกต้องโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทำให้เงินตกเป็นของคริสตจักรที่ เกิดจากการบงกชและเป็นแค่คริสตจักรที่ตั้งอย่างไม่ถูกต้อง

5 เขาได้เรียนรู้ว่าการสู้รบที่หนักหนาสาครที่สุดเกิดขึ้นในคริสตจักร

- ก กิจการ 13:13 แล้วเปาโลก็ไปกับพวกของท่านก็แล่นเรือออกจากเมืองปาโฟสไปยังเมืองเปอร์กานในแคว้น บัมฟีเลีย **ยอห์น** ได้ละพวกนั้นไว้แล้วกลับมาয়กรุงเยรูซาเล็ม
- ข มีแต่ศิษยาภิบาลเท่านั้นที่รู้ซึ่งถึงความเจ็บปวดที่ปรากฏในข้อพระคัมภีร์นี้ พระเจ้าทรงเรียกเปาโล เขากำลังจัดการธุระของพระเจ้าและคิดว่าตนได้พบกับเพื่อนคริสเตียนที่อยากทำอะไรเพื่อพระเจ้า เหมือนกันแล้ว
- 1 เขาปล่อยให้ตัวเองเกิดกำลังใจเพราะชายหนุ่มคนหนึ่งที่คงอ่อนวอนเปาโลให้เขาได้ติดสอยห้อยตามไปด้วยในการเดินทางเพื่อการประกาศในต่างแดนครั้งแรกนี้
 - 2 แต่เมื่อกระแสลมแห่งการขัดขวางเริ่มโหมกระพือและคลื่นแห่งการต่อต้านเริ่มโหมกระหน่ำ ยอห์นมาระโกก็เลือกที่จะฟังความกลัวของตัวเองแทนที่จะฟังเปาโล – และเขาได้ละทิ้งเปาโล งานของพระเจ้า และโอกาสที่ยิ่งใหญ่ที่จะได้เห็นพระเจ้ากระทำกิจใหญ่โต
- ค และเมื่อสมาชิกคริสตจักรคนใดออกไปจากคริสตจักร ไม่มีใครเลยที่ทราบถึงความเจ็บปวดของศิษยาภิบาล ที่ทุ่มเทาใจของเขาให้แก่ลูกแกะทุกตัวที่พระเจ้าทรงฝากให้เขาดูแล
- 1 เปาโลรู้สึกเหมือนถูกหักหลัง
 - 2 เปาโลรู้สึกได้ถึงความเจ็บปวดเมื่อเพื่อนคนหนึ่งทิ้งเขาไปในยามที่เขาต้องการ
 - 3 และศิษยาภิบาลทุกคนก็รู้ซึ่งถึงความรู้สึกแบบเดียวกันนี้เมื่อสมาชิกคริสตจักรคนใดตัดสินใจ อย่างเห็นแก่ตัวที่จะออกไปจากคริสตจักร
 - 4 ยอห์นมาระโกน่าจะทำอะไร?
 - ก เขาน่าจะติดสนิทกับพระเจ้ามากกว่านี้ เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้ทรงนำให้เขา ทำอย่างนั้นเลย
 - ข เขาน่าจะขอคำปรึกษาจากเปาโลก่อน เพราะเขารู้ดีว่าตัวเองกำลังเสื่อมถอยและ ไม่สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องฝ่ายวิญญาณได้

ค เขาน่าจะตัดสินใจกัดฟันสู้ต่อไปจนกว่าเขาจะแน่ใจร้อยเปอร์เซ็นต์ว่าพระเจ้ากำลัง
นำเขาไปในทิศทางอื่น และพอถึงตอนนั้น พระเจ้าก็คงดลใจเปาโลให้เห็นชอบกับ
การทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นแน่

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 108
"เปาโล – ผู้พิชิตของพระเจ้า"
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนนี้ เราจะศึกษากันต่อเกี่ยวกับอัครสาวกเปาโล โดยมีเนื้อหาหลักเกี่ยวกับการที่เขาสามารถเอาชนะอุปสรรคทุกอย่างที่เข้ามาขวางได้
- 2 มีคนเคยกล่าวไว้ว่า "อุปนิสัยนั้นวัดได้จากสิ่งที่สามารถหยุดยั้งคุณได้" ในกรณีของเปาโล เขาเป็นคนที่มีความทนทานอย่างน่าทึ่งและมีอุปนิสัยที่โดดเด่นเช่นกัน

1 เขาเอาชนะการทดลอง

- ก กิจการ 14:9 คนนั้นได้ฟังเปาโลพูดอยู่ เปาโลจึงเขม่นดูเขา เห็นว่ามีความเชื่อพอจะหายโรคได้
10 จึงร้องสั่งด้วยเสียงอันดังว่า "จงลุกขึ้นยืนตรง" คนนั้นก็กระโดดขึ้นเดินไป
11 เมื่อหมู่ชนเห็นการซึ่งเปาโลได้กระทำนั้น จึงพากันร้องเป็นภาษาลิดคาโอเนียว่า "พวกพระเจ้าแปลงเป็นมนุษย์ลงมาหาเราแล้ว"
12 เขาจึงเรียกบารนาบัสว่า พระซุส และเรียกเปาโลว่า พระเฮอร์เมส เพราะเปาโลเป็นผู้นำในการพูด
13 บุโรหิตประจำรูปพระซุส ซึ่งตั้งอยู่หน้าเมืองได้จูงวัวและถือพวงมาลัยมายังประตูเมือง หมายถึงถวายเครื่องบูชาด้วยกันกับประชาชน
14 แต่เมื่ออัครสาวกบารนาบัสกับเปาโลได้ยินดังนั้น จึงฉีกเสื้อผ้าของตนเสีย วิ่งเข้าไปท่ามกลางคนทั้งหลายร้องเสียงดัง
15 ว่า "ท่านทั้งหลาย เหตุไฉนท่านจึงทำการอย่างนี้ เราเป็นคนธรรมดาเช่นเดียวกับท่านทั้งหลาย และมาประกาศให้ท่านกลับจากสิ่งไร้ประโยชน์เหล่านี้ ให้มาหาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ทะเลและสิ่งสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น
- ข สำหรับคนที่อ่อนแอกว่า นี่คงเป็นการทดลองครั้งใหญ่ทีเดียว คนพวกนี้มุ่งไปยังกับศาสนาของตน และคิดว่าบารนาบัสกับเปาโลเป็นเทพเจ้า และถ้าเปาโลไม่เปลี่ยนความคิดของพวกเขา เขาก็จะใช้ประโยชน์จากสถานการณ์นี้ได้อย่างง่ายดาย
1 เขาก็คงวิ่งหนีไปแล้ว
2 เขาก็คงใช้ความมั่งงายและความไม่รู้ของคนพวกนี้เพื่อสร้างอำนาจและอิทธิพลให้ตัวเองไปแล้ว
3 แต่แทนที่จะยอมแพ้ให้กับการทดลอง เขาเลือกที่จะเอาชนะมันและในการกระทำดังกล่าว เขาก็ได้สำแดงความรักของตนที่มีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

ยากอบ 1:12 ความสุขย่อมมีแก่คนนั้นที่**สู้ทนการทดลอง** เพราะเมื่อปรากฏว่าผู้นั้นทนได้แล้ว เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิต ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่คนทั้งหลายที่**รักพระองค์**

2 เขาเอาชนะการข่มเหง

- ก กิจการ 14:19 แต่มีพวกยิวบางคนมาจากเมืองอันทิโอกและเมืองอิโคนีอุม เมื่อได้ชักชวนประชาชนแล้ว เขาก็ได้**เอาหินขว้างเปาโล**และลากท่านออกไปจากเมืองคิดว่าท่านตายแล้ว
- ข ระยะทางจากจุดสูงสุดไปถึงจุดต่ำสุดนั้นใกล้เหลือเกิน และเปาโลได้ค้นพบว่าระยะทางจากชื่อเสียงไปถึงความอับอายนั้นใกล้ชนิดเดียว
- 1 ในข้อพระคัมภีร์แค่มิก็ข้อ เปาโลได้เปลี่ยนจากคนที่มีชื่อเสียงและถูกสับสนว่าเป็นเทพจนกลายเป็นคนที่สมควรตาย
 - 2 แล้วเขาทำอะไรถึงโดนประชาชนเกลียดชังมากถึงเพียงนี้? เขาแค่พยายามทำงานของพระเจ้า – และพยายามก็ไม่ชอบ
- ค บางคนโดนข่มเหงเพราะสีผิว ศาสนา การเงิน หรือเหตุผลอื่นอีกหลายประการ แต่ถ้าเราต้องทนทุกข์ก็ให้เราทนทุกข์เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าดีกว่า
- 1 ชาวานาโรล่า (Savanarola) เป็นบาทหลวงคาทอลิกที่มีชีวิตอยู่และเทศนาในเมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลีก่อนยุคปฏิรูป เขาต่อต้านการปฏิบัติที่ชั่วร้ายของพระสันตะปาปาอย่างรุนแรง และเทศนาต่อต้านพระสันตะปาปาและพระศาสนจักรคาทอลิก เขาต่อต้านหลักคำสอนของคาทอลิกและเทศนาว่าคนๆหนึ่งต้องบังเกิดใหม่ถึงจะไปสวรรค์ได้ การเทศนาของเขาทำให้เขาเป็นที่ชื่นชอบในหมู่ประชาชนแต่เขาก็ถูกโรมมองว่าเป็นคนทรยศ
 - 2 เพื่อที่จะสงบปากชาวานาโรล่า พระสันตะปาปาได้ใช้ผู้ส่งสารไปเสนอตำแหน่งพระคาร์ดินัลให้แก่เขาหากเขาจะหยุดโจมตีพระศาสนจักร คำตอบของชาวานาโรล่าก็คือว่า เขาขอเลือกพลีชีพดีกว่าตำแหน่งพระคาร์ดินัล
 - 3 พระสันตะปาปาตกลง – และหลังจากนั้นไม่นาน นักเทศน์ที่ตามอย่างพระเจ้าผู้นี้ก็ถูกจับและถูกเผาขณะโดนมัดตัวติดกับเสา
- ง การข่มเหงเป็นสิ่งที่เราไม่ต้องไปขวนขวาย แต่ถ้ามันเกิดขึ้นเพราะการทำให้ถูกต้อง เราก็ควรยินดีรับมันในฐานะเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้า

3 เขาเอาชนะผู้สอนนอกกรีต

- ก กิจการ 15:1 มีบางคนลงมาจากแคว้นยูเดียได้สั่งสอนพวกพี่น้องว่า "ถ้าไม่เข้าสู่หน้ตามจารีตของโมเสส ท่านจะรอดไม่ได้"
- 2 เหตุฉะนั้นเมื่อเกิดการ**โต้แย้ง**และโต้เถียงกันระหว่างเปาโลและบารนาบัสกับคนเหล่านั้นมากมายแล้ว เขาทั้งหลายได้ตั้งเปาโลและบารนาบัสกับคนอื่นๆในพวกนั้นให้ขึ้นไป หรือกับอัครสาวกและผู้ปกครองในกรุงเยรูซาเล็มในเรื่องที่เถียงกันนั้น

- ข พันธกิจของเปาโลต้องเจอกับคนสองกลุ่มนี้ที่ท่าเสียประจำ
- 1 พวกแรกคือ พวกที่ตามรั้งความเขาและพยายามทำลายพันธกิจของเขาเพียงเพราะพวกเขาเป็นคนที่หลงหายและเกลียดชังเขา
 - 2 พวกที่สองคือ พวกที่ขัดขวางเขาโดยสร้างความแตกต่างในด้านหลักคำสอน ข้อโต้แย้งหลักก็คือว่าความรอดไม่อาจมาได้โดยพระคุณเพียงอย่างเดียว แต่ต้องพึ่งศาสนายิวบ้าง (การเข้าสุหนัต ฯลฯ)
 - 3 และนี่เป็นปัญหาที่ต้องบริหารจัดการ การเข้าสุหนัตได้กลายเป็นประเด็นเผ็ดร้อนในสมัยนั้นและได้ทำให้ผู้คนสงสัยพันธกิจของเปาโลหลายต่อหลายครั้ง
 - 4 ทางออกของเปาโลคือ การไปพบพวกอัครสาวกและฟังพาดพิงตัดสินของพวกเขา ซึ่งเพราะพระคัมภีร์ยังไม่สมบูรณ์ในตอนนั้น ก็เทียบได้กับการที่เราไปหาสิทธิอำนาจเดียวเท่านั้นที่เรามี – พระคัมภีร์

4 เขาเอาชนะความขัดแย้งระหว่างบุคคล

- ก กิจการ 15:35 แต่เปาโลกับบารนาบัสยังอยู่ต่อไปในเมืองอันติโอก สั่งสอนประกาศพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยกันกับคนอื่นอีกหลายคน
- 36 ครั้นล่วงไปได้หลายวัน เปาโลจึงพูดกับบารนาบัสว่า "ให้เรากลับไปเยี่ยมพวกพี่น้องในทุกเมืองที่เราได้ประกาศพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าไว้ ดูว่าเขาเป็นอย่างไรกันบ้าง"
- 37 ฝ่ายบารนาบัสได้ตั้งใจว่าจะพายอห์นผู้มีอีกชื่อหนึ่งว่ามาระโกไปด้วย
- 38 แต่เปาโลไม่เห็นควรที่จะพายอห์นไปด้วย เพราะครั้งก่อนยอห์นได้ละท่านทั้งสองเสียที่แคว้นบีมฟีเลีย และมีได้ไปทำการด้วยกัน
- 39 แล้วได้เกิดการขัดแย้งกันจนต้องแยกกัน บารนาบัสจึงพามาระโกลงเรือไปยังเกาะไซปรัส
- 40 แต่เปาโลได้เลือกสิลาส และเมื่อพวกพี่น้องได้ฝากท่านทั้งสองไว้ในพระคุณของพระเจ้าแล้วท่านก็ไป
- ข รวากับว่าเหตุการณ์ต่างๆยิ่งเลวร้ายไม่พอ เปาโลและบารนาบัสเกิดแตกคอกันเกี่ยวกับว่ายอห์นมาระโกสมควรไปกับพวกเขาในการเดินทางประกาศที่ที่สองหรือไม่
- ค มีสิ่งที่เราต้องพิจารณาสองสามประการเกี่ยวกับสถานการณ์นี้
- 1 ประการแรก เนื่องจากเปาโลได้กลายเป็นผู้นำอย่างไม่เป็นทางการของการเดินทางครั้งนี้แล้ว ดูเหมือนว่าเขามีสิทธิ์ตัดสินใจว่าใครจะร่วมเดินทางไปกับเขาได้บ้าง อันที่จริงแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์อาจทรงนำพาเขาไม่ให้พายอห์นมาระโกไปด้วยก็ได้
 - 2 ประการที่สอง บารนาบัสทำถูกแล้วที่ถกปัญหานี้กับเปาโล และเมื่อเขาตัดสินใจแยกทางไป เขาก็ทำเช่นนั้นหลังจากเปิดอกคุยกันแบบลูกผู้ชายแล้ว เขาไม่ได้แค้นหน้าไปและไม่ได้พยายามโกหกเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้เขาไม่สบายใจด้วย เขาถกปัญหานี้กับเปาโลจนกว่าทำให้มันคลี่คลายได้
 - 3 ประการที่สาม บารนาบัสทำผิดที่แยกทางไปเพราะเขาน่าจะยอมทำตามความต้องการของเปาโล พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ทรงแยกเขาทั้งสองออกจากกันเพื่อพระราชกิจของพระองค์ – แต่บารนาบัสก็เป็นคนที่ตัดสินใจเลิกเดินทางร่วมกับเปาโล

5 เขาเอาชนะความไม่รู้

- ก กิจการ 16:6 ครั้นท่านเหล่านั้นไปทั่วแคว้นพริเจียกับกาลาเทียแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ห้ามมิให้กล่าวพระวจนะในแคว้นเอเชีย
- 7 เมื่อไปยังแคว้นมิเซียแล้ว ก็พยายามจะไปยังแคว้นบิธีเนีย แต่พระวิญญาณไม่ทรงโปรดให้ไป
- 8 แล้วท่านเหล่านั้นได้เดินทางผ่านแคว้นมิเซียลงมายังเมืองโตรอัส
- 9 ในเวลากลางคืนเปาโลได้นิมิตเห็นผู้ชายชาวมาซิโดเนียคนหนึ่งยืนอ่อนวอนว่า "ขอโปรดมาช่วยพวกข้าพเจ้าในแคว้นมาซิโดเนียเถิด"
- 10 ครั้นท่านเห็นนิมิตนั้นแล้ว เราจึงหาโอกาสทันทีที่จะไปยังแคว้นมาซิโดเนีย ด้วยเห็นแน่ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงเรียกเราให้ไปประกาศข่าวประเสริฐแก่ชาวแคว้นนั้น
- ข โปรดสังเกตว่าเปาโลกระวนกระวายมากขนาดไหนที่จะไป "ที่ไหนสักแห่ง" ก่อนอื่นเขาพยายามไปยังแคว้นเอเชีย จากนั้นเขาก็พยายามไปยังแคว้นบิธีเนีย
- 1 และพอเวลาผ่านไปสักระยะ ดูเหมือนว่าประตูทุกบานที่เขาลองนั้นปิดหมด
 - 2 จากนั้นเขาก็ได้รับนิมิตที่บอกทางที่เขาควรจะไป – และเขาก็ออกเดินทางไปที่นั่น "ทันที"
 - 3 นี่ช่างเป็นเรื่องน่าชื่นใจ เพราะถึงแม้ว่าเขาไม่รู้ว่าจะไปที่ไหน – แต่เขาก็เต็มใจไปทุกแห่ง แต่ปัญหาของเขาก็คือว่าเขาไม่รู้ว่าจะไปที่ไหนดี
 - 4 แต่เขาก็เอาชนะความไม่รู้พระประสงค์ของพระเจ้าของเขาได้โดยการยอมไปทุกหนทุกแห่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงใช้เขาไป

6 เขาเอาชนะความไม่เดือดเนื้อร้อนใจ

- ก กิจการ 16:27 ฝ่ายนายคุกตื่นขึ้นเห็นประตูคุกเปิดอยู่ คาดว่านักโทษทั้งหลายหนีไปหมดแล้ว จึงชักดาบออกมาหมายว่าจะฆ่าตัวเสีย
- 28 แต่เปาโลได้ร้องเสียงดังว่า "อย่าทำร้ายตัวเองเลย เราทั้งหลายอยู่พร้อมด้วยกันทุกคน"
- 29 นายคุกจึงสั่งให้จุดไฟมา แล้ววิ่งเข้าไปตัวสั่นกราบลงที่เท้าของเปาโลกับสิลาส
- 30 และพาท่านทั้งสองออกมาแล้วว่า "ท่านเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอย่างไรจึงจะรอดได้"
- 31 เปาโลกับสิลาสจึงกล่าวว่า "จงเชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์เจ้า และท่านจะรอดได้ทั้งครอบครัวของท่านด้วย"
- ข ปฏิกริยาโดยธรรมชาติของคนที่ไม่สนใจก็คงเป็นการไม่สนใจโยคีต่อผู้ที่ซึ่งเขา แต่เปาโลกลับรีบห้ามมิให้นายคุกฆ่าตัวตาย แถมยังบอกวิธีที่เขาจะได้ชีวิตนิรันดร์อีกด้วย
- ค สำหรับคริสเตียนแล้ว สิ่งหนึ่งที่เราต้องเอาชนะให้ได้ก็คือ การไม่แยแสต่อคนที่อยู่รอบๆตัวเราว่า เขาจะตกนรกหรือไม่ เปาโลคงมีความผิดโทษฐานที่เป็นฆาตกรหากเขาไม่พูดออกไปฉันใด คริสเตียนทุกคนก็ควรมีความผิดโทษฐานที่ไม่พูดให้คนอื่นทราบเกี่ยวกับความรอดฉันนั้น

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 109
"เปาโล - ผู้พิชิตของพระเจ้า"
(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนนี้เราจะศึกษาต่อเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในชีวิตและพันธกิจของอัครสาวกเปาโลซึ่งเขาเอาชนะได้
- 2 เปาโลเป็นคนที่ธรรมดาที่เผชิญกับปัญหาและความยากลำบากมากมายในชีวิต กระนั้น เขาก็สามารถเอาชนะหลายสิ่งที่คุณคนอื่นคงไม่อาจเอาชนะได้ และเขาทำเช่นนั้นได้โดยฤทธิ์เดชของพระเจ้าและความเพียรแบบคนสมัยก่อน

1 เขาเอาชนะการช่มขวัญ

ก กิจการ 16:35 ครั้นเวลาเช้าเจ้าเมืองจึงใช้พวกนักการไป สั่งว่า "จงปล่อยคนทั้งสองนั้นเสีย"
36 นายคุกจึงบอกเปาโลว่า "เจ้าเมืองได้ใช้คนมาบอกให้ปล่อยท่านทั้งสอง ฉะนั้นบัดนี้เชิญท่านออกไปตามสบายเถิด"

37 แต่เปาโลกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า "เขาได้เสียนเราผู้เป็นคนสัญชาติโรมต่อหน้าคนทั้งหลายก่อน ได้ตัดสินความ และได้จำเราไว้ในคุก บัดนี้เขาจะเลือกใส่ให้เราออกไปเป็นการลับหรือ ทำอย่างนั้นไม่ได้ **ให้เราเองมาพาเราออกไปเถิด"**

ข เหตุการณ์นี้เป็นแบบอย่างที่ดีของการมีใจสู้ของเปาโล เขาถูกจับและถูกข้อมโดยที่ไม่มีคามผิด และเมื่อผู้ที่จับกุมเขาค้นพบว่าพวกเขาได้ทำผิดกฎหมายของชาวโรม พวกเขาที่รีบพยายามปล่อยตัวเขาจากคุก และหวังว่าเหตุการณ์นี้จะถูกลืมๆไปเสีย

1 แต่เปาโลรู้ว่าพวกเขาทำผิดกฎหมายของโรม

2 และเขาก็ไม่ยอมถูกปล่อยตัวไปอย่างเสียบๆโดยไม่ได้รับคำขอโทษจากผู้จับกุมเขา

3 ด้วยเหตุนี้ เขาจึงต้องการให้พวกผู้นำที่สั่งจับกุมเขาและข้อมเขามาพาเขาออกไป

ค ถึงแม้ว่าบางคนจะแย้งว่านี่ไม่ใช่แบบอย่างที่ดีของการมีใจอ่อนสุภาพ และนี่ก็ไม่ใช่แบบอย่างที่ดีของการหันแก้มอีกข้างด้วย แต่เปาโลก็กำลังเรียกร้องความเคารพสำหรับตำแหน่งของเขา นั่นคือ การเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ

ง ในชีวิตคริสเตียนของเรา เราล้วนต้องเจอกับสถานการณ์ที่ใครสักคน ไม่ว่าจะป็นมนุษย์หรือพญามาร จะพยายามช่มขวัญเราให้ยอมให้โลกมาควบคุมเรา

1 เราไม่ควรปล่อยให้ใครก็ตามมาช่มขวัญเราเกี่ยวกับการเป็นพยานของเรา แต่พญามารก็จะพยายามทำให้เราไม่พูดโดยการพูดว่าเราจะโดนฟ้องร้อง โดนมองในทางที่ไม่ดี ฯลฯ

2 เราไม่ควรปล่อยให้ใครก็ตามมาช่มขวัญเราเกี่ยวกับคริสตจักรของเรา ความเชื่อมั่นของเรา มาตรฐานของเรา หรืออะไรก็ตามที่ทำให้พระเจ้าทรงพอพระทัย

- 3 และเปาโลก็มีสิทธิ์ที่จะประกาศข่าวประเสริฐที่เขากำลังกล่าวป้องกันอยู่และสอนคนเหล่านั้นอยู่ และคนพวกนี้ควรคิดให้ดีกว่าก่อนที่จะพยายามขัดขวางเขามิให้ทำงานของพระเจ้า

2 เขาเอาชนะการปฏิเสธ

ก กิจการ 17:2 เปาโลจึงเข้าไปร่วมกับพวกเขาตามอย่างเคย และท่านได้อ้างข้อความในพระคัมภีร์ได้ตอบกับเขาทั้งสามวันสะบาโต

3 และไขข้อความชี้แจงให้เห็นว่าจำเป็นที่พระคริสต์ต้องทนทุกข์ทรมาน แล้วทรงคืนพระชนม์และกล่าวต่อไปว่า "พระเยซูของคัมภีร์ที่เราประกาศแก่ท่านทั้งหลายคือพระคริสต์"

4 บางคนในพวกเขาก็เชื่อ และสมัครเข้าเป็นพรรคพวกกับเปาโลและซิลลาส รวมทั้งชาวกรีกเป็นจำนวนมากที่เกรงกลัวพระเจ้าและสุภาพสตรีที่เป็นคนสำคัญๆก็ไม่น้อย

5 แต่พวกยิวที่ไม่เชื่อก็อิจฉา ไปคบคิดกับคนพาลตามตลาดรวบรวมกันมาเป็นอันมาก ก่อการจลาจลในบ้านเมือง เข้าบุกบ้านของยาโสน ตั้งใจจะพาท่านทั้งสองออกมาให้คนทั้งปวง

ข อุปสรรคต่อมาที่เปาโลต้องเอาชนะให้ได้คือ การตอบรับที่แย่มากๆที่เขาได้รับบ่อยๆในการประกาศข่าวประเสริฐแก่พี่น้องชาวยิวของเขา

1 เขาไปที่ธรรมศาลาและพยายามประกาศและโต้แย้งกับพวกยิวครั้งแล้วครั้งเล่าเกี่ยวกับคำอ้างของพระคริสต์

2 และส่วนใหญ่แล้วคนเหล่านี้ก็เลือกที่จะปฏิเสธข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ผู้ทรงถูกพี่น้องชาวยิวของพระองค์ประหารชีวิต

3 กระนั้น เมื่อเขาประกาศข่าวประเสริฐแก่คนต่างชาติ เขาก็ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น

4 นี่เป็นอุปสรรคสำคัญที่เปาโลต้องฝ่าไปให้ได้เพราะเขามีภาระใจที่อยากให้เห็นอิสราเอลได้รับความรอด

โรม 9:1 ข้าพเจ้าพูดตามความจริงในพระคริสต์ ข้าพเจ้าไม่ได้มึสา ใจสำนึกผิดชอบของข้าพเจ้า เป็นพยานฝ่ายข้าพเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย

2 ว่า ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนักและเสียใจเสมอมิได้ขาด

3 เพราะว่าข้าพเจ้าปรารถนาจะให้ข้าพเจ้าเองถูกสาปให้ตัดขาดจากพระคริสต์ เพราะเห็นแก่พี่น้องของข้าพเจ้า คือญาติของข้าพเจ้าตามเนื้อหนัง

4 พวกเขาเป็นคนอิสราเอล ได้รับการทรงให้เป็นบุตรของพระเจ้าและสง่าราศี และบรรดา

พันธสัญญา และการทรงประทานพระราชาบัญญัติ และการปรนนิบัติพระเจ้าและพระสัญญาทั้งหลาย

5 เปาโลกล่าวว่าเขายอมตายและตกนรกเพียงเพื่อที่ว่าพวกยิวจะยอมรับความรอด

3 เขาเอาชนะการมีอคติ

- 5 เขาเอาชนะการก้าวออกไปจากน้ำพระทัยพระเจ้า
- ก กิจการ 21:3 ครั้นแลเห็นเกาะไซปรัสแล้ว เขาก็ผ่านเกาะนั้นไปข้างขวา แล่นไปยังแคว้นซีเรีย จอดเรือที่ท่าเมืองไทระ เพราะจะเอาของบรรทุกขึ้นทำที่นั่น
- 4 เมื่อไปหาพวกสาวกพบแล้ว เราจึงพักอยู่ที่นั่นเจ็ดวัน **สาวกได้เตือนเปาโลโดยพระวิญญาณมิให้ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม**
- 5 แต่เมื่อวันเหล่านั้นล่วงไปแล้วพวกเราก็ลาไป สาวกทั้งหลายกับทั้งภรรยาและบุตรได้ส่งพวกเราออกจากเมือง แล้วเราทั้งหลายก็ได้คุกเข่าลงอธิษฐานที่ชายหาด
- ข นี่กลายเป็นความผิดพลาดครั้งใหญ่ที่สุดในชีวิตเขา
- 1 เปาโลมีความร้อนรนที่จะเห็นพี่น้องของตนได้รับความรอดมากเสียจนเขาตั้งใจว่าจะไปประกาศในกรุงเยรูซาเล็ม
 - 2 และนั่นก็เป็นความปรารถนาที่ดีมากทุกวันเรื่องเดียว พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้เขาไปที่นั่น
 - 3 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเตือนเขาหลายครั้งแล้วว่าอย่าไปที่นั่น แต่เปาโลก็เชื่ออย่างสุดใจว่าเขาต้องไปประกาศในกรุงเยรูซาเล็ม
- ค ผลลัพธ์ของการทำตามใจตนเองมีอะไรบ้าง?
- 1 เขาถูกจับและต้องติดคุกสองปีเพราะเป็นต้นเหตุให้เกิดการจลาจล
 - 2 เขามีโอกาสเป็นพยานแก่เฟลิกซ์และอากริปปา แต่ทั้งสองคนก็ไม่ได้ได้รับความรอด
 - 3 และเป็นเวลาสองปีที่เปาโลไม่ได้อยู่ในที่ๆพระเจ้าทรงอยากให้เขาอยู่ อย่างไรก็ตาม นั่นไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าไม่ทรงยอมช่วยเหลือหรืออวยพรเขาแต่อย่างใด
 - 4 ช่างเป็นเรื่องน่าเศร้าที่คนเราแสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้าเพียงเพื่อที่จะไม่ทำตามมัน แต่เปาโลก็สามารถเอาชนะแม้แต่เรื่องนี้ได้ด้วย และพระเจ้าได้ทรงใช้เขาไปยังกรุงโรมซึ่งเป็นที่ๆเขาถูกประหารชีวิตและเป็นผู้พลีชีพในที่สุด

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 110
"ชาวเมืองโครินธ์ – บุตรที่รักโลกของพระเจ้า"

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนนี้ เราจะเปลี่ยนจากการศึกษาบุคคลมาเป็นการศึกษาคริสตจักรทั้งคริสตจักรบ้าง
- 2 เปาโลได้ตั้งคริสตจักรนี้ขึ้นในเมืองโครินธ์ แต่มันไม่ใช่อย่างที่คิดไว้ มันเป็นคริสตจักรที่มีปัญหามากที่สุด และรักโลกมากที่สุดในพระคัมภีร์

1 คริสตจักรนี้เต็มไปด้วยการแตกแยก

ก 1 โครินธ์ 1:10 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอให้ท่านเห็นพร้อมกันในทางวาจา และไม่มี การแตกแยกกันระหว่างพวกท่าน แต่ขอให้ท่านเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในทางความคิดและตัดสินใจอย่างเดียวกัน

11 พี่น้องทั้งหลายของข้าพเจ้า คนในครอบครัวของนางคะโลเอได้เล่าเรื่องของท่านให้ข้าพเจ้าฟังว่า เกิดมีการ **ทุ่มเถียงกัน** ในระหว่างพวกท่าน

ข ปัญหาใหญ่ประการแรกที่มีอยู่ในสมาชิกคริสตจักรนี้ก็คือว่า คริสตจักรนี้เต็มไปด้วยการทะเลาะเบาะแว้ง และการโต้เถียงกัน

1 หลายครอบครัวทะเลาะกันด้วยเรื่องไม่เป็นเรื่อง

2 มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายตามนักเทศน์ที่ตนชอบ

3 และความแตกต่างเหล่านี้ล้วนไม่คุ้มกับการเสียเวลาด้วยเลย

ค และถ้าเราจะทราบเกี่ยวกับเหตุผล "ที่แท้จริง" ว่าทำไมคนถึงโมโหและออกไปจากคริสตจักร เราก็จะเห็นว่า เหตุผลเหล่านั้นล้วนเป็นเหตุผลแบบเด็กๆ

1 คนๆหนึ่งจะอ้างเรื่องความแตกต่างในด้านหลักคำสอน สิ่งที่คนเหล่านั้นต้องการจะบอกจริงๆก็คือว่า พวกเขาไม่ชอบมาตรฐานต่างๆและไม่เห็นด้วยกับผู้นำของคริสตจักรเกี่ยวกับว่าสมาชิก คริสตจักรควรแต่งกายแบบไหน

2 คนๆหนึ่งจะอ้างว่าสิ่งต่างๆนั้นไม่เหมือนเดิม สิ่งที่พวกเขาต้องการจะบอกจริงๆก็คือว่าพวกเขา ไม่ชอบที่ศิษยาภิบาลเน้นเรื่องการนำวิญญาณ และพวกเขาไม่ชอบถูกฟ้องใจเรื่องการไม่ยอม เป็นพยานแก่คนอื่นด้วย

3 ประเด็นหลักก็คือว่า น้อยคนเหลือเกินที่ออกไปจากคริสตจักรเพราะเหตุผลที่ดี แทนที่จะเป็นเช่นนั้น พวกเขาได้กลายเป็นคนกลับสัตย์ไปแล้ว และจะ "หาเหตุผล" มาอ้างการออกไป ได้ในที่สุด แคมพวกเขาก็ไม่ค่อยได้ไปคริสตจักรที่ตึกกว่าด้วย

2 พวกเขาไม่รู้จักโต

- ก 1 โครินธ์ 3:1 พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อาจจะพูดกับท่านเหมือนพูดกับผู้ที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณแล้วได้ แต่ต้องพูดกับท่านเหมือนคนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เหมือนกับท่านเป็นทารกในพระคริสต์
- 2 ข้าพเจ้าเลี้ยงท่านด้วยน้ำนมมิใช่ด้วยอาหารแข็ง เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นท่านยังไม่สามารถรับ และถึงแม้เดี๋ยวนี้ท่านก็ยังไม่สามารถ
- 3 ด้วยว่าท่านยังอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เพราะว่าเมื่อท่านยังอิจฉากัน ได้เถียงกัน และแตกแยกกัน ท่านไม่ได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ และไม่ได้ดำเนินตามมนุษย์สามัญศกหรือ
- 4 เพราะเมื่อคนหนึ่งกล่าวว่า "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของเปาโล" และอีกคนหนึ่งกล่าวว่า "ข้าพเจ้าเป็นศิษย์ของ อปอลโล" ท่านทั้งหลายมิได้อยู่ฝ่ายเนื้อหนังหรือ

ข คนพวกนี้ไม่เพียงได้เถียงและทะเลาะกันเท่านั้น แต่สาเหตุหลักที่ทำให้พวกเขามีพฤติกรรมและทัศนคติแบบนี้ได้ถูกเปาโลเปิดเผยว่าเป็นความไม่รู้จักโตฝ่ายวิญญาณ

- 1 พวกเขาได้ปล่อยให้ตัวเองหลงไปกับบุคลิกของนักเทศน์หลายท่านที่ได้มายังคริสตจักรของพวกเขา
- 2 บางคนยึดติดกับเปาโลและไม่ยอมยุ่งเกี่ยวกับคนที่ชอบนักเทศน์ท่านอื่น
- 3 คนอื่นก็รู้สึกว่อปอลโลเป็นนักเทศน์ที่เทศนาดีกว่าเยอะ
- 4 แต่ปัญหาที่แท้จริงไม่ใช่ทัศนคติของพวกเขาที่มีต่อนักเทศน์ แต่เป็นทัศนคติของพวกเขาที่มีต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าต่างหาก คนเหล่านี้อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงปล่อยให้เนื้อหนังของตนเข้าควบคุมตนเอง
 - ก พวกเขาไม่ยอมควบคุมอารมณ์ตัวเอง และไม่คิดอะไรเกี่ยวกับการแสดงอารมณ์เกรี้ยวกราดในคริสตจักร
 - ข พวกเขาไม่ยอมควบคุมลิ้นของตนเองและชอบทู่เถียงกับสมาชิกคริสตจักรหลายคน
 - ค พวกเขาดำเนินชีวิตตามความต้องการของเนื้อหนังและไม่ยอมดำเนินชีวิตตามหลักการของพระคัมภีร์ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ชอบหรือไม่มีการเติบโตฝ่ายวิญญาณ

3 พวกเขาชอบทนต่อความบาป

- ก 1 โครินธ์ 5:1 มีข่าวเล่าลือว่าในพวกท่านมีการผิดประเวณี และการผิดประเวณีนั้นถึงแม้ในพวกต่างชาติ ก็ไม่มีเลย คือเรื่องมีว่าคนหนึ่งได้เอากรรยาของบิดามาเป็นกรรยาของตน
- 2 และพวกท่านยังยอมองแทนที่จะเป็นทุกข์เป็นร้อน ที่จะตัดคนที่กระทำผิดเช่นนี้ออกเสียจากพวกท่าน
- ข เปาโลรับทราบว่ามีชายคนหนึ่งในคริสตจักรนี้ที่ได้มีความสัมพันธ์เชิงสามีภรรยา กับแม่เลี้ยงของตนเอง
- 1 โครินธ์เป็นเมืองใหญ่แต่แม้แต่คนที่ไม่เชื่อของเมืองโครินธ์ก็ไม่ทำเรื่องชั่วร้ายแบบนี้
 - 2 แต่นี่เป็นเรื่องที่ทราบโดยทั่วกันว่าสมาชิกคริสตจักรคนหนึ่งได้ทำเรื่องดังกล่าว และปัญหาใหญ่ก็คือว่า ดูเหมือนไม่มีใครถือสาอะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องนี้

- ก สมาชิกคริสตจักรทราบดีว่าเกิดอะไรขึ้น – และพวกเขาก็ภูมิใจมากที่ตนเปิดกว้างในการยอมรับสถานการณ์นี้
- ข ผู้นำคริสตจักรทราบดีว่าเกิดอะไรขึ้น – และพวกเขาก็เลือกที่จะไม่ทำอะไรเพื่อที่จะไม่ทำให้ชายที่ทำบาปคนนั้นโกรธ ใครจะไปรู้ ไม่นานนี้อาจเป็นครอบครัวที่ร่ำรวยและถวายเงินให้แก่คริสตจักรนี้เป็นจำนวนมากก็ได้?
- ค แต่เปาโลกลับตกใจเกี่ยวกับสถานการณ์นี้เพราะเขารู้ดีว่าพระเจ้าไม่อาจอวยพรคริสตจักรนี้ได้ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว และเปาโลก็กำลังทำให้แน่ใจว่าพวกเขาต้องปรับเปลี่ยนแปลงโดยไว

4 พวกเขาเป็นแบบอย่างที่น่าสงสาร

- ก 1 โครินธ์ 6:5 ข้าพเจ้ากล่าวดังนี้ก็เพื่อให้ท่านละอายใจ ในพวกท่านไม่มีสักคนหนึ่งหรือที่มีสติปัญญาสามารถชำระความระหว่างพี่น้อง
- 6 แต่พี่น้องกับพี่น้องต้องไปว่าความกันต่อหน้าคนที่**ไม่เชื่อ**อย่างนั้นหรือ
- 7 เหตุฉะนั้นเพราะพวกท่านไปเป็นความกัน บัดนี้ท่านก็ตกจากระดับที่ควรแล้ว ทำไมท่านจึงไม่ทนต่อการร้ายซึ่งเขาทำแก่ท่าน ทำไมท่านจึงไม่ยอมถูกโกง
- 8 แต่ท่านเองกลับทำร้ายกัน และโกงกันในระหว่างพวกพี่น้องของท่านเอง
- ข รวากับว่าเหตุการณ์ต่างๆยิ่งเลวร้ายไม่พอ ชาวเมืองโครินธ์เหล่านี้กำลังพยายามแก้ไขความขัดแย้งที่ไม่เป็นเรื่องและระงับโทโสของตนด้วยการฟ้องร้องกันในศาล
 - 1 แทนที่จะพยายามแก้ไขปัญหาด้วยการเปิดอกคุยกัน พวกเขากลับหาทนายมาและฟ้องอีกฝ่าย
 - 2 แทนที่จะเอาปัญหาไปปรึกษาศิษยาภิบาลและขอให้เขาช่วยแก้ปัญหาก็กลับเลือกที่จะเอาเรื่องไปเสนอต่อผู้พิพากษาที่ไม่รอด ซึ่งอาจไม่ประทับใจกับคริสตจักรของ “คริสเตียน” พวกนี้มากเท่าไร
- ค คำพยานของพวกเขาเหมือนใจไปทั่วทั้งเมือง ซึ่งน่าจะส่งผลเสียต่อการนำวิญญาณคนที่ยังหลงหายมาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า

5 พวกเขา กำลังพ่ายแพ้ต่อการทดลอง

- ก 1 โครินธ์ 10:6 แล้วเหตุการณ์เหล่านี้จึงเป็นเครื่องเตือนใจพวกเรา **ไม่ให้เรามีใจโลภปรารถนาสิ่งชั่วเหมือนเขาเหล่านั้น**
- 11 แต่บรรดาเหตุการณ์เหล่านี้ได้บังเกิดแก่เขาเพื่อเป็นตัวอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลายผู้ซึ่งกำลังอยู่ในกาลสุดท้ายปลายของแผ่นดินโลก
- 12 เหตุฉะนั้น**คนที่คิดว่าตัวเองมั่นคงดีแล้ว ก็จงระวังให้ดี กลัวว่าจะล้มลง**
- ข ในพระธรรมตอนนี้เปาโลกำลังเตือนใจคนเหล่านี้ให้ระลึกถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นกับพลไพร่ของพระเจ้าในช่วงที่พวกเขาอ่อนเร่ในถิ่นทุรกันดาร
 - 1 พวกเขาปรารถนาสิ่งของๆอียิปต์และอยากกลับอียิปต์

- 2 พวกเขาปรารถนาพระต่างๆของคานาอันและอยากทำการล่องประเวณี
- 3 พวกเขาปรารถนาทรัพย์สิ่งของและไม่ยอมถวายสิบลด
- 4 และความปรารถนาที่ไม่ถูกควบคุมของพวกเขาก็ทำให้พวกเขาต้องตกไปเป็นเชลยถึง 70 ปี และเปาโลกำลังเตือนให้คริสตจักรที่เมืองโค린ธ์ระลึกถึงโศกนาฏกรรมและความทุกข์ใจที่พลไฟร์ของพระเจ้าต้องเผชิญ – และพวกเขาควรตื่นขึ้นและรู้ตัวได้แล้วว่าถ้ามันเคยเกิดขึ้นมาแล้ว มันก็สามารถเกิดขึ้นอีกได้ง่ายๆ

ค การทดลองเป็นเรื่องธรรมดาในชีวิต

- 1 โลกนี้เป็นแหล่งของการทดลองที่มีอำนาจมากจริงๆ
- 2 เงินจะทดลองคนที่ดีที่สุดให้ทำผิดได้
- 3 อำนาจเป็นการทดลองและสามารถจุดคนให้ตกต่ำลงได้ เหมือนกับที่เกิดขึ้นในชีวิตของดาวิด เมื่อเขาใช้อำนาจของตนในทางที่ผิดในฐานะกษัตริย์เพื่อเอาภรรยาของอูรียาห์มาเป็นของตน

6 พวกเขาไม่รู้จักรักให้ความเคารพ

- ก 1 โครินธ์ 11:17 แล้วในการให้คำสั่งต่อไปนี้ ข้าพเจ้าชมท่านไม่ได้ คือว่าการประชุมของท่านนั้น **มักจะได้ผลเสียมากกว่าผลดี**
- 18 ประการแรกข้าพเจ้าได้ยินว่า เมื่อท่านประชุมคริสตจักรนั้น มีการแตกก๊กแตกเหล่าในพวกท่าน และข้าพเจ้าเชื่อว่าคงมีความจริงอยู่บ้าง
- 19 เพราะจะต้องมีการขัดแย้งกันบ้างในพวกท่าน เพื่อคนฝ่ายถูกในพวกท่านจะได้ปรากฏเด่นขึ้น
- ข ปัญหาในบทนี้คือทัศนคติของพวกเขาตอนร่วมพิธีศีลระลึก มันต้องเป็นเวลาของการตรวจสอบฝ่ายวิญญาณ มันต้องเป็นเวลาของการย้อนดูตัวเองและการแสดงความเสียใจ
- 1 แทนที่จะเป็นแบบนั้น พวกเขา กลับนำอาหารของตนมาและพยายามชิงดีชิงเด่นกันว่าอาหารใครจะหรูหราน่ากินมากที่สุด
 - 2 พวกเขาไม่ยอมแบ่งปันอาหารกับคนยากจนและทำตัวเหมือนคนไม่เชื่อ
 - 3 เมื่อพวกเขาไปที่คริสตจักร พวกเขาก็ไม่ให้ความเคารพต่อคริสตจักร ต่อนักเทศน์ ต่อกันและกัน และที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือ พวกเขาไม่ให้ความเคารพต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า

7 พวกเขาให้ผู้หญิงนำ

- ก 1 โครินธ์ 14:34 **จงให้ผู้หญิงนิ่งเสียในที่ประชุมคริสตจักร** เพราะไม่ได้รับอนุญาตให้พูด แต่ให้เขาอยู่ใต้บังคับบัญชา เหมือนที่พระราชบัญญัติสั่งไว้
- 35 ถ้าเขาอยาการู้สิ่งใด ก็ให้เขาถามสามีที่บ้าน เพราะว่าหน้าที่ผู้หญิงจะพูดในที่ประชุมคริสตจักรนั้นก็ เป็นสิ่งที่น่าอาย
- ข ตอนนี้เปาโลกำลังเปิดเผยให้เห็นว่าเรื่องราวมันบานปลายไปมากขนาดไหน และอาจเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมคริสตจักรนี้ถึงมีปัญหาเยอะเหลือเกิน

- 1 พอเขาไม่อยู่ พวกผู้หญิงก็ยึดตำแหน่งผู้นำบางตำแหน่งและกำลังเทศนาอยู่ในคริสตจักร
- 2 เรื่องที่ผู้หญิงถูกห้ามมิให้พูดในคริสตจักรนี้ ไม่ได้หมายถึงการคุยกันหรือการสอนเด็กๆ หรือสอนผู้หญิงคนอื่น
- 3 มันหมายถึงการใช้เสียงในการนำพากิจการต่างๆของคริสตจักร
 - ก ไม่มีอะไรผิดแต่อย่างใดกับการที่ผู้หญิงในคริสตจักรช่วยศิษยาภิบาลในหลายตำแหน่งในคริสตจักร เช่น การเป็นครูสอนรวี เป็นต้น
 - ข แต่นี้เป็นปัญหาใหญ่เมื่อผู้หญิงเริ่มพยายาม “ยึด” ตำแหน่งผู้นำต่างๆ เช่น การเทศนา เป็นต้น
 - ค และคงเป็นเรื่องดีแน่ๆหาก “นักเทศน์หญิง” ทุกคนจะเทศนาพระคัมภีร์ตอนนี้ เพราะพวกหล่อนคงต้องรีบเกษียณก่อนกำหนดแน่ๆ

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 111
"ชาวแคว้นกาลาเทีย – คริสตจักรใจโลเลของพระเจ้า"

บทนำ:

- 1 คราวนี้เราจะศึกษากันต่อเกี่ยวกับบุคคลสำคัญในพระคัมภีร์ที่ไม่ใช่ทั้งคนๆหนึ่งและไม่ใช่คริสตจักรแห่งหนึ่ง แต่เป็นคริสตจักรกลุ่มหนึ่ง
- 2 เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ถึง “คริสตจักรทั้งหลาย” แห่งแคว้นกาลาเทีย เหตุผลที่ท่านเขียนถึงคริสตจักรกลุ่มหนึ่ง ก็คือเพราะว่าคริสตจักรเหล่านี้เจอปัญหาแบบเดียวกัน
- 3 ในจดหมายฉบับนี้ เราพบว่าเปาโลกำลังพยายามช่วยเหลือคริสตจักรเหล่านี้โดยการระบุว่ามีปัญหาที่ร้ายแรงมากกว่าของพวกเขาคืออะไรบ้าง

- 1 พวกเขาไม่ยอมยืนหยัดเพื่อสิ่งที่พวกเขาเชื่อ
 - ก กาลาเทีย 1:6 ข้าพเจ้าประหลาดใจนักที่ท่านทั้งหลายได้**ผินหน้าหนีโดยเร็ว**จากพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านให้เข้าในพระคุณของพระคริสต์ และได้ไปหาชาวประเสริฐอื่น
 - 7 ซึ่งมีใช้อย่างอื่นดอก แต่ว่ามีบางคนที่ทำให้ท่านยุ่งยาก และปรารถนาที่จะบิดเบือนชาวประเสริฐของพระคริสต์
 - 8 แต่แม้ว่าเราเองหรือทูตสวรรค์ ถ้าประกาศชาวประเสริฐอื่นแก่ท่าน ซึ่งขัดกับชาวประเสริฐที่เราได้ประกาศแก่ท่านไปแล้วก็ให้ผู้นั้นถูกสาปแช่ง
 - ข ตรงนี้เราเห็นความไม่พอใจที่เปาโลมีต่อคริสตจักรทั้งหลายในแคว้นกาลาเทีย นั่นคือ พวกเขา**รู้ดีอยู่แล้ว** แต่ไม่ยอมยืนหยัดเพื่อความจริง
 - 1 มีพวกยิวบางคนเข้ามาในคริสตจักรเหล่านี้พร้อมกับคำสอนเท็จที่ว่าความรอดไม่ได้มาด้วยพระคุณทั้งหมด แต่เป็นการผสมพระคุณเข้ากับบัญญัติของโมเสส
 - 2 ที่เน้นจริงๆก็คือว่า พวกเขาถูกสั่งให้เข้าสู่หนัด
 - ค แต่เปาโลได้สอนคนพวกนี้แล้ว ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึง**รู้**อยู่แล้วว่าพวกเขาไม่ควรเชื่อ “ชาวประเสริฐอื่น”
 - 1 ดังนั้น ปัญหาของพวกเขาคืออะไร?
 - 2 พวกเขาไม่ยอมแสดงจุดยืนต่อต้านพวกคนสอนเท็จที่พยายามทำให้หลักคำสอนเรื่องความรอดปนเปื้อน
 - 3 พระเจ้าทรงบอกว่าเราควรปฏิบัติต่อพวกคนสอนเท็จและชาวประเสริฐเทียมเท็จของพวกเขาอย่างไร?
- 2 ยอห์น 1:10 ถ้าผู้ใดมาหาท่านและไม่นำพระโอวาทนี้มาด้วย อย่ารับเขาไว้ในเรือน และอย่าขอพรให้เขาเลย

11 เพราะว่าผู้ที่ขอพรให้เขา ก็เข้าส่วนในการกระทำชั่วของเขานั้น

2 พวกเขาอยากได้ความเป็นคริสเตียนที่ “สบายๆ”

ก กาลาเทีย 2:20 ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีชีวิตอยู่ ไม่ใช่ข้าพเจ้าเอง มีชีวิตอยู่ต่อไป แต่พระคริสต์ต่างหากที่ทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และชีวิตซึ่งข้าพเจ้าดำเนินอยู่ในร่างกายขณะนี้ ข้าพเจ้าดำเนินอยู่ด้วยความเชื่อในพระบุตรของพระเจ้า ผู้ได้ทรงรักข้าพเจ้า และได้ทรงสละพระองค์เองเพื่อข้าพเจ้า

ข ตรงนี้เปาโลกำลังสอนพวกเขาให้รู้จักซึ่งพื้นที่ฝ่ายวิญญาณที่เสียไปกลับคืนมา หากพวกเขาต้องการแสดงจุดยืนซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็น พวกเขาต้อง “ตรึงเนื้อหนัง”

- 1 พวกเขากังวลมากเกินไปว่าคนจะมองพวกเขาอย่างไรหากพวกเขาไม่ทำตามแบบคนอื่น
- 2 พวกเขาขอมให้พวกสอนเท็จชาวยิวเหล่านี้ข่มขู่
- 3 และเหตุผลที่ทำให้พวกเขาไม่แสดงจุดยืนตามที่ควรก็คือ เพราะว่าพวกเขาไม่เคยเรียนรู้ที่จะมีชีวิตที่ถูกตรึงแล้วเลย

ค คนพวกนี้กำลังมองหาศาสนาที่ทำให้พวกเขาไม่ต้องเสียอะไรเลย

- 1 พวกเขาอยากไปสวรรค์ – แต่พวกเขาไม่ยอมอดใจแยกไปจากเพื่อนๆและเพื่อนบ้านของพวกเขาที่หลงหาย
- 2 พวกเขาอยากเป็นสมาชิกของคริสตจักรที่ดีๆโดยไม่ต้องเลิกวิถีชีวิตแบบเดิมๆและนิสัยรักโลกของตนเอง
- 3 พวกเขากำลังเสาะหาความสะดวกสบายมากกว่าอุปนิสัยที่ดี

3 พวกเขาไม่ยอมทำสิ่งที่พวกเขารู้ว่าถูกต้อง

ก กาลาเทีย 3:1 โอ ชาวกาลาเทียคนเขลา ใครจะกดดวงจิตของท่านเพื่อท่านจะไม่เชื่อฟังความจริง ทั้งๆที่ภาพการถูกตรึงของพระเยซูคริสต์ปรากฏอยู่ต่อหน้าต่อตาท่านแล้ว

ข นี่เป็นการตัดสินใจที่แย่อีกอย่างหนึ่งของคนพวกนี้

- 1 เปาโลไม่ได้กำลังหมายถึงความไม่รู้ แต่หมายถึงการจงใจไม่เชื่อฟัง
- 2 กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ พวกเขาอยู่แล้วที่ความจริงคืออะไร แต่ก็ยังเลือกที่จะจงใจไม่เชื่อฟังความจริงนั้น
- 3 การที่คริสเตียนคนหนึ่งไม่รู้พระคัมภีร์ของตนและหลงไปตามความเชื่อแปลกๆนั้นเป็นเรื่องหนึ่ง แต่คนพวกนี้ไม่ได้เป็นแบบนั้น พวกเขาแค่ไม่เชื่อฟัง

4 พวกเขาไม่รู้จักโตเวลาโดนตักเตือน

ก กาลาเทีย 4:16 ข้าพเจ้าจึงได้กลายเป็นศัตรูของท่านเพราะข้าพเจ้าบอกความจริงแก่ท่านหรือ

ข ช่างเป็นคำถามที่น่าอัศจรรย์

- 1 เปาโลเป็นผู้ก่อตั้งคริสตจักรเหล่านี้ทั้งหมด
 - 2 เขาคนนำวิญญาณหลายคนมาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแน่นนอนแม้ไม่ใช่ส่วนใหญ่
 - 3 แต่บัดนี้เขากลับถูกพวกเขามองว่าเป็นศัตรูไปเสียนี้
 - 4 เพราะเหตุใดเล่า? เพราะว่าเขายอมจริงใจต่อคนพวกนี้และบอกความจริงแก่พวกเขาเหล่านั้นเอง
- ค นี่เป็นคุณสมบัติที่หายากยิ่งในหมู่ชนกเทศน์สมัยนี้
- 1 นักเทศน์ส่วนใหญ่กังวลเกี่ยวกับเงินถวายทรัพย์มากกว่าสมาชิก
 - 2 นักเทศน์ส่วนใหญ่ไม่มีอุปนิสัยจริงใจ – ไม่ใช่ไม่ถนอมน้ำใจหรือหยาบคาย แต่จริงใจด้วยความรัก
 - 3 และเมื่อพวกเขาทำเช่นนั้น พวกเขา ก็ไม่ได้ “เลี้ยงดูฝูงแกะ” ตามที่พวกเขาได้รับคำบัญชาให้กระทำ
- ก เยเรมีย์ 3:15 และเราจะให้ผู้เลี้ยงแกะคนที่พอใจเราแก่เจ้า ผู้ซึ่งจะเลี้ยงเจ้าด้วยความรู้และความเข้าใจ
 - ข 1 เปโตร 5:2 จงเลี้ยงฝูงแกะของพระเจ้าที่อยู่กับท่าน จงเอาใจใส่ดูแล ไม่ใช่ด้วยความฝืนใจ แต่ด้วยความเต็มใจ ไม่ใช่ด้วยการเห็นแก่ทรัพย์สิ่งของอันเป็นมลทิน แต่ด้วยใจพร้อม
- 5 พวกเขาไม่ทราบถึงอิทธิพลที่ตนมีต่อผู้อื่น
- ก กาลาเทีย 5:7 ท่านวิ่งแข่งคืออยู่แล้ว ใครเล่าขัดขวางท่านไม่ให้เชื่อฟังความจริง
 - 8 การเกลี้ยกล่อมอย่างนี้ไม่ได้มาจากพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านทั้งหลาย
 - 9 **เชื่อขนม**เพียงนิดหน่อยย่อมทำให้แบ่งดิบฟูขึ้นได้ทั้งก่อน
 - ข เชื่อขนมในพระคัมภีร์ถูกใช้เพื่อแสดงถึงสิ่งที่ชั่วร้าย
 - ค ในกรณีนี้ มันถูกใช้เพื่อแสดงถึงอิทธิพลที่สร้างความเสียหายในคริสตจักรของคนเหล่านั้นที่ไม่ได้กำลังทำสิ่งที่ถูกต้อง
- 1 คนเหล่านั้นที่กำลังลังเลเกี่ยวกับความเชื่อของตนได้คล้อยตามคนเหล่านั้นที่ได้เปลี่ยนความเชื่อของตนไปแล้วและรับเอาคำสอนผิดที่ถูกส่งเสริม
 - 2 บางคนก็ผยองเพราะแบบอย่างของคนอื่นจนทำตามอย่างชาวโลก โดยคิดว่า “ท่านทั้งหลาย จงออกมาจากพวกเขา” นั้นหมายความว่า พวกเขาควรเริ่มไปโบสถ์แค่นั้น
- 6 พวกเขาไม่ตระหนักถึงอันตรายของสถานการณ์ของตน
- ก กาลาเทีย 5:12 ข้าพเจ้าอยากให้คนเหล่านั้นที่รบกวนท่านถูกตัดออกเสียเลย
 - ข เปาโลใช้คำที่รุนแรงนี้เพื่อบอกว่าเขาอยากให้คนที่แพร่คำสอนเท็จถูกฆ่าตายเสีย
- 1 ดูเหมือนว่าเปาโลกำลังประกาศให้ทุกคนรู้เพื่อช่วยให้พวกเขาตระหนักว่าปัญหานี้ร้ายแรงขนาดไหน
 - 2 ยิวพวกนี้กล้าทำให้คริสตจักรท้องถิ่นของพระเจ้าแปดเปื้อนและมีความผิดขั้นอุกฉกรรจ์

- 3 กระนั้น สมาชิกคริสตจักรหลายคนก็คงเชิญพวกสอนผิดไปที่บ้านและหลงใหลไปกับแนวคิด และหลักปรัชญาของคนพวกนี้
- 4 นอกจากนี้ ดูเหมือนเปาโลไม่ได้เตือนถึงอันตรายดังกล่าวเท่านั้น แต่ยังอยากให้คนพวกนี้ ถูกขจัดทิ้งไปด้วยเพื่อที่งานของพระเจ้าจะได้ดำเนินต่อไปได้โดยไม่หยุดชะงัก

7 พวกเขาเพิกเฉยต่อทางออกเดียวเท่านั้นที่พวกเขามี

ก กาลาเทีย 5:16 แต่ข้าพเจ้าขอบอกว่า **จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ** และท่านจะไม่สนองความต้องการของเนื้อหนัง

17 เพราะว่าความต้องการของเนื้อหนังต่อสู้พระวิญญาณ และพระวิญญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง เพราะทั้งสองฝ่ายเป็นศัตรูกัน ดังนั้นสิ่งที่ท่านทั้งหลายปรารถนาทำจึงกระทำไม่ได้

18 แต่ถ้าพระวิญญาณทรงนำท่าน ท่านก็ไม่อยู่ใต้พระราชบัญญัติ

ข ตรงนี้เปาโลกำลังบอกถึงรากเหง้าของปัญหา

1 ปัญหาของพวกเขาไม่ใช่พวกยิวที่กำลังพยายามหันพวกเขาไปจากความเรียบง่ายของความรอด

2 ปัญหาของพวกเขาไม่ใช่แบบอย่างที่ไม่ดีของคนเหล่านั้นที่ยอมตามพวกสอนผิด

3 ปัญหาของพวกเขาก็คือ พวกเขาไม่ได้ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

4 พวกเขา กำลังดำเนินตามเนื้อหนังและไม่ได้ดำเนินตามพระวิญญาณ ดังนั้นพวกเขาก็จึงมี วิจารณ์ญาณที่แย่และอยากทำตามโลกมากกว่าพระคัมภีร์

8 พวกเขาถูกความเห็นแก่ตัวอุดร้ง

ก กาลาเทีย 6:1 พี่น้องทั้งหลาย ถ้า**ผู้ใด**ถูกครอบงำอยู่ในความผิดบาป ท่านซึ่งอยู่ฝ่ายพระวิญญาณ จงช่วยผู้นั้นด้วยใจอ่อนสุภาพให้เขากลับตั้งตัวใหม่ โดยคิดถึงตัวเอง เกรงว่าท่านจะถูกชักจูงให้หลงไปด้วย

2 จงช่วยรับภาระ**ของกันและกัน** ท่านจึงจะทำให้พระราชบัญญัติของพระคริสต์สำเร็จ

3 เพราะว่าถ้าผู้ใดถือตัวว่าเป็นคนสำคัญ ทั้ๆที่เขาไม่สำคัญอะไรเลย ผู้นั้นก็หลอกตัวเอง

10 เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีโอกาสให้เราทำดีต่อ**คนทั้งปวง** และเฉพาะอย่างยิ่งต่อคนที่อยู่ในครอบครัวของความเชื่อ

ข เนื่องจากเปาโลได้ระบุทางแก้หลักสำหรับทุกปัญหาของพวกเขาแล้ว นั่นคือ การดำเนินตามพระวิญญาณ คราวนี้เขาก็ระบุเหตุผลหลักที่ทำให้พวกเขาไม่ยอมดำเนินตามพระวิญญาณ

1 พวกเขาหวังตัวเองมากเกินไป

2 พวกเขามัวแต่สาละวนอยู่กับปัญหาของตัวเองจนไม่คิดช่วยเหลือคนอื่น

3 ที่พวกเขาเป็นแบบนี้ไม่ใช่เพราะความไม่รู้แต่เป็นเพราะความเห็นแก่ตัว

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 112
"ชาวเมืองเอเฟซัส – คริสตจักรที่โตแล้วของพระเจ้า"

บทนำ:

- 1 มีความแตกต่างเหลือเกินระหว่างสองคริสตจักรที่เราได้ศึกษาไปแล้วกับคริสตจักรนี้
- 2 ชาวเมืองโครินธ์ต้องต่อสู้กับการรักโลก ในขณะที่ชาวแคว้นกาลาเทียก็มีปัญหาของตนเองเพราะคำสอนเท็จ
- 3 แต่เมื่อเราพูดถึงคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เราก็พบคริสตจักรที่เป็นผู้ใหญ่มากกว่าซึ่งสามารถรับคำสอนที่จริงจังได้มากกว่าและไม่ต้องรับคำตักเตือนมากนัก
- 4 จากจดหมายฉบับนี้ที่เปาโลเขียน เราสามารถจินตนาการได้ว่าคริสตจักรนี้เป็นแบบไหน

1 พวกเขาเป็นคริสตจักรที่มั่งคั่ง

- ก เอเฟซัส 1:3 จงถวายสรรเสริญแด่พระเจ้า พระบิดาแห่งพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ทรงโปรดประทาน**พระพรฝ่ายวิญญาณ**แก่เราทุกๆประการในสวรรคสถานโดยพระคริสต์
- 4 ในพระเยซูคริสต์นั้นพระองค์ได้ทรงเลือกเราไว้ ตั้งแต่ก่อนที่จะทรงเริ่มสร้างโลก เพื่อเราจะบริสุทธิ์และปราศจากตำหนิต่อพระพักตร์ของพระองค์ด้วยความรัก
- 5 พระองค์ทรงกำหนดเราไว้ก่อนตามที่ชอบพระทัยพระองค์ให้เป็นบุตรโดยพระเยซูคริสต์
- 6 เพื่อจะให้เป็นที่สรรเสริญสง่าราศีแห่งพระคุณของพระองค์ ซึ่งโดยพระคุณนั้นพระองค์ทรงบันดาลให้เราเป็นที่ชอบพระทัย ในผู้ทรงเป็นที่รักของพระองค์
- ข พวกเขาไม่ได้รำรวยฝ่ายร่างกาย แต่รำรวยฝ่ายวิญญาณ
- 1 พวกเขาเป็นคริสตจักรที่นำวิญญาณ นี่เป็นข้อพิสูจน์ที่ชัดเจน เพราะในอีกหลายปีต่อมา พวกเขาก็ถูกตำหนิโทษฐานที่ละทิ้งความรักดั้งเดิมของตน (วิวรณ์ 2:4)
 - 2 และเพราะพวกเขาเน้นการนำวิญญาณ พระเจ้าจึงทรงยินดีตอบสนองความต้องการของพวกเขา และดูแลความจำเป็นทุกอย่างของพวกเขา
 - 3 พวกเขามี "พระพรฝ่ายวิญญาณ" แบบใดในสวรรค์?
 - ก พวกเขาถูกมองว่าเป็นผู้ที่ปราศจากตำหนิแล้ว นั่นคือ ถูกทำให้เป็นผู้ชอบธรรมแล้ว
 - ข พวกเขามีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นคู่อธิษฐานแล้ว

2 พวกเขาเป็นคริสตจักรที่มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

- ก เอเฟซัส 1:22 พระเจ้าได้ทรงปราบสิ่งสารพัดลงไว้ใต้พระบาทของพระคริสต์ และได้ทรงตั้งพระองค์ไว้เป็น**ประมุข**เหนือสิ่งสารพัดแห่งคริสตจักร
- 23 ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ คือซึ่งเต็มบริบูรณ์ด้วยพระองค์ ผู้ทรงอยู่เต็มทุกอย่างทุกแห่งหน

ข คุณสมบัติที่ยิ่งใหญ่อีกประการของคริสตจักรท้องถิ่นก็คือ การเต็มใจอยู่ใต้บังคับผู้นำที่ได้รับการยอมรับ แต่เพียงผู้เดียว นั่นคือ พระเยซูคริสต์

- 1 เพราะเหตุนี้เอง คริสตจักรจึงต้องเป็นคริสตจักร "อิสระ"
- 2 สวรรค์ไม่มีสิ่งเรียกว่า "กองบัญชาการของแต่ละนิกาย"
- 3 ศิษยาภิบาลถูกถือว่าเป็น "ผู้เลี้ยงรอก" ของคริสตจักรท้องถิ่น และเขารับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า
- 4 ด้วยเหตุนี้ องค์กรแบปติสไต์, องค์กรแบปติสอเมริกัน หรือองค์กรคณะใด ๆ ก็ตามที่มีมนุษย์สร้างขึ้นมา จึงเป็นการฝ่าฝืนความเป็นเอกเทศของคริสตจักรท้องถิ่นโดยตรง และทำให้มันตกอยู่ในตำแหน่งที่ล่อแหลมของการแย่งชิงสิทธิอำนาจไปจากพระคริสต์

3 พวกเขาเป็นคริสตจักรที่รับใช้

ก เอเฟซัส 2:10 เพราะว่าเราเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์ เพื่อให้ประกอบ **การดี**ซึ่งพระเจ้าได้ทรงดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เราดำเนินตามนั้น

ข เปาโลกำลังเตือนให้พวกเขาระลึกถึงเหตุผลที่พระเจ้าทรงสร้างพวกเขาขึ้นมา นั่นคือ การประกอบ **การดี**

- 1 คริสตจักรทุกแห่งและคริสเตียนทุกคนต้องเรียนรู้ที่จะทุ่มเทตัวเองให้แก่การประกอบ **การดี**
- 2 **การดี**คืออะไร? มันก็คือบางสิ่งที่เราทำไปเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นนอกจากตัวเราเอง
 - ก **การดี**คือ เราไปคริสตจักร ไม่ใช่เพื่อไปเอาสิ่งที่เราต้องการ แต่เพื่อไปให้สิ่งที่คนอื่นต้องการ
 - ข **การดี**คือ เราถวายสิบลด ไม่ใช่เพื่อที่เราจะไม่ต้องมีปัญหาเกี่ยวกับพระเจ้า แต่เพื่อที่งานของพระเจ้าจะดำเนินต่อไปได้
 - ค **การดี**คือ เราเป็นพยาน ไม่ใช่เพื่อที่เราจะรู้สึกดีกับตัวเอง แต่เพื่อที่คนอื่นจะได้ไปสวรรค์ด้วย
 - ง **การดี**คือ การให้คนอื่นมาก่อนและตัวเองอยู่หลังสุด
 - จ **การดี**คือ เราตอบสนองความต้องการของคนอื่น ถึงแม้ว่าเราก็มีความต้องการที่ต้องได้รับการตอบสนองเช่นกัน

ค พระเจ้าได้ทรงสร้างเราให้ประกอบ **การดี**เพื่อผู้อื่น เพราะเมื่อเรารับใช้ผู้อื่น เราก็ได้รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าเช่นกัน

4 พวกเขาเป็นคริสตจักรที่เติบโต

ก เอเฟซัส 4:11 พระองค์จึงให้บางคนเป็นอัครสาวก บางคนเป็นศาสดาพยากรณ์ บางคนเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ บางคนเป็นศิษยาภิบาล และอาจารย์

12 **เพื่อเตรียมวิสุทธิชนให้ครบคอบ** เพื่อช่วยในการรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้ **จำเริญขึ้น**

ข ทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่คริสตจักรก็ถูกใช้เพื่อช่วยเหลือประชาชนของพระเจ้าให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ในฐานะคริสเตียน

- 1 การรับใช้ในด้านดนตรีของคริสตจักรมีไว้เพื่อให้ผู้ที่มีความสามารถในด้านดนตรีได้ใช้ความสามารถนั้นและเติบโตขึ้นฝ่ายวิญญาณ
- 2 โรงเรียนคริสเตียนมีไว้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อเด็กๆ และคนหนุ่มสาวที่พ่อแม่ของพวกเขาปรารถนาให้ลูกๆ ของตนได้รับการทำหายฝ่ายวิญญาณ แม้กระทั่งที่โรงเรียน
- 3 พันธกิจรบัสมีไว้เพื่อประโยชน์ฝ่ายวิญญาณของคนงานรวมถึงเป็นการให้โอกาสคนอื่นในชุมชนที่จะได้มาคริสตจักรมากขึ้นด้วย

5 พวกเขาเป็นคริสตจักรที่ความรู้สึกไว

ก เอเฟซัส 4:30 และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย เพราะโดยพระวิญญาณนั้นท่านได้ถูกประทับตราหมายท่านไว้จนถึงวันที่ทรงไถ่ให้รอด

ข เรื่อง “การทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เสียพระทัย” นี้เป็นเรื่องที่คริสเตียนใหม่อาจไม่เคยได้ยินมาก่อน และไม่ต้องพูดถึงการเป็นกังวลเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย

- 1 แต่เมื่อคริสเตียนเติบโตขึ้น เขาก็จะเริ่มตระหนักว่า ถึงแม้ว่าเขาจะเอาชนะบาป “ใหญ่ๆ” เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มเหล้า การลักขโมย การประพฤติผิดศีลธรรม ฯลฯ ได้แล้ว แต่พวกเขาก็ยังทำผิดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยบางสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่พวกเขาทำอยู่
- 2 พอถึงจุดนี้ พวกเขารู้ตัวแล้วว่า ถึงแม้ว่าพวกเขาไม่ได้พูดคำหยาบแล้ว แต่พวกเขาก็ยังต้องควบคุมสันของตนและหลีกเลี่ยงจากการซุบซิบนินทาหรือการวิพากษ์วิจารณ์อยู่ดี
- 3 ถึงแม้จะไม่ได้สูบบุหรี่แล้ว แต่พวกเขาก็เรียนรู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์อาจเสียพระทัยได้เมื่อเราไม่ให้พระองค์มาเป็นหนึ่งในความต้องการต่างๆ ของเรา
- 4 ด้วยเหตุนี้ เปาโลจึงหนุนใจให้คริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสรู้สึกไวต่อ “สิ่งเล็กๆ น้อยๆ” ที่เป็นการกระทำผิดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าต่อไป

6 พวกเขาเป็นคริสตจักรที่ “เน้นด้านครอบครัว”

ก เอเฟซัส 5:21 **จงยอมฟังกันและกันด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า**

22 **ฝ่ายภรรยา**จงยอมฟังสามีของตนเหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า

23 เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของกายนั้น

24 เหตุฉะนั้นคริสตจักรยอมฟังพระคริสต์ฉันใด ภรรยาก็ควรยอมฟังสามีทุกประการฉันนั้น

25 **ฝ่ายสามี**ก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร

- ข เอเฟซัส 6:1 **ฝ่ายบุตรจงนบถเชื่อฟังบิดามารดาของตนในองค์พระผู้เป็นเจ้า** เพราะกระทำอย่างนั้นเป็นการถูก
- 2 'จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า' (นี่เป็นพระบัญญัติข้อแรกที่มีพระสัญญาไว้ด้วย)
- ค ที่เปาโลเอ่ยถึงสิ่งต่างๆเหล่านี้ มันก็อาจเป็นเพราะว่าเรื่องเหล่านี้ก็อาจถูกละเลยได้ แต่ความกังวลนี้ก็แสดงให้เห็นว่าคริสตจักรนี้ห่วงใยครอบครัวของตนมากขนาดไหน
- 1 หากในคริสตจักรนี้ไม่มีการเทศนาเกี่ยวกับเรื่อง "ครอบครัว" มากนัก มันก็เป็นเพราะว่าไม่มีการเน้นเรื่องนี้มากนัก
 - 2 เมื่อไม่มีการเทศนาเกี่ยวกับเรื่องการนำวิญญาณจากธรรมาสน์ มันก็เป็นเพราะว่ามันไม่ใช่เรื่องสำคัญในคริสตจักรนั้น
- ง ดังนั้น เปาโลจึงเตือนใจสมาชิกครอบครัวทุกคนให้ยอมอยู่ใต้อำนาจบังคับของกันและกัน
- 1 ภรรยาต้องยอมอยู่ใต้อำนาจสามีของตน
 - 2 สามีต้องยอมอยู่ใต้อำนาจองค์พระผู้เป็นเจ้า
 - 3 ลูกๆต้องยอมอยู่ใต้อำนาจพ่อแม่ของตน
 - 4 และเมื่อครอบครัวต่างๆทำเช่นนั้นได้ คุณก็จะพบคริสตจักรที่ถวายเกียรติแด่พระคริสต์และเข้มแข็งสุดๆ

7 พวกเขาเป็นคริสตจักรที่สู้รบ

- ก เอเฟซัส 6:11 จงสวม**ยุทธภัณฑ์**ทั้งชุดของพระเจ้าเพื่อจะต่อต้านยุทธอุบายของพญามารได้
- 12 เพราะว่าเราไม่ได้ต่อสู้กับเนื้อหนังและเลือดแต่ต่อสู้กับเทพผู้ครอบครอง คักติเทพ เทพผู้ครองพิภพในโมหะความมืดแห่งโลกนี้ ต่อสู้กับเหล่าวิญญาณชั่วในสถานฟ้าอากาศ
- ข สิ่งสุดท้ายที่เราเห็นเกี่ยวกับคริสตจักรนี้คือ มันเป็นคริสตจักรที่โดนโจมตี
- 1 เมื่อใดก็ตามที่คริสตจักรหนึ่งหรือคริสเตียนคนหนึ่งตั้งใจจะรับใช้พระเจ้า สร้างครอบครัวที่เข้มแข็ง และประกอบภารกิจเป็นกิจวัตร – คุณก็ต้องเจอกับการต่อสู้เพราะพญามารจะทำทุกอย่างที่ทำได้เพื่อยับยั้งคุณ
 - 2 แต่พญามารฉลาดพอที่จะปิดบังไม่ให้คุณแกะรอยมันได้ ดังนั้นมันจะก่อสงครามกับคริสเตียนคนหนึ่งหรือคริสตจักรแห่งหนึ่งและทำให้พวกเขาคิดว่าศัตรูของพวกเขาเป็นคนอื่น
 - ก และนี่เป็นที่มาของความแตกร้างในคริสตจักร – คนโกรธกันแทนที่จะโกรธพญามาร
 - ข และนี่เป็นที่มาของปัญหาในชีวิตสมรส – สามีภรรยาโกรธกันโดยลืมไปว่าศัตรูที่พวกเขา มองไม่เห็นกำลังพยายามทำลายชีวิตคู่ของพวกเขาจากข้างใน
- ค และเราจะสู้รบในสงครามที่เรามองไม่เห็นนี้ได้อย่างไร?
- 1 ขั้นตอนแรกซึ่งเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดก็คือ การรู้ว่าศัตรูที่แท้จริงของเราคือ ซาตาน
 - 2 ขั้นตอนที่สองคือ การเปลี่ยนอาวุธฝ่ายโลกของเราเป็นอาวุธฝ่ายวิญญาณ – เช่น การอธิษฐาน และการอ่านพระคัมภีร์

-
-
- 3 ขั้นตอนี่สามคือ การยอมรับจุดอ่อนของเราและจุดแข็งของพระเจ้า – และร่วมรบในสงครามนี้ ภายใต้การนำของพระองค์

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 113
"ชาวเมืองฟิลิปปี – คริสตจักรที่ยอมจำนนต่อพระเจ้า"

บทนำ:

- 1 พระธรรมฟิลิปปีเป็นพระธรรมที่ทำให้กำลังใจและชุบชูจิตใจมากที่สุดเล่มหนึ่งในพระคัมภีร์เพราะเหตุผลที่ยอดเยี่ยมประการหนึ่ง
- 2 คริสตจักรนี้ไม่เพียงเป็นคริสตจักรที่โตเป็นผู้ใหญ่แล้วเท่านั้น แต่พวกเขายังเติบโตจนถึงจุดที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงสามารถกระทำกิจภายในและผ่านทางตัวพวกเขาได้ด้วย
- 3 พวกเขาไม่เพียงมีความรู้เท่านั้น แต่พวกเขายังยินดีในสิ่งที่พวกเขาจะไปปฏิบัติด้วย และเมื่อพวกเขาทำเช่นนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงสามารถกระทำกิจในชีวิตของพวกเขาได้มากยิ่งขึ้นไปอีก
- 4 ในพระธรรมเล่มนี้ เราเห็นเจ็ดสิ่งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใช้ในคริสตจักรนี้เพื่อเสริมสร้างพวกเขาให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่และดัดแปลงพวกเขาให้กลายเป็น “ทรัพย์สินพิเศษของพระองค์”
 - 1 พระเจ้าทรงปรารถนากระทำกิจในชีวิตของพวกเขาผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์
 - ก ฟิลิปปี 1:6 ข้าพเจ้าแน่ใจในสิ่งนี้ว่า พระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีไว้ในพวกท่านแล้ว จะทรงกระทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์
 - ข ความเปลี่ยนแปลงแสนวิเศษได้เกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ นี่เป็นครั้งแรกที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเป็นตรีเอกานุภาพผู้สถิตอยู่ภายใน และบัดนี้ก็ทรงกระทำกิจอยู่เรื่อยๆจากภายในเพื่อเปลี่ยนแปลงคนบาปให้เป็นตามพระฉายาของพระเยซูคริสต์
 - 1 พระองค์ทรงสามารถฟ่องใจพวกเขาและทำให้พวกเขากลับใจใหม่
 - 2 พระองค์ทรงสามารถสอนพวกเขาให้รู้จักหลักคำสอนตามพระคัมภีร์และปกป้องพวกเขาจากคำสอนเท็จ
 - 3 พระองค์ทรงสามารถสื่อสารความปรารถนาที่ลึกซึ้งที่สุดของพระเจ้าแก่พวกเขา
 - 4 พระองค์ทรงสามารถแสดงความรักอันไร้ขีดจำกัดของพระเจ้าแก่พวกเขา
 - 5 พระองค์ทรงสามารถปลอบประโลมพวกเขาในความยากลำบากทั้งสิ้นของพวกเขา
 - 6 พระองค์ทรงสามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจพวกเขาและทำให้พวกเขากลายเป็น “ผู้ที่ถูกสร้างใหม่” ในพระคริสต์
 - ค และเพราะความเต็มใจของพวกเขา คริสตจักรที่เมืองฟิลิปปีจึงกลายเป็นผู้อยู่ฝ่ายวิญญาณซึ่งเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า
- 2 พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะกระทำกิจในชีวิตพวกเขาผ่านทางความยากลำบากต่างๆ

ก ฟีลิปปี 1:12 ที่น่องทั้งหลาย ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านทราบว่าการที่บังเอิญที่อุปบัติขึ้นกับข้าพเจ้านั้น ได้กลับเป็นเหตุให้ข่าวประเสริฐแผ่แพร่กว้างออกไป

ข เปาโลกำลังบอกคริสตจักรนี้ถึงสิ่งที่พวกเขาจะเจอในไม่ช้าเพราะการข่มเหงรุกรานคริสตจักรอย่างต่อเนื่อง

1 เขากำลังเขียนจดหมายฉบับนี้ขณะติดคุก ด้วยเหตุนี้เขาจึงชินกับความยากลำบากแล้ว

2 เนโรเริ่มเช่นฆ่าคริสเตียนแล้วและจงใจกำจัดคริสเตียนทุกคนให้หมดไปจากอาณาจักรของเขา

3 คาลิกูล่ากำลังจะขึ้นครองราชย์บัลลังก์ของโรม แต่เขาจะเป็นคนกระหายเลือดยิ่งกว่าเนโรเสียอีก

4 ตอนนั้นความโหดร้ายของพระศาสนจักรคาทอลิกยังไม่เป็นเหมือนที่มันจะกลายเป็นในวันหนึ่ง

นั่นคือ มันเป็นผู้สร้างเครื่องทรมานต่างๆ รวมถึงการมัดติดกับไม้และจุดไฟเผา และการทรมาน

แบบต่างๆที่ใช้กับบรรพบุรุษแบปติสของเราเพื่อบังคับพวกเขาให้ปฏิเสธความเชื่อของตนเสีย

ค ดังนั้น ก่อนที่คริสตจักรที่เมืองฟีลิปปีจะเจอกับช่วงเวลาอันโหดร้ายเหล่านี้ เปาโลก็กำลังบอกพวกเขาว่าการข่มเหงเหล่านี้จะมีวัตถุประสงค์ เหมือนกับการที่เขาถูกจองจำและติดคุกอยู่ นั่นคือ “เป็นเหตุให้ข่าวประเสริฐแผ่แพร่กว้างออกไป”

3 พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะกระทำกิจในชีวิตของพวกเขาผ่านทางกรอมนใจ

ก ฟีลิปปี 2:3 อย่าทำสิ่งใดในทางทุ่มเถียงกันหรืออวดดี แต่จงมีใจถ่อมถ่อมกว่าคนอื่นดีกว่าตัว

ข นี่อาจเป็นเคล็ดลับแห่งความสำเร็จของพวกเขา เพราะคนที่มึปัญหาเรื่องความเย่อหยิ่งยอมไม่มี

ทางยอมให้พระเจ้ากระทำกิจในชีวิตของพวกเขาเป็นแน่ เพราะพวกเขาจะพึ่งตัวเองเป็นหลัก

1 ทำไมพวกเขาต้องให้พระวิญญาณบริสุทธิ์นำพาด้วยในเมื่อพวกเขาก็มั่นใจอยู่แล้วว่าพวกเขา กำลังมุ่งหน้าไปในทิศทางที่ถูกต้อง?

2 ทำไมพวกเขาต้องให้พระวิญญาณบริสุทธิ์สอนด้วยในเมื่อพวกเขาก็ได้ข้อสรุปของตัวเองแล้ว?

3 ทำไมเราต้องมองความยากลำบากในแง่ดีและคิดว่าพระเจ้าจะได้รับเกียรติจากความทุกข์ของเรา ด้วยในเมื่อเราไม่ยินดีที่จะทนความยากลำบากเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า?

ค แต่คริสตจักรนี้มีใจถ่อมจริงๆ

1 พวกเขาตกใจที่พระเจ้าทรงดีต่อพวกเขาเหลือเกิน

2 พวกเขาอึ้งที่พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะทำงานในและผ่านทางตัวพวกเขา

3 และพวกเขาก็มีคุณสมบัติในเรื่องความถ่อมใจจริงๆในการที่พวกเขาไม่เคยคิดว่าตัวเอง เป็นคริสเตียนที่ดีเลย

4 พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะกระทำกิจในชีวิตของพวกเขาผ่านทางกรอมนใจในทางเดียวกัน

ก ฟีลิปปี 2:5 ท่านจงมีน้ำใจอย่างนี้ เหมือนอย่างที่พระเยซูคริสต์ทรงมีด้วย

ข นี่เป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญยิ่งในการเป็นเหมือนพระคริสต์สำหรับคนพวกนี้

1 เปาโลจึงหนุนใจพวกเขาให้ทิ้งอคติ หลักปรัชญา และการใช้เหตุผลแบบมนุษย์ และเต็มใจ รับเอาความคิดของพระคริสต์มาเป็นของพวกเขาเอง

- 2 พวกเขาทำแบบนี้ได้อย่างไร?
- ก ประการแรก พวกเขาต้องฝึกให้ตัวเองมีใจที่รับการสอนเสียก่อน
- ข ประการที่สอง พวกเขาต้องขะมักเขม้นกับพระคัมภีร์เพื่อที่พวกเขาจะรับเอาคำสอนของพระคริสต์ได้
- ค ประการที่สาม พวกเขาต้อง “แยกแยะ” พระวจนะของพระเจ้า “ได้อย่างถูกต้อง” เพราะนักเรียนพระคัมภีร์ที่ดีความพระคัมภีร์อย่างผิดๆอาจมีที่คนะที่แปลกมากๆได้
- (1) กฎ #1 – จงตีความพระคัมภีร์ตามตัวอักษรทุกครั้งที่ทำได้
- (2) กฎ #2 – อย่าสร้างหลักคำสอนโดยอิงตามข้อพระคัมภีร์ข้อเดียว
- (3) กฎ #3 – จงศึกษาข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่งภายในบริบทที่พบข้อนั้น

5 พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะกระทำกิจในชีวิตของพวกเขาผ่านทางความปรารถนาที่ตามอย่างพระเจ้า

- ก ฟิลิปปี 3:10 เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้จักพระองค์ และฤทธิ์เดชแห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ และร่วมทุกข์กับพระองค์ คือยอมตั้งอารมณ์ตายเหมือนพระองค์
- ข ถึงแม้ว่าความปรารถนาเหล่านี้เป็นเรื่องน่าโดดเด่นที่คริสเตียนพึงมี แต่เราต้องจำไว้ด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ก่อให้เกิดความปรารถนาเหล่านี้เมื่อเรายอมจำนนต่อพระองค์
- 1 กล่าวอีกแห่งหนึ่งคือ ความตั้งใจคืออย่างเดียวไม่อาจทำให้คริสเตียนก้าวหน้าได้ หากเราไม่ยอมจำนนต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสียก่อน
- 2 การรู้จักพระองค์เป็นเรื่องวิเศษ แต่มันก็เป็นแค่เจตนาดีหากเราไม่ยินดีรู้จักพระคัมภีร์เสียก่อน
- 3 แต่เมื่อคนๆหนึ่งยอมจำนนความต้องการของตัวเองแล้ว นั่นก็จะเป็นเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าสามารถประทานน้ำพระทัยของพระองค์แก่เขาได้
- 4 และน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับคริสเตียนทุกคนคืออะไร?
- ก ที่เราจะได้รู้จักพระองค์
- ข ที่เราจะได้รู้จักและมีประสบการณ์กับฤทธิ์เดชของพระองค์
- ค ที่เราจะไต่ยินดีมีสามัคคีธรรมกับพระองค์ในความทุกข์ยาก
- ง ที่เราจะได้เปลี่ยนไปตามพระฉายาของพระองค์โดยเรียนรู้ที่จะตายต่อตัวเอง

6 พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะกระทำกิจในชีวิตของพวกเขาผ่านทางความขัดแย้ง

- ก ฟิลิปปี 4:5 จงให้ความอ่อนสุภาพของท่านประจักษ์แก่คนทั้งปวง องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้แล้ว
- ข “ความอ่อนสุภาพ” เกี่ยวข้องอะไรกับความขัดแย้ง?
- 1 ความอ่อนสุภาพเป็นความเต็มใจของคริสเตียนที่จะให้คนอื่นรู้ว่าพวกเขาขึ้นอยู่กับใคร
- 2 ความอ่อนสุภาพหมายถึงการควบคุมตัวเองโดยการตั้งขอบเขตที่เหมาะสมในชีวิตของตน

- 3 ดังนั้น ถ้าคุณดำเนินชีวิตด้วยความอ่อนสุภาพ คุณก็จะมีกฎเกณฑ์ที่ควบคุมคำพูดของคุณ การแยกออกของคุณ การแต่งกายของคุณ หน้าที่และความรับผิดชอบแบบคริสเตียนของคุณ การมีส่วนร่วมกับคริสตจักรของคุณ และการไม่แยแสโลกของคุณ
- 4 และนั่นจะก่อให้เกิดความขัดแย้ง
- ก จะเกิดความขัดแย้งเมื่อหัวหน้าจะให้คริสเตียนคนหนึ่งทำงานล่วงเวลาวันเสาร์ แต่คริสเตียนคนนั้นเลือกที่จะรับบำเหน็จอันเป็นนิรันดร์จากการรับใช้พระเจ้าในวันเสาร์ มากกว่าเงินพิเศษจากการทำงานล่วงเวลา
- ข จะเกิดความขัดแย้งเมื่อผู้เป็นภรรยาอยากไปคริสตจักรและสอนรวีเด็กๆและร่วมประชุมกับคริสตจักร ในขณะที่ผู้ที่เป็นสามีอยากไปงานแสดงเรือหรือไปตกปลา
- ค จะเกิดความขัดแย้งเมื่อผู้ที่เป็นสามีอยากลงเรียนพระคัมภีร์ในวิทยาลัยพระคัมภีร์บ้าง แต่ผู้ที่เป็นภรรยาอยากให้เขาอยู่บ้านและใช้เวลากับครอบครัวมากกว่า (ซึ่งแปลว่า หล่อนอยากไปช้อปปิ้งและต้องการพี่เลี้ยงเด็ก)
- ง จะเกิดความขัดแย้งเมื่อผู้ที่เป็นภรรยาอยากถวายสิบลดจากเงินเดือนของเธอ แต่ผู้ที่เป็นสามีอยากใช้เงินส่วนนั้นเพื่อจ่ายค่ารถกระบะคันใหม่ เรือลำใหม่ และโทรทัศน์ เครื่องใหม่ของเขามากกว่า
- ง แล้วเราจะรับมือกับความขัดแย้งเหล่านี้ได้อย่างไร?
- 1 เราต้องแสดงความอ่อนสุภาพออกไป
- 2 เราต้องแสดงอาณาเขตฝ่ายวิญญาณในชีวิตของเราด้วยใจอ่อนสุภาพ และเมื่อจำเป็น จงให้คนอื่นรู้ – ฉันมาได้แค่นี้และองค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ต้องการให้ฉันทำมากกว่านี้
- 3 จากนั้นเราก็ให้องค์พระผู้เป็นเจ้าคงตำแหน่งรั้วนั้นไว้
- 7 พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะกระทำกิจในชีวิตของพวกเขาผ่านทางความดีเลิศของพระองค์
- ก **ฟิลิปปี 4:8** **พี่น้องทั้งหลาย ในที่สุดนี้ สิ่งใดที่จริง สิ่งใดที่น่านับถือ สิ่งใดที่ยุติธรรม สิ่งใดที่บริสุทธิ์ สิ่งใดที่น่ารัก สิ่งใดที่น่าฟัง คือถ้ามีสิ่งใดที่ล้ำเลิศ สิ่งใดที่ควรแก่การสรรเสริญ ก็ขอจงใคร่ครวญดู สิ่งเหล่านี้**
- ข สิ่งที่ยิ่งใหญ่ประการสุดท้ายที่คริสตจักรนี้เต็มใจกระทำก็คือ การให้ความดีเลิศของพระเจ้ามีอิทธิพลต่อชีวิตของพวกเขา
- 1 ความดีเลิศของพระองค์ได้ให้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดในพระธรรมตอนนี้แก่พวกเขา
- 2 และความดีเลิศของพระเจ้าในการทำเช่นนั้นก็ทำให้พวกเขายินดี “ใคร่ครวญ” ถึงสิ่งเหล่านี้ – และใคร่ครวญถึงพระองค์

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 114
"ชาวเมืองโคโลสี – คริสตจักรที่เจ็บมากขึ้นเรื่อยๆ"

บทนำ:

- 1 คริสตจักรที่เมืองโคโลสีเป็นคริสตจักรที่ดีและเข้มแข็งซึ่งสามารถรับคำสอนเรื่องยากๆเกี่ยวกับพระเจ้าได้ แต่พวกเขาก็เจอกับปัญหาเหมือนกับคริสตจักรอื่นๆ
- 2 ด้วยเหตุนี้ อัครสาวกเปาโลจึงต้องผสมเรื่องฝ่ายวิญญาณเข้ากับเรื่องทางปฏิบัติต่างๆไปเกี่ยวกับชีวิตคริสเตียน
- 3 ในส่วนของเรื่องทางปฏิบัติซึ่งต้องถูกทบทวนเป็นครั้งคราว เราพบว่าจดหมายฉบับนี้มีประโยชน์มากๆ

1 พวกเขาต้องปกป้องตัวเองให้พ้นจากหลักปรัชญาฝ่ายโลก

- ก โคโลสี 2:8 จงระวังให้ดี เกรงว่าจะมีผู้ใดทำให้ท่านตกเป็นเหยื่อด้วย**หลักปรัชญา**และด้วยคำล่อลวงอันไม่มีสาระ ตามธรรมเนียมของมนุษย์ ตามหลักการต่างๆที่เป็นของโลก ไม่ใช่ตามพระคริสต์
- ข ถึงแม้ว่านี่เป็นคริสตจักรที่ดี แต่พวกเขาก็มีหลายสิ่งที่ต้องต่อสู้ โดยหนึ่งในนั้นก็คือ แนวโน้มที่จะยอมรับวิธีคิดแบบโลกซึ่งไม่ควรมีในประชากรของพระเจ้าเลย
 - 1 การหย่าร้างเป็นวิธีแก้ปัญหาแบบโลกสำหรับปัญหาฝ่ายวิญญาณ ปัญหาส่วนใหญ่ระหว่างสามีและภรรยาสามารถแก้ได้ในทางวิญญาณ แต่ชาวโลกก็ยอมรับแนวคิดที่ว่าเพราะว่าทุกคนมีสิทธิ์ที่จะมีความสุข เมื่อคนหนึ่งไม่มีความสุขอีกต่อไปแล้ว เขาก็มีสิทธิ์ที่จะยุติชีวิตคู่
 - 2 การเล่นหยอถูกมองว่าเป็นเรื่องไม่ผิด แต่มันก็เป็นเพียงการพนันที่รัฐทำให้ถูกกฎหมายเท่านั้น จะเป็นไรไหมถ้าซื้อหยอแค่นานๆครั้ง? การพนันก็คือการพนัน ไม่ว่าจะมันจะเป็นการซื้อหยอหรือการไปเล่นพนันที่บ่อนคาสิโนก็ตาม

2 พวกเขาต้องปกป้องตัวเองให้พ้นจากพวกฟาริสีเคร่งศาสนา

- ก โคโลสี 2:16 เหตุฉะนั้นอย่าให้ผู้ใด**พิพากษา**ปฏิบัติท่านในเรื่องการกินการดื่ม ในเรื่องการถือเทศกาลวันขึ้นหนึ่งค่ำ หรือวันสะบาโต
- ข 17 สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเงาของเหตุการณ์ที่จะมีมาในภายหลัง แต่กายนั้นเป็นของพระคริสต์
- ก อีกเรื่องที่คริสตจักรนี้ต้องปกป้องตัวเองให้พ้นก็คือ หลายคนในคริสตจักรของพวกเขาที่พยายามใช้กฎเกณฑ์ต่างๆมาวัดว่าคนๆหนึ่งเป็นอย่างพระเจ้ามากขนาดไหน
 - 1 หากเป็นในสมัยนี้ มันก็คงเหมือนกับคนที่เปี่ยมมั่งสารที่รู้สึกว่าคุณอยู่ฝ่ายวิญญาณมากกว่าคนที่กินเนื้อ
 - 2 อีกคนอาจรู้สึกว่าคุณเป็นคริสเตียนที่ดีกว่าเพราะเขาไม่ได้มีชา กาแฟ น้ำอัดลม หรือนม

ค เปาโลกำลังแบ่งปันกับเราว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องยิบย่อยและไม่คุ้มที่จะใช้เป็นมาตรฐานอยู่ฝ่ายวิญญาณ และไม่ได้รับประกันระดับการเป็นอย่างพระเจ้าเลยด้วยหากนำไปปฏิบัติ

3 พวกเขาต้องปกป้องตัวเองให้พ้นจากลัทธิต่างๆ

ก โคโลสี 2:18 อย่าให้ผู้ใดโกงบาเหน็จของท่านด้วยการจงใจถ่อมตัวลงและ**กราบไหว้ทูตสวรรค์** ใฝ่ฝันในสิ่งเหล่านั้นที่เขาไม่เห็น ผยองขึ้นเปล่าๆตามความคิดของเนื้อหนัง

ข ถึงแม้ว่าคริสตจักรนี้อาจจะวนอยู่กับภรณ์นาวิญญาณผู้หลงหาย แต่พวกเขาก็ต้องรับมือกับแนวคิด แปลกๆที่บางคนจากลัทธิต่างๆยึดถือด้วย

- 1 ยกตัวอย่างเช่น พวกมอรมอนสอนว่าพระเยซูเป็นน้องชายของลูซิเฟอร์ (และเป็นทูตสวรรค์คนหนึ่ง) หากเป็นเช่นนั้นจริง พระเยซูก็จะต้องเป็นผู้ที่ถูกสร้างเหมือนกับลูซิเฟอร์ และนั่นก็เป็นสิ่งที่ลัทธิมอรมอนสอน
- 2 ตามที่พวกมอรมอนได้กล่าวไว้ พระเยซูควรถูกนมัสการ แต่ต้องเข้าใจด้วยว่าพระองค์ไม่ใช่พระเจ้าจริงๆ แต่เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งทรงสร้างของพระเจ้า

ค ลัทธิต่างๆมีมากมายและตอนนี้พวกมันก็ได้รับการยอมรับมากกว่าแต่ก่อน

- 1 กระแสนิวเอจเป็นตัวการใหญ่สำหรับเรื่องนี้ตรงที่ว่า สวากของกระแสนี้เป็นคนหนุ่มสาวที่มีอาชีพการงานดีซึ่งยอมรับว่าพวกเขา “เบื่อ” กับศาสนาแบบเดิมๆ และความเชื่ออย่างหนึ่งที่แพร่หลายของพวกนิวเอจก็คือ เรื่องการกลับชาติมาเกิดใหม่
- 2 วิคคา (Wicca) เป็นลัทธิที่กำลังมาแรงซึ่งสวากของมันยอมรับอย่างไม่อายว่าพวกเขาเป็นแม่มดที่ดีและใช้เวทมนตร์เป็นปกติ
- 3 ด้วยเหตุนี้ คริสตจักรที่เมืองโคโลสีจึงต้องต่อสู้กับสมาชิกคริสตจักรบางคนที่หลงไปกับลัทธิต่างๆที่มีอยู่ในตอนนั้น

4 พวกเขาต้องปกป้องตัวเองให้พ้นจากการรักโลก

ก โคโลสี 3:1 ถ้าท่านรับการทรงชุบให้เป็นขึ้นมาด้วยกันกับพระคริสต์แล้ว ก็**จงแสวงหาสิ่งซึ่งอยู่เบื้องบน** ในที่ซึ่งพระคริสต์ทรงประทับข้างขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า

2 จงฝังความคิดของท่านไว้กับสิ่งทั้งหลายที่อยู่เบื้องบน ไม่ใช่กับสิ่งทั้งหลายซึ่งอยู่ที่แผ่นดินโลก

ข คริสเตียนชาวเมืองโคโลสีต้องเผชิญกับลัทธิวัตถุนิยมเหมือนกับคริสเตียนสมัยนี้ที่เผชิญกับการล่อลวงของมัน

- 1 เราได้กลายเป็นสังคมหนึ่งทวมที่มีความสุขกับบัตรเครดิตที่ยอมให้เรา “กิน ดื่ม และรื่นเริง” ก่อนใบแจ้งหนี้ประจำเดือนมาถึง
- 2 ในหมู่สมาชิกคริสตจักรที่เมืองโคโลสี มีบางคนที่พ่ายแพ้ให้กับความอยากได้อะไรก็ตามที่ใหม่ที่สุด เร็วที่สุด และดีที่สุด

- 3 และสังคมของเราก็สะท้อนให้เห็นปัญหาในข้อพระคัมภีร์สองข้อนี้ได้ชัดเจนที่สุด เพราะเรา
ได้กลายเป็นสังคมวัตถุนิยมที่ตัดสินคนโดยดูที่การแต่งกายของเขา มากกว่าดูที่อุปนิสัยของเขา
- 4 ที่วีจ้อใหญ่ ชุดไฮมเธียเตอร์ และรถยนต์ที่ราคาแพงพอกับบ้าน รถกระบะคันใหญ่ และเร็วเร็ว
ได้กลายเป็นสิ่งที่พบเห็นบ่อยในบ้านคริสเตียนจำนวนมากที่ไม่มีปัญญาถวายเป็นสิบลดได้อีกต่อไป
- ค และความบ้าคลั่งในการจับจ่ายซื้อหานี้ก็ไม่มีที่แว่วว่าจะจบลงง่ายๆ และเหตุผลก็คือ เพราะว่าเราได้ตั้ง
ความคิดหรือความปรารถนาของเราไว้ที่สิ่งของในโลกนี้ แทนที่จะเป็นสิ่งที่เป็นเรื่องฝ่ายวิญญาณ

5 พวกเขาต้องปกป้องตัวเองให้พ้นจากการนับถือรูปเคารพ

ก โคโลสี 3:5 เหตุฉะนั้นจงประหารอวัยวะของท่านซึ่งอยู่ฝ่ายโลกนี้ คือการล่วงประเวณี การโสโครก
ราคะตัณหา ความปรารถนาชั่ว และความโลภ **ซึ่งเป็นการนับถือรูปเคารพ**

ข เหตุใดพระเจ้าถึงทรงเขียนเกี่ยวกับการนับถือรูปเคารพเยอะเหลือเกินในพระคัมภีร์?

- 1 การนับถือรูปเคารพในข้อนี้ไม่ได้หมายถึง การกราบไหว้รูปเคารพเท่านั้น
- 2 การนับถือรูปเคารพถูกแสดงให้เห็นว่าเป็น “ความโลภ” เช่นกัน
- 3 กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ อะไรก็ตามที่ทำให้เรารักพระเจ้าน้อยลงโดยทำให้เรารักมันมากกว่าคือ
การนับถือรูปเคารพ

ก หากคนๆหนึ่งอยากไปดูการแข่งขันฟุตบอลมากกว่าไปคริสตจักร เขาก็เป็น
คนนับถือรูปเคารพ

ข หากคนๆหนึ่งยินดีไม่ไปประชุมนมัสการคืนวันอาทิตย์เพื่อที่จะได้ไปชมการแข่งขันรถ
เขาก็กำลังไหว้รูปเคารพ (การแข่งขันรถ)

ค หากคริสเตียนไปชมการแข่งขันกีฬาคืนวันพุธแทนที่จะไปประชุมกลางสัปดาห์ นั่นก็เป็น
เพราะความบาปในเรื่องการนับถือรูปเคารพ

4 ไม่สำคัญว่ามันจะเป็นอะไร ถ้าสิ่งใดมาแย่งความรักเราไปและทำให้เรารักพระเจ้าน้อยลง
เพราะเรารักมันมากกว่า – นั่นแหละคือการนับถือรูปเคารพ

5 และสมัยนี้ เราต้องเผชิญกับการนับถือรูปเคารพสองรูปแบบที่นำกลัวที่สุดและมีพลังสุดๆ นั่นคือ
เกมกีฬา และการพักผ่อนหย่อนใจ

6 พวกเขาต้องปกป้องตัวเองให้พ้นจากปัญหาในครอบครัว

ก โคโลสี 3:18 ฝ่ายภรรยาจงยอมฟังสามีของตน ซึ่งเป็นการสมควรในองค์พระผู้เป็นเจ้า

19 ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตนและอย่ามีใจขมขื่นต่อนาง

20 ฝ่ายบุตรทั้งหลายจงเชื่อฟังบิดามารดาของตนทุกอย่าง เพราะการนี้เป็นที่ชอบพระทัยของ
องค์พระผู้เป็นเจ้า

21 ฝ่ายบิดาก็อย่าข่มขู่บุตรของตนให้ขัดเคืองใจ เกรงว่าเขาจะทำใจ

- ข การที่ครอบครัวหนึ่งไปประชุมที่คริสตจักรสามครั้งต่อสัปดาห์ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะไม่ต้องเจอกับแรงกดดันเหมือนกับคนไม่เชื่อในสังคม
- 1 ปัญหาที่ร้ายแรงที่สุดที่เหล่าภรรยาชาวเมืองโคโลสีเจอก็คือการยอมอยู่ใต้บังคับสามีของตน และถ้ามันเป็นปัญหาในตอนนั้นและสมควรถูกจารึกไว้ในพระคัมภีร์ มันก็น่าจะเป็นปัญหาหมายเลขหนึ่งต่อไปในหมู่สตรี
 - 2 และถ้าพระเจ้าต้องเตือนใจและถึงกับบัญชาให้สามีทุกคนรักภรรยาของตน มันก็เป็นเพราะว่าสามีอาจมีแต่ขลุ่ยอยู่กับงาน กีฬา หรืองานอดิเรกของตน

7 พวกเขาต้องปกป้องตัวเองให้พ้นจากความเฉื่อยชา

ก โคโลสี 3:23 ไม่ว่าท่านจะทำงานใดก็จงทำด้วยความเต็มใจ เหมือนกระทำถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เหมือนกระทำแก่มนุษย์

ข สิ่งสุดท้ายที่คริสตจักรที่เมืองโคโลสีต้องต่อสู้ด้วยคือ ท่าทีที่เฉื่อยชาท่ามกลางสมาชิกบางคน

- 1 พวกเขาอาจมาคริสตจักรสาย
- 2 พวกเขาหย่อนยานในการรับใช้และมีทัศนคติแบบ “ไม่ใช่เรื่องใหญ่โตอะไร”
- 3 พวกเขาไม่รู้สึกรู้สึกับคำเทศนาหรืออะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในคริสตจักร แต่พวกเขาอาจเซียร์เสียงดังด้วยความตื่นตัวในการแข่งขันกีฬา
- 4 ฟังดูคุ้นๆไหมครับ?

ค ปัญหาของพวกเขาเป็นเพียงการจัดเรียงลำดับความสำคัญไม่ถูก พวกเขาอาจตื่นตัวกับบางสิ่งได้อย่างง่ายดาย เช่น เงินและสิ่งของที่เป็นวัตถุ แต่น่าเสียดายที่สิ่งเหล่านั้นไม่มีความสำคัญเลย และตอนนี้คนพวกนั้นก็อยู่ในสวรรค์แล้วและหวังว่าพวกเขาน่าจะทำอะไรได้มากกว่านี้เพื่อพระเจ้าตอนที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 115
"ชาวเมืองเอเธลนิกา – คริสตจักรที่สอนได้ของพระเจ้า"

บทนำ:

- 1 นี่เป็นคริสตจักรตัวอย่างตรงที่ว่าพวกเขาใส่ใจต่อคำสอนหลายเรื่องของเปาโล
- 2 อันที่จริงแล้ว เราเห็นถึงความเต็มใจที่จะเรียนรู้และนิตยรับคำสอนของพวกเขาผ่านทางข้อเท็จจริงที่ว่า เปาโลมีอิสระในการสอนพวกเขา และถึงแม้ว่าเขาจะอยู่ที่นั่นแค่เดือนเดียว แต่เขาก็มีอิสระในการสอนหลักคำสอนที่สำคัญๆ เช่น การรับขึ้นของคริสตจักร เป็นต้น
- 1 พวกเขาถูกสอนให้ปฏิบัติตามแบบอย่างของพระเจ้าสำหรับชีวิตของพวกเขา
 - ก 1 เอเธลนิกา 1:6 และท่านก็ทำตามอย่างของเรา และขององค์พระผู้เป็นเจ้า โดยที่ท่านได้รับถ้อยคำนั้นด้วยความยากลำบากเป็นอันมาก พร้อมด้วยความยินดีในพระวิญญาณบริสุทธิ์
 - 7 เพราะเหตุนี้ท่านจึงเป็นแบบอย่างแก่ทุกคนที่เชื่อแล้วในแคว้นมาซิโดเนียและแคว้นอาคาญา
 - ข สิ่งแรกที่บ่งบอกว่าคริสตจักรนี้เต็มใจที่จะกลายเป็นคริสตจักรที่ยอดเยี่ยมก็คือ การที่พวกเขาเต็มใจติดตาม “นักเทศน์”
 - 1 เปาโลรู้อะไรเยอะกว่าคนพวกนี้และเขาก็เต็มใจยิ่งที่จะช่วยเหลือและสอนพวกเขา
 - 2 แต่สิ่งที่สำคัญๆ ก็คือ พวกเขาต้องเต็มใจที่จะเรียนรู้สิ่งที่เขาสอน
 - 3 และพวกเขาได้กลายเป็นคริสตจักรที่ยอดเยี่ยมเพราะพวกเขามีใจรับการสอนและมีทัศนคติที่ดีเยี่ยม
- 2 พวกเขาถูกสอนให้ทำการเปลี่ยนแปลงเรื่องฝ่ายวิญญาณที่สำคัญๆ ในชีวิตของตน
 - ก 1 เอเธลนิกา 1:8 เพราะว่าพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้เลื่องลือออกไปจากพวกท่าน ไม่ใช่แต่ในแคว้นมาซิโดเนียและแคว้นอาคาญาเท่านั้น แต่ความเชื่อของท่านในพระเจ้าได้เลื่องลือไปทุกแห่งหน จนเราไม่จำเป็นต้องพูดอะไรอีก
 - 9 เพราะคนเหล่านั้นก็ได้รายงานเกี่ยวกับเราว่า ที่เราได้เข้ามาหาท่านทั้งหลายนั้นเป็นอย่างไร และกล่าวถึงการที่ท่านได้ละทิ้งรูปเคารพและหันมาหาพระเจ้า เพื่อรับใช้พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่และเที่ยงแท้
 - ข คนพวกนี้ส่วนใหญ่ได้รับความรอดจากการนับถือรูปเคารพ และพวกเขาไม่เพียงเต็มใจรับการรอดเท่านั้น แต่พวกเขายังเต็มใจหันหลังให้กับสิ่งที่พวกเขาโตมาพร้อมกับมันด้วย
 - 1 พวกเขาเคยไหว้รูปเคารพมาทั้งชีวิต แต่เมื่อนักเทศน์บอกให้เผารูปเคารพพวกนี้ – พวกเขา ก็ทำตามนั้น

- 2 และนั่นก็เป็นสิ่งที่คนทั้งหลายควรเต็มใจทำเมื่อพวกเขาได้รับความรอด และพวกเขาก็ถูกสั่งให้เผาเพลงร็อค เสื้อผ้าแบบโลก วิดีโอเรทอาร์ หนังสือโป๊ หรืออะไรก็ตามที่นักเทศน์เทศนาจากธรรมชาติว่าเป็นสิ่งที่ผิด
- 3 และเมื่อคริสตจักรหนึ่งหรือคนๆหนึ่งไม่ยอมทำเช่นนั้น พวกเขาจะไม่เติบโตฝ่ายวิญญาณไปมากกว่าที่เป็นอยู่

3 พวกเขาถูกสอนให้ไม่ล้มเลิก

- ก 1 เรสละโลนิกา 3:1 เหตุฉะนั้นเมื่อเราทนอยู่ต่อไปอีกไม่ได้แล้ว เราจึงเห็นชอบที่จะถูกปล่อยไว้ที่กรุงเอเธนส์ตามลำพัง
 - 2 และได้ให้ทิโมธีน้องชายของเรา ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และเป็นเพื่อนร่วมงานของเราในเรื่องข่าวประเสริฐของพระคริสต์ไปหาพวกท่าน เพื่อจะได้ตั้งพวกท่านไว้ให้มั่นคง และเพื่อจะได้ปลอบประโลมใจพวกท่านในเรื่องความเชื่อของท่าน
 - 3 เพื่อจะได้ไม่มีใครหวั่นไหวด้วยการยากลำบากเหล่านี้ ท่านเองก็รู้แล้วว่า เราทรงถูกกำหนดไว้แล้วสำหรับการนั้น
- ข ตอนที่เปาโลอยู่กับพวกเขา เขาก็เล่าให้พวกเขาฟังถึงการสู้รบส่วนตัวของเขา
 - 1 แต่นอกจากบอกพวกเขาถึงความยากลำบากบางอย่างของตัวเองแล้ว เขายังสอนอะไรบางอย่างที่ยิ่งใหญ่กว่าแก่คนเหล่านี้ด้วย
 - 2 เขาสอนพวกเขาให้ล้มเลิกแค่เพราะเจอความยากลำบาก
- ค วิธีที่เร็วที่สุดที่คนๆหนึ่งจะไล่พญามารไปให้พ้นก็คือ การพัฒนาความตั้งใจมั่นเพื่อที่จะไม่มีความคิดที่เขาจะล้มเลิกเลย

4 พวกเขาถูกสอนให้แสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับชีวิตของตน

- ก 1 เรสละโลนิกา 4:3 เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า คือให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์ เว้นเสียจากการล่วงประเวณี
- ข ในบทนี้ เราเห็นว่าเปาโลบอกถึงรายละเอียดที่เฉพาะเจาะจงว่าพระประสงค์ของพระเจ้าคืออะไร
 - 1 พวกเขาต้องแยกตัวไว้ต่างหากเพื่อพระเจ้า
 - 1 เรสละโลนิกา 4:3 เพราะนี่แหละเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า คือให้ท่านเป็นคนบริสุทธิ์ เว้นเสียจากการล่วงประเวณี
 - 2 พวกเขาต้องซื่อสัตย์ในทุกเรื่อง
 - 1 เรสละโลนิกา 4:6 เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำล่วงเกินและลักลอบต่อพี่น้องในเรื่องใดๆเลย เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นผู้ทรงสนองโทษต่อบรรดาคนที่กระทำอย่างนั้น เหมือนอย่างที่เราได้บอกไว้ก่อนแล้วและได้เป็นพยานแล้วด้วย
 - 3 พวกเขาต้องระวังความสัมพันธ์ของตนเอง

- ก 1 เรสละโลนิกา 4:8 เหตุฉะนั้นคนที่ปิดทัง มิได้ปิดทังมนุษย์ แต่ได้ปิดทังพระเจ้า ผู้ทรงไปรอดประทานพระวิญญูณบวิสุทธิของพระองค์ให้แก่เราทังหลายด้วย 9 ส่วนเรื่องการรักพี่น้องทังหลายนั้น มิจำเป็นที่จะให้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่าน เพราะว่าคุณตัวท่านเองก็รับคำสอนจากพระเจ้าแล้วว่าให้รักซึ่งกันและกัน
- ข ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าย่อมมิดีคกว่าความสัมพันธ์ของเรากับคนอื่น
- 4 พวกเขาต้องเป็นคนรักสงบ – มิยุ่งกับธุระของคนอื่น – และไม่อยู่เฉยๆ
- 1 เรสละโลนิกา 4:11 และจงตั้งเป้าว่าจะอยู่อย่างสงบ และทำกิจธุระส่วนของตน และทำกาารงาน ด้วยมือของตนเอง เหมือนอย่างที่เราทำกับท่านแล้ว
- 5 พวกเขาต้องได้รับข้อมูลฝ่ายวิญญูณบ
- 1 เรสละโลนิกา 4:13 แต่พี่น้องทังหลาย ข้าพเจ้ามิอยากให้ท่านไม่ทราบถึงเรื่องคนเหล่านั้น ที่ล่วงลับไปแล้ว เพื่อท่านจะมิเป็นทุกขโศกเศร้าอย่างคนอื่นๆ ที่มิมีความหวัง
- 5 พวกเขาเป็นแบบอย่างของการรอคอยการเสด็จกลับมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า
- ก 1 เรสละโลนิกา 5:1 แต่พี่น้องทังหลาย เรื่องวันและเวลาที่ทรงกำหนดไว้ นั้น มิจำเป็นจะต้องเขียนบอก ให้ท่านรู้
- 2 เพราะท่านเองก็รู้ดีแล้วว่า วันขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาเหมือนอย่างขโมยที่มากในเวลากลางคืน
- 3 เมื่อเขาพูดว่า "สงบสุขและปลอดภัยแล้ว" เมื่อนั้นแหละความพินาศก็จะมาถึงเขาทันที เหมือนกับ ความเจ็บปวดมาถึงหญิงที่มีครรภ์ เขาจะหนีก็มิพ้น
- 4 แต่พี่น้องทังหลาย ท่านมิได้อยู่ในความมืดแล้ว เพื่อวันนั้นจะมิมาถึงท่านอย่างขโมยมา เปาโลกำลังคุยโวเกี่ยวกับคริสตจักรนี้เพราะพวกเขาเตรียมตัวสำหรับการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์
- ข 1 พวกเขาทราบเกี่ยวกับการเสด็จมาของพระองค์เพราะเปาโลได้สอนพวกเขาแล้วอย่างละเอียด ถึงแม้ว่าเขาจะอยู่กับคริสตจักรนี้แค่เดือนเดียวก็ตาม
- 2 และนี่ก็แสดงให้เห็นอีกครั้งว่าพวกเขากระตือรือร้นขนาดไหนในการเรียนรู้เกี่ยวกับ องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคัมภีร์
- 3 ด้วยเหตุนี้เอง พวกเขาจึงพร้อมสำหรับการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าและยอมให้ความรู้ เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระองค์มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของตนเอง
- 6 พวกเขาเป็นแบบอย่างของการปราศจากการติเตียน
- ก 1 เรสละโลนิกา 5:14 แต่พี่น้องทังหลาย เราขอเตือนสติพวกท่านให้ตักเตือนคนที่เกะกะ หนุนน้ำใจ ผู้ที่ท้อใจ ชุกกำลังคนที่อ่อนกำลัง และมีใจอดเอาเบาสู้อต่อกันทังปวง
- 15 ระวังให้ดีอย่าให้คนใดทำชัวตอบแทนการชัวต่อคนอื่น แต่จงหาทางทำดีเสมอต่อพวกท่านเอง และต่อกันทังปวงด้วย
- 16 จงชื่นบานอยู่เสมอ

17 **จงอธิษฐาน**อย่างสม่ำเสมอ

18 **จงขอบพระคุณ**ในทุกกรณี เพราะนี่แหละเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าในพระเยซูคริสต์เพื่อท่านทั้งหลาย

19 **อย่าดับ**พระวิญญาณ

20 **อย่าประมาท**คำพยากรณ์

21 **จงพิสูจน์**ทุกสิ่ง สิ่งที่ดีนั้นจงยึดถือไว้ให้มั่น

22 **จงเว้นเสียจากสิ่ง**ที่ดูเหมือนชั่วทุกอย่าง

23 และขอให้องค์พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงตั้งท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าให้ทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิตใจและร่างกายของท่านไว้**ให้ปราศจากการติเตียน** จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมา

ข มี 13 สิ่งที่ถูกเอ่ยถึงในที่นี้เพื่อให้คนเหล่านั้นกระทำเพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นคน “ปราศจากการติเตียน”

1 อะไรคือ ปราศจากการติเตียน?

2 มันไม่ได้หมายถึง ความสมบูรณ์แบบ แต่เป็นคำที่ใช้เรียกใครสักคนที่ระมัดระวังในการปกป้องคำพยานชีวิตของตน

3 บางทีสิ่งที่โดดเด่นที่สุดในกลุ่มนี้ก็คือ ข้อ 22 – “จงเว้นเสียจากสิ่งที่ดูเหมือนชั่วทุกอย่าง”

4 โปรดสังเกตในที่นี้ว่าเราไม่ได้ถูกสั่งให้หลีกเลี่ยงเสียจากการทำชั่ว – แต่ให้หลีกเลี่ยงจากอะไรที่อาจดูเหมือนชั่ว

5 เห็นได้ชัดว่า คริสเตียนพวกเดียวกันที่นั่นที่ไม่ยอมทำสิ่งที่อาจไม่ผิดแต่อาจดูเหมือนผิดคือพวกที่เอาจริงในการทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัย

6 เพราะเหตุใด? เพราะว่าคริสเตียนส่วนใหญ่เห็นแก่ตัวเหลือเกินจนพวกเขาไม่ยอมปฏิเสธสิ่งที่พวกเขาเห็นว่าไม่ผิด – และถ้ามันอาจถูกตีความว่าเป็นสิ่งที่ผิด – ก็แย่น้อย

7 พวกเขาเป็นแบบอย่างของการแยกออก

ก 2 เธสะโลนิกา 3:14 ถ้าผู้ใดไม่เชื่อฟังถ้อยคำของเราในจดหมายฉบับนี้ จงจดจำคนนั้นไว้

อย่าสมาคมกับเขาเลย เพื่อเขาจะได้อาย

ข นี่ไม่ใช่เรื่องที่เราจะถกกับคริสเตียนคนอื่นได้ง่ายๆเพราะน้อยคนนักที่ยินดีเชื่อฟังพระคัมภีร์เมื่อพูดถึงเรื่องของการแยกออกตามพระคัมภีร์

1 แต่ข้อเท็จจริงก็ยังคงเดิมตรงที่ว่า เราต้องไม่ร่วมสามัคคีธรรมกับใครก็ตามที่ดำเนินชีวิตขัดแย้งกับพระคัมภีร์

2 นั่นไม่ได้หมายความว่าเราต้องเป็นคนหยาบคายหรือใจร้าย เราควรพยายามทำตัวเป็นมิตรและห่วงใยพวกเขา

3 แต่เราต้องไม่สมาคมกับพวกเขา เราอาจต้องทำงานกับพวกเขาทุกวัน เราอาจต้องเจอพวกเขาที่คริสตจักรในการประชุมทุกรอบ

- 4 แต่มันแตกต่างเหลือเกินระหว่างการทำงานร่วมกับใครสักคนและรับประทานอาหารเช้าที่บ้านของเขา และนั่นก็เป็นเรื่องต้องห้ามเพราะมันจะเปิดโอกาสให้เขามีอิทธิพลต่อเราได้

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 116
"ทิโมธี – ผู้ช่วยของศิษยาภิบาล"
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 จดหมายสองฉบับที่เปาโลเขียนถึงทิโมธีสอนอะไรเราได้เยอะมาก ๆ เกี่ยวกับการช่วยให้คน ๆ หนึ่งทราบวิธีการบริหารคริสตจักรและวิธีการเป็นพระพรในส่วนของคนของพระเจ้า
- 2 ในบทเรียนนี้ เราจะใช้พระธรรม 1 และ 2 ทิโมธีเพื่อช่วยให้เราเข้าใจเกี่ยวกับอุปนิสัยและลักษณะของคนทีทิโมธีเป็น
- 1 เขาเป็นคนที่จงรักภักดีมากมาย
 - ก 1 ทิโมธี 1:2 ถึง ทิโมธี **ผู้เป็นบุตรแท้ของข้าพเจ้าในความเชื่อ** ขอพระคุณและพระกรุณาและสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดาของเราและจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับท่านเกิด
 - ข ในที่นี้เปาโลกำลังบอกเราถึงแผนการของพระเจ้าในการจัดเตรียมคนงานในคริสตจักรท้องถิ่น แห่งจัดเตรียมคนงานที่ดีที่สุดไม่ใช่วิทยาลัยพระคัมภีร์ แต่เป็นสมาชิกของคริสตจักรท้องถิ่นแต่ละแห่งนั่นเอง
 - 1 วิทยาลัยพระคัมภีร์จำเป็นมาก ๆ ในการจัดเตรียมคนหนุ่มสาวสำหรับการรับใช้พระเจ้าในบางเรื่อง
 - 2 อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่มักเกิดขึ้นในหมู่ผู้ที่จบการศึกษาจากวิทยาลัยพระคัมภีร์จำนวนมากก็คือ การจงรักภักดีต่อวิทยาลัยนั้น ๆ มากกว่าต่อคริสตจักรแม่ของตน
 - 3 ความสัมพันธ์ของเปาโลที่มีต่อทิโมธีนั้นเข้มแข็งมาก ๆ เพราะเปาโลได้นำวิญญาณเขามาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าและเขาก็ยินดีฝึกทิโมธีสำหรับการรับใช้ด้วย
- 2 เขาเป็นคนที่มีความตั้งใจของผู้รับใช้
 - ก 1 ทิโมธี 1:3 เมื่อข้าพเจ้าได้ไปยังแคว้นมาซิโดเนีย ตามที่ข้าพเจ้าได้ขอร้องให้ท่าน **คอยอยู่ในเมืองเอเฟซัส** เพื่อท่านจะได้กำชับบางคนไม่ให้เขาสอนคำสอนอื่น ๆ
 - 4 **ทั้งไม่ให้เขาใส่ใจ**ในเรื่องนียบายต่างๆและเรื่องลำดับวงศ์ตระกูลอันไม่รู้จบ ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดปัญหา มากกว่าให้เกิดความจำเป็นในทางของพระเจ้า อันดำเนินไปด้วยความเชื่อ **ก็จงกระทำดั่งนั้น**
 - ข โปรดสังเกตว่าเปาโลไม่อายเลยที่จะบอกว่าทิโมธีต้องทำอะไรบ้าง
 - 1 ประการแรก เขาบอกว่าทิโมธีต้องไปที่ไหน – เมืองเอเฟซัส
 - 2 ประการที่สอง เขาบอกว่าทิโมธีต้องทำอะไร – สอนคนเหล่านั้นให้มีหลักคำสอนที่ถูกต้อง
 - 3 ประการที่สาม เขาบอกว่าทิโมธีต้องไม่ใส่ใจต่อสิ่งใด – เรื่องนียบายต่างๆ
 - ค หากเป็นในสังคมสมัยนี้ ทิโมธีคงไม่พอใจไปเสียทุกเรื่องเพราะเขาอยาก “เป็นตัวของตัวเอง”

- 1 หรือไม่เขาก็อาจตัดสินใจว่าเขาอยากไปตั้งคริสตจักรเองและเป็นศิษยาภิบาลเองเพื่อที่ว่าเขาจะ
ได้ไม่ต้องเจอกับ “การกดขี่” ของเปาโลที่คอยบอกว่าเขาต้องทำอะไรบ้าง
 - 2 คนที่หายากคือคนที่ยอมนั่งฟังอีกคนและเรียนรู้จากเขา เพราะมันหมายถึงการกำจัดอดีตของตัวเองและการพัฒนาจิตใจที่รับการสอนได้
- 3 เขาเป็นคนที่ต้องการคำชี้แนะ
- ก 1 ทิโมธี 1:5 แต่จุดประสงค์แห่งพระบัญญัตินั้นก็คือ **ความรัก**ซึ่งเกิดจากใจอันบริสุทธิ์ และจาก
จิตสำนึกอันดี และจากความเชื่ออันจริงใจ
 - 6 บางคนก็ได้มีจุดประสงค์เลียงไปจากสิ่งเหล่านี้หลงไปในทางพูดเหลวไหล
 - 7 และแม้ว่าเขาไม่เข้าใจคำที่เขาถนัดทั้งสิ่งที่เขายืนยัน เขาก็ยังปรารถนาเป็นอาจารย์ฝ่ายพระราชบัญญัติ
 - ข นี่เป็นอีกเรื่องที่สำคัญซึ่งเปาโลเพิ่มเติมเข้ากับ “คำสั่งเริ่มเดินแถว” ที่เขาเอ่ยถึงไปก่อนหน้านี้
 - 1 ผู้คนมีแนวโน้มที่จะ “เน้นการประกาศในต่างแดน” หรือ “เน้นผู้คน” ซึ่งไม่ดีทั้งคู่
 - 2 คนที่ “เน้นการประกาศในต่างแดน” จะไม่สนใจบรรดาสมาชิกที่ทำงานรับใช้ในคริสตจักรเลย
แม้แต่นิดเดียว พวกเขาสนใจแต่จะทำยังไงให้งานเสร็จ – และถ้าพวกเขาทำให้ใครสักคนไม่พอใจ
ทำให้ใครสักคนเสียใจ หรือเหยียบเท้าใครสักคน – นั่นก็เป็นแค่สิ่งที่ต้องแลกเพื่อทำให้งานเสร็จ
ลุล่วง
 - ก ไม่ดีเลยที่พนักงานหรือสมาชิกคริสตจักรที่อยู่ในตำแหน่งผู้นำทำตัวหยาบคายและ
ไล่สมาชิกไป
 - ข นี่เป็นเรื่องที่ไม่ดีเลยเมื่อคนที่มิเจตนาดีเริ่มบอกคริสเตียนใหม่ว่าพวกเขาควรแต่งตัวยังไง
และ “คุณอย่าให้นักเทศน์จับได้ว่าคุณแต่งชุดนี้หรือไปที่แบบนี้” จากนั้น เขาก็ไม่รู้ว่า
ทำไมคริสเตียนใหม่ถึงเลิกมาคริสตจักร
 - 3 ในแบบเดียวกัน คนที่ “เน้นผู้คน” ก็มักแต่กังวลว่าคนๆหนึ่งจะรู้สึกยังไงจนตัวเองไม่กล้าทำอะไร
 - ก พวกเขาจะไม่ชวนคริสเตียนใหม่ออกไปนำวิญญาณเพราะคริสเตียนใหม่ต้องอยู่บ้านกับ
ครอบครัว
 - ข พวกเขาจะไม่ยอมบอกลูกๆของตนว่าควรแต่งตัวยังไงเพราะว่าตัวเองกลัวว่าลูกอาจจะ
โกรธและอาจหนีออกจากบ้าน
 - 4 ทางที่ดีที่สุดคริสตจักรควรใส่ใจงานประกาศในต่างแดนพอๆกับใส่ใจผู้คน
 - ค ดังนั้น ขณะที่เขาบอกทิโมธีว่าหลายสิ่งในคริสตจักรนี้ต้องได้รับการแก้ไข เขาก็ย้ำในตอนจบว่าทิโมธีต้องรัก
ผู้คนด้วยขณะที่เขาพยายามเปลี่ยนแปลงพวกเขา
- 4 เขาเป็นคนที่ต้องรู้ให้ได้ว่าเขากำลังเข้าไปเกี่ยวข้องกับอะไร
- ก 1 ทิโมธี 1:18 ทิโมธีบุตรเอ๋ย คำกำชับนี้ข้าพเจ้าได้ให้ไว้กับท่านตามคำพยากรณ์ซึ่งมาล่วงหน้าถึงถึงท่าน
เพื่อขอความเหล่านั้นท่านจะได้เข้าสู่รับได้ดี

19 จงยึดความเชื่อไว้และมีจิตสำนึกอันดี ซึ่งข้อนี้บางคนได้ละทิ้งเสีย ความเชื่อของเขาจึงอัปปางลง
20 ในคนเหล่านั้นมี**ฮีเมเนอัส**และ**อเล็กซานเดอร์** ซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้แก่ซาตานแล้ว เพื่อเขาจะ
ได้เรียนรู้ที่จะไม่หมิ่นประมาท

ข เมื่อเปาโลขอให้ทิโมธีไปที่คริสตจักรนี้และจัดการกับปัญหาต่างๆ เขาก็อธิบายสถานการณ์ที่นั่น
ให้ทิโมธีฟังอย่างละเอียด

- 1 ทิโมธีได้รับทราบว่าการพยายามช่วยเหลือคริสตจักรนี้ก็เหมือนกับการเข้าสู่สงคราม
- 2 ไม่ใช่ทุกคนที่จะตื่นตัวกับการมาถึงของเขา
- 3 ไม่ใช่ทุกคนที่จะยอมรับเขาในฐานะคนของพระเจ้า
- 4 จากนั้นเปาโลก็เอ่ยชื่อคนสองคนที่เป็นตัวก่อปัญหาในคริสตจักรนั้น – ฮีเมเนอัสและ
อเล็กซานเดอร์

ค นำเสียดายที่ในคริสตจักรแห่งหนึ่งที่ต้องได้รับการฟื้นฟู อาจต้องมีการขีด “เส้นแนวรบ” เพื่อที่
องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงยึดที่มั่นได้

ง สมาชิกคริสตจักรจะสามารถช่วยศิษยาภิบาลในคริสตจักรแบบนี้ได้อย่างไร?

- 1 จงอธิษฐานเผื่อเขาและครอบครัวของเขาเพราะว่าพวกเขามีแนวโน้มที่จะท้อใจได้เหมือนกัน
- 2 จงเป็นผู้นำเชียร์ของนักเทศน์ จงให้กำลังใจเขาขณะเทศนาโดยพูดว่า “อาเมน” และปฏิบัติตาม
คำเทศนาของเขาโดยการบอกเขาให้รู้ว่าคำเทศนาของเขาเป็นพระพรแก่ตัวคุณมากขนาดไหน
โดยการทำสิ่งเหล่านี้ สมาชิกก็กำลังบอกให้นักเทศน์ทราบว่าเขาไม่ได้อยู่ตัวคนเดียว

5 เขาเป็นคนที่ต่อสู้กับการจัดลำดับความสำคัญของตัวเอง

ก 1 ทิโมธี 2:1 เหตุฉะนั้น**ก่อนสิ่งอื่นใด** ข้าพเจ้าขอเตือนสติท่านทั้งหลายให้วิงวอนอธิษฐานทูลขอ
และขอบพระคุณเพื่อคนทั้งปวง

ข เปาโลช่วยเหลือทิโมธีอย่างมากโดยการให้มุมมองที่เหมาะสมแก่เขาก่อนที่เขาเผชิญกับปัญหาต่างๆ
ในคริสตจักรนี้

- 1 ก่อนที่เขาจะทำอะไร เขาควรตระหนักว่าคำอธิษฐานจะต้องเป็นอาวุธชิ้นแรกที่สำคัญที่สุดของเขา
- 2 การที่คริสตจักรนี้จะกลายเป็นคริสตจักรที่พระเจ้าทรงมุ่งหวัง จิตใจของพวกเขาต้องได้รับ
การเปลี่ยนแปลงบ้าง
- 3 แต่พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงสามารถเปลี่ยนแปลงจิตใจได้ ด้วยเหตุนี้ นักเทศน์และสมาชิกต้องมี
ภาวะใจในการอธิษฐานเผื่อเกี่ยวกับเรื่องนี้

ค ทำไมเปาโลถึงเคยถึงเรื่องนี้ต่อทิโมธี? บางทีเขาอาจรู้จักทิโมธีดีพอและรู้ว่าเขามีแนวโน้มที่จะสู้รบในเรื่อง
ฝ่ายวิญญาณโดยใช้กำลังของเนื้อหนัง

- 1 แทนที่จะใช้การอธิษฐาน เขาอาจอยากใช้การพูดจาโน้มน้าว
- 2 แทนที่จะใช้พระคัมภีร์ เขาอาจอยากหันไปพึ่งการโต้เถียง

ง ดังนั้น คริสเตียนควรมีลำดับความสำคัญก่อนหลังแบบไหนถึงจะถูกต้อง?

- 1 พระเจ้าต้องมาก่อนเป็นอันดับแรก
- 2 ครอบครัวตามติดมาเป็นอันดับที่สอง
- 3 คริสตจักรมาเป็นทีสาม
- 4 คนอื่นมาเป็นทีสี่
- 5 ตัวเองมาหลังสุด

๑ แล้วทำไมเราถึงมีปัญหามากมายในคริสตจักรของเรา? ก็เพราะว่าเราให้ตัวเองมาก่อนเป็นอันดับแรก ครอบครัวเป็นทีสอง คนอื่นทีสาม คริสตจักรทีสี่ และพระเจ้าอยู่หลังสุดนั่นเอง

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 117
"ทิโมธี – ผู้ช่วยเหลือของศิษยาภิบาล"
(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 ขณะที่เราศึกษาชีวิตของทิโมธีต่อ เราก็เห็นได้ว่าเขากลายเป็นบุคคลที่มีค่ามากต่อเปาโล เปาโลต้องเดินทางไปตาม
ที่ต่างๆ เพื่อตั้งคริสตจักรทั่วแคว้นเอเชียน้อย
- 2 เพราะว่าเขาไม่สามารถอยู่ที่ใดเดียวได้เป็นเวลานาน เปาโลจึงเห็นว่าเขาคควรมีผู้ช่วยเพื่อที่จะอยู่ในที่ที่เขาไม่อาจอยู่ได้
และทำสิ่งที่เขาไม่อาจทำได้ และทิโมธีก็เป็นผู้ช่วยในอุดมคติที่เปาโลต้องการ
- 1 เขาเป็นคนที่การทรงเรียกของตนไม่ใช่เรื่องสบาย
 - ก 1 ทิโมธี 2:8 เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าปรารถนาให้ผู้ชายทั้งหลายอธิษฐานในที่ทุกแห่ง โดยยกมืออันบริสุทธิ์
ปราศจากโทโสและการเถียงกัน
9 ฝ่ายพวกผู้หญิงก็เหมือนกันให้แต่งตัวสุภาพเรียบร้อยพร้อมด้วยความรู้จักละอาย และความมีสติ
สัมปชัญญะ ไม่ใช่ถักผมหรือประดับกายด้วยเครื่องทองและไข่มุกหรือเสื้อผ้าราคาแพง
10 แต่ให้ประดับด้วยการกระทำดี (ซึ่งสมกับหญิงที่ประกาศตัวว่าถือพระเจ้า)
11 ให้ผู้หญิงเรียนอย่างเรียบง่ายและด้วยใจนอบน้อมทุกอย่าง
12 ข้าพเจ้าไม่อนุญาตให้ผู้หญิงสั่งสอนหรือใช้อำนาจเหนือผู้ชาย แต่ให้เขานิ่งๆอยู่
 - ข เปาโลกำลังบอกพลไพร่ของพระเจ้าว่าพวกเขาควรปฏิบัติตัวอย่างไรและทิโมธีก็ต้องเป็นคนที่จะช่วยคนเหล่านี้
ให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง
 - 1 สมาชิกที่เป็นผู้ชายอาจเป็นคนชี้ขายในเรื่องการเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณในบ้าน พวกเขาจึงได้รับ
การหนุนใจให้กลายเป็นคนที่ทำตามอย่างพระเจ้าซึ่งรู้จักวิธีอธิษฐาน การหนุนใจแบบศิษยาภิบาล
นี้คงช่วยพวกเขาให้มีครอบครัวที่ถูกต้องได้
 - 2 สมาชิกที่เป็นผู้หญิงก็ได้รับการหนุนใจในเรื่องรูปลักษณะภายนอก โดยเฉพาะเรื่องการแต่งตัว
ของพวกเขาหล่อน ดูเหมือนว่าพวกเขาหล่อนแต่งตัวไม่เหมาะสมและไม่สุภาพ
 - 3 คนส่วนใหญ่เข้าใจผิดเรื่องความหมายของการแต่งตัวไม่สุภาพ มันไม่ได้หมายถึงแค่การแต่งตัวไป
เท่านั้น จริงๆแล้วมันหมายถึงเครื่องแต่งกายแบบใดก็ตามที่ดึงความสนใจไปยังคนๆนั้นอย่างไม่
ไม่จำเป็น
 - ก เสื้อสตรีคือตัวถือว่าไม่สุภาพ รวมถึงชุดหรือกระโปรงที่สั้นเกินไปด้วย
 - ข และการทำผมสีเขียวก็น่าไม่สุภาพด้วยเพราะมันดึงความสนใจไปที่คนๆนั้นโดยไม่จำเป็น

- ค กล่าวในอีกแง่หนึ่ง ความไม่สุภาพไม่ใช่ความบาปเหมือนอย่างราคาตัดสินหาหรือความเย่อหยิ่ง
- ง ความเย่อหยิ่งทำให้เกิดความอยากได้รับความสนใจและชื่นชม บางคนก็ใช้เสื้อผ้าเพื่อเปิดเผยความเ้ายวบนทางเพศของตน อย่างไรก็ตามบางคนก็ใช้การทำสีเล็บเป็นลาย การเจาะตามส่วนต่างๆของร่างกาย การสักตามตัว การย้อมผมเป็นสีฉูดฉาด การแต่งตัวแบบชาวโลกหรือแต่งตัวแปลกหลุดโลก หรือเครื่องประดับจุดจาดเพื่อดึงดูดสายตา (และความเห็นชอบ) ของคนหรือกลุ่มคนที่เขาอยากได้รับการยอมรับ
- จ และสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดล้วนไม่สุภาพ ถึงแม้จะไม่เ้ายวบนก็ตาม

4 ความสุภาพคือ ความเหมาะสมในทุกกาลเทศะ

2 เขาเป็นคนที่มีความสมบัติในการนำคนอื่น

- ก
 - 1 ทิโมธี 3:1 คำนี้เป็นคำจริง คือว่าถ้าชายคนใดปรารถนาหน้าที่ศิษยาภิบาล คนนั้นก็ปรารถนากิจการงานที่ประเสริฐ
 - 2 ศิษยาภิบาลนั้นจึงต้องเป็นคนที่ไม่มีใครติได้ เป็นสามีของหญิงคนเดียว เป็นคนรอบคอบ เป็นคนรู้จักประมาณตน เป็นคนมีความประพฤติดี มีอัครสาส์นรับแขกดี เหมาะที่จะเป็นครู
 - 3 ไม่ดื่มเหล้าองุ่น ไม่เป็นนักเลง ไม่เป็นคนโลภมากได้ แต่เป็นคนสุภาพ ไม่เป็นคนชอบวิวาท ไม่เป็นคนเห็นแก่เงิน
 - 4 ต้องเป็นคนครอบครองบ้านเรือนของตนได้ดี บังคับบัญชาบุตรทั้งหลายของตนด้วยความสง่าผ่าเผยทุกอย่าง
 - 5 (เพราะว่าถ้าชายคนใดไม่รู้จักครอบครองบ้านเรือนของตน คนนั้นจะดูแลคริสตจักรของพระเจ้าอย่างไรได้)
 - 6 อย่าให้ผู้ทีกลับใจใหม่ๆเป็นศิษยาภิบาล เกรงว่าเขาอาจจะเย่อหยิ่ง และก็จะถูกปรับโทษเหมือนอย่างพญามาร
 - 7 นอกนั้นเขาจะต้องมีชื่อเสียงดีในคนภายนอก เกรงว่าเขาจะเป็นที่ติเตียน และจะติดบ่วงแร้วของพญามาร
- ข

ในที่นี้เราเห็นคุณสมบัติต่างๆของศิษยาภิบาล แต่สิ่งที่เราต้องจำไว้ก็คือว่า ศิษยาภิบาลไม่จำเป็นต้องอยู่ฝ่ายวิญญาณมากกว่าสมาชิกที่เหลือของคริสตจักรแต่อย่างใด

 - 1 พวกเขาปฏิบัติยึดถือหลักคำสอนตามพระคัมภีร์เรื่อง “ความเป็นนุโรหิตของผู้เชื่อ” ซึ่งหมายความว่าสมาชิกคริสตจักรคนใดก็ตามสามารถเข้าใกล้พระเจ้าได้พอๆกับศิษยาภิบาลและสามารถกลายเป็นคริสเตียนที่ดีได้พอๆกับเขา
 - 2 เมื่อเราจำเรื่องนี้ไว้ในใจ เราก็เห็นว่าพระคัมภีร์เน้นคุณสมบัติบางประการที่ศิษยาภิบาลควรมี
 - ก ไม่มีใครติได้ – ความประพฤติของเขาต้องไม่ถูกสงสัยว่าเป็นบาปหรือไม่
 - ข มีภรรยาคนเดียว – ศิษยาภิบาลส่วนใหญ่ที่ไม่เคยหย่าร้างยึดถือการตีความที่เชื่อเรื่อง “ไม่มีภรรยาร้าง”

- ค รอบคอบ – ความประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่ (นี่ไม่ได้หมายความว่าเขาจะยิ้ม หัวเราะ หรือสนุกไม่ได้ แต่หมายความว่าเขาคงจริงจังในยามที่ควรจริงจัง)
- ง ความประพฤติดี – พวกเขาใช้ชีวิตในการทำความดีและช่วยเหลือผู้คน
- จ มีอัธยาศัยรับแขก – ความสามารถในการทำให้ผู้อื่นรู้สึกสบายเหมือนอยู่บ้านเช่นในคริสตจักร เป็นต้น
- ฉ เหมาะที่จะเป็นครู – ความสามารถในการสื่อความจริงในระดับที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้
- ช ไม่ดื่มเหล้าองุ่น – ไม่ดื่มเหล้าหรือเครื่องดื่มที่เป็นแอลกอฮอล์ใดๆทั้งสิ้น
- ช ไม่เป็นนักเลง – ไม่เป็นคนชอบชกต่อย
- ณ ไม่เป็นคนโลภมากได้ – สามารถจัดการธุระของคริสตจักรได้โดยไม่ทำลายคำพยานในเรื่องการเงินของคริสตจักรในชุมชน
- ญ อุดทน – สามารถรอคอยสิ่งต่างๆได้ตามจำเป็นและลงมือตามกำหนดเวลาของพระเจ้า
- ฎ ไม่เป็นคนเห็นแก่เงิน – สามารถช่วยเหลือสมาชิกโดยไม่ยอมได้ทุกสิ่งที่มีสมาชิกมี
- ฏ ครอบครองบ้านเรือนของตนได้ดี – มีภรรยาและลูกๆที่เป็น “แม่แบบ” ในคริสตจักรได้
- ฐ ไม่ใช่ผู้กลับใจเชื่อใหม่ – มีประสบการณ์และสามารถจัดการกับปัญหาต่างๆที่เจอในคริสตจักรได้อย่างฉลาด (ซึ่งไล่ตั้งแต่การฝึกเด็กนักร้องไปจนถึงการทบทวนการแต่งงานกับคนในครอบครัวเดียวกัน หรือการทำร้ายเด็ก)
- ท มีชื่อเสียงดีในคนภายนอก – ต้องมีคำพยานชีวิตที่ดีท่ามกลางคนในชุมชน

3 เขาเป็นคนที่ต้องการความช่วยเหลืออยู่บ้าง

- ก 1 ทิโมธี 3:8 ฝ่ายผู้ช่วยนั้นก็เช่นเดียวกัน คือต้องเป็นคนสง่าผ่าเผย ไม่เป็นคนสองลิ้น ไม่สนใจเหล้าองุ่นมาก ไม่เป็นคนโลภมากได้
 - 9 และเป็นคนยึดมั่นในข้อลึกลับแห่งความเชื่อด้วยจิตสำนึกผิดและชอบอันบริสุทธิ์
 - 10 จงลองดูคนเหล่านี้เสียก่อนด้วย และเมื่อเห็นว่าไม่มีข้อตำหนิแล้ว จึงตั้งเขาไว้ในตำแหน่งผู้ช่วย
 - 11 ฝ่ายพวกภรรยาของเขาก็เหมือนกัน ต้องเป็นคนสง่าผ่าเผย ไม่ใส่ร้ายผู้อื่น เป็นคนรู้จักประมาณตน และเป็นคนสัตย์ซื่อในสิ่งทั้งปวง
- ข หลังจากคุณสมบัติของศิษยาภิบาลแล้ว เราได้เห็นรายการคุณสมบัติต่างๆสำหรับผู้ช่วยเช่นกัน เพราะพวกเขาเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือฝ่ายวิญญาณแก่ศิษยาภิบาล
 - 1 มีบางคนที่เชื่ออย่างผิดๆว่าผู้ช่วยอยู่ในตำแหน่งผู้นำหรือเป็นผู้มีอำนาจบังคับบัญชา
 - 2 ตามที่รูปแบบของคริสตจักรตามพระคัมภีร์ได้กล่าวไว้ หน้าที่เดียวในตำแหน่งผู้นำของบรรดาผู้ช่วยก็คือ การเป็นแบบอย่างที่ดีในด้านพฤติกรรมที่ตามอย่างพระเจ้า พวกเขาต้องช่วยแจกอาหารให้แก่พวกแม่ม่ายและช่วยแบ่งเบาภาระศิษยาภิบาลในงานฝ่ายโลกในคริสตจักร

- 3 ยกตัวอย่างเช่น ก่อนที่ศิษยาภิบาลต้องตัดหญ้าที่คริสตจักร พวกผู้ช่วยก็ควรจัดการมันให้เรียบร้อยแล้ว ก่อนที่ศิษยาภิบาลต้องทาสีห้องๆหนึ่ง พวกผู้ช่วยก็ควรเสนอตัวทาสีห้องนั้นเป็นพวกแรก
- 4 หน้าที่หลักสองประการของศิษยาภิบาลก็คือ เทศนาและอธิษฐาน – และหน้าที่หลักของผู้ช่วยก็คือ การทำอะไรก็ได้ที่จะช่วยไม่ให้ศิษยาภิบาลต้องมาจัดการกับหน้าที่ต่างๆที่สำคัญน้อยกว่า

ภ เขาเป็นคนที่มีการเป็นอย่างพระเจ้าเป็นเป้าหมาย

- ก 1 ทิโมธี 4:6 ถ้าท่านจะให้พวกพี่น้องระลึกถึงสิ่งเหล่านี้ ท่านก็จะเป็นผู้รับใช้ที่ดีของพระเยซูคริสต์ เจริญด้วยพระวาทะแห่งความเชื่อ และด้วยหลักคำสั่งสอนอันดีที่ท่านได้ประพฤติตามนั้น
- 7 แต่จงหลีกเลี่ยงจากนิยายอันหยาบคาย และนิยายซึ่งยายเคยเล่าให้ฟังนั้น จงฝึกตนในทางที่เป็น **อย่างพระเจ้า**

8 เพราะว่าการฝึกทางกายนั้นมีประโยชน์อยู่บ้าง แต่ทางของพระเจ้านั้นมีประโยชน์ในทุกทาง คือมีพระสัญญาสำหรับชีวิตปัจจุบันและชีวิตอนาคตด้วย

ข ในการให้คำชี้แนะแก่ทิโมธี เปาโลกำลังหนุนใจเขาให้รักษาตัวให้พ้นจาก “ชยะ” ในคริสตจักร เช่น การซุบซิบนินทาและทัศนคติที่เป็นลบ และหนุนใจเขาให้ผลักดันตัวเองในด้านของความบริสุทธิ์

- 1 ศิษยาภิบาลบางคนมักใช้เวลาฟังเรื่องซุบซิบนินทาและข่าวลือล่ำลุด และไม่สามารถช่วยเหลือสมาชิกให้พ้นจากความประพฤติแบบชาวโลกนั้นได้ เพราะว่าตัวศิษยาภิบาลเองก็ไม่อาจอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าได้เหมือนกัน
- 2 สรุปก็คือ ศิษยาภิบาลไม่อาจช่วยสมาชิกของเขาให้กลายเป็นคนที่ตัวเองไม่ได้เป็นได้

5 เขาเป็นคนที่จะไม่เป็นที่นิยมชมชอบ

- ก 1 ทิโมธี 4:12 **อย่าให้ผู้ใดดูหมิ่นความหนุ่มแน่นของท่าน** แต่จงเป็นแบบอย่างของคนทั้งหลายที่เชื่อ ทั้งในทางวาจา ในการประพฤติ ในความรัก ในน้ำใจ ในความเชื่อ และในความบริสุทธิ์

ข ในที่นี้เปาโลกำลังหนุนใจทิโมธีเพราะเปาโลทราบดีว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อทิโมธีพยายามนำคริสตจักรไปในทิศทางที่ถูกต้อง

- 1 สมาชิกบางคนจะคล้อยตามเขาและร่วมมือกับเขาโดยทราบดีว่าการเปลี่ยนแปลงต่างๆเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ของคริสตจักร
- 2 อย่างไรก็ตาม สมาชิกบางคนก็จะมีทัศนคติและความเห็นที่ว่าทิโมธีไม่รู้ตัวกำลังพูดถึงอะไรอยู่เพราะเขายังหนุ่มและอ่อนประสบการณ์เกินไป

ค ส่วนคนเหล่านั้นที่อาจคัดค้านเขา เปาโลกำลังบอกให้ทิโมธีไม่ต้องไปสนใจคนพวกนั้นและเดินหน้าต่อไป โดยการเป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดเท่าที่เขาจะทำได้

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 118
"ทิตัส – ผู้เป็นมือขวาของเปาโล"

บทนำ:

- 1 ทิโมธีและทิตัสเป็นที่รู้จักในฐานะ “นักเทศน์หนุ่ม” ของอัครสาวกเปาโล
- 2 ทิโมธีดูเหมือนเป็นคนที่ยอบบางซึ่งต้องการความช่วยเหลือด้านกำลังกายรวมถึงคำปรึกษาฝ่ายวิญญาณด้วย ในขณะที่เดียวกันทิตัสดูเหมือนเป็นคนที่เข้มแข็งซึ่งสามารถจัดการงานที่ยากๆได้ เช่น คริสตจักรซึ่งไม่เป็นระเบียบนี้ที่เกาะครีต
 - 1 เขาเป็นคนที่ไม่กลัวความท้าทาย
 - ก ทิตัส 1:10 เพราะว่ามีคนเป็นอันมากที่**ตั้งกระด้าง พูดมากไม่เป็นสาระ และหลอกลวง** โดยเฉพาะบรรดาผู้ที่เข้าสู่หน้ด
 - 11 จำเป็นต้องให้เขาสงบปากเสีย ด้วยเขาพลิกบ้านคว่ำทั้งครัวเรือนให้เสียไป โดยสอนสิ่งที่ไม่ควรจะสอนเลย เพราะเห็นแก่เล็กแก่น้อย
 - 12 ในพวกเขาเองมีคนหนึ่งเป็นผู้พยากรณ์ได้กล่าวว่า **"ชาวครีตเป็นคนพุดปดเสมอ เป็นเหมือนอย่างสัตว์ร้าย เป็นคนเกียจคร้านกินเดิบ"**
 - ข ช่างเป็นคำพยานที่ยอดเยี่ยมอะไรเช่นนี้
 - 1 คนพวกนี้ขึ้นชื่อเรื่องการไม่เคารพผู้มีอำนาจ
 - 2 พวกเขาขึ้นชื่อเรื่องการใช้คำพุดในทางที่หลอกลวงจนถึงขนาดที่ผู้พยากรณ์คนหนึ่งในพวกเขาเรียกพวกเขาว่าเป็นคนพุดปด
 - 3 พวกเขาขึ้นชื่อเรื่องการยอมบิดเบือนความจริงเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนด้วย
 - ค และคนพวกนี้ก็เป็นคริสเตียน เปาโลทราบดีว่าทิตัสจะต้องเจองานใหญ่แน่ๆ เพราะคริสตจักรนี้ไม่เพียงมีปัญหาเยอะเท่านั้น แต่คนในชุมชนก็มองคริสตจักรนี้ในทางที่ไม่ดีมากๆด้วย
 - 2 เขาเป็นคนที่ทำงานหนัก
 - ก ทิตัส 1:16 เขาออกปากยอมรับว่าเขารู้จักพระเจ้า แต่**ว่าในการกระทำของเขา เขาก็ปฏิเสธพระองค์** โดยการประพฤติตัวน่ารังเกียจ และไม่เชื่อฟัง และไม่เหมาะที่จะกระทำกรดีใดๆเลย
 - ข ถึงแม้ว่าชาวครีตพวกนี้จะอ้างว่าตนได้รับความรอดแล้ว แต่พวกเขา**ก็ไม่มีข้อพิสูจน์เลยแม้แต่ชนิดเดียว** เพราะในชีวิตของพวกเขาไม่มีการดีอะไรเลย
 - 1 แล้วคนพวกนี้เกี่ยวข้องกับอะไรกับทิตัส?

- 2 เขาได้ชื่อว่าเป็นคนที่ประกอบกรดีมากมายเพราะคนพวกนี้ต้องการใครสักคนที่จะมาทำทนายพวกเขาในเรื่องนี้
- 3 ขณะที่ที่ตัดสินรับมือกับคริสตจักรนี้และปัญหาหนี้ เขาก็ต้องจัดการกับปัญหาดังกล่าวโดยรู้ว่าชีวิตของคนพวกนี้ขาดการกระทำดีเพราะเหตุผลหนึ่งในสองประการ พวกเขาอาจเป็นคนที่เห็นแก่ตัวสุดๆ หรือไม่พวกเขาก็ยังไม่รอด

3 เขาเป็นคนที่เป้าหมายในชีวิตคือการช่วยเหลือผู้คน

ก ชายที่สูงอายุมีเรื่องที่ต้องแก้ไข

- 1 ทิตัส 2:1 ฝ่ายท่านจงสั่งสอนให้สอดคล้องกับคำสอนอันถูกต้อง
- 2 ฟังสอนชายที่สูงอายุให้รู้จักประมาณตนในการกินดื่ม ให้เอาจริงเอาจัง **ให้มีสติสัมปชัญญะ** ให้มีความเชื่อ ความรัก และความอดทนอันถูกต้อง
- 2 เปาโลเคยถึงชายที่สูงอายุก่อนเพราะพวกเขาจะมีอิทธิพลในทางที่ดีมากกว่าใครๆในคริสตจักร
- 3 จากคำสั่งที่ได้ให้ไว้ ดูเหมือนว่าชายที่สูงอายุกำลังทำตัวเหมือนเด็กวัยรุ่มมากกว่า พวกเขาเจ้าอารมณ์และหงุดหงิดง่ายและโลเลในเรื่องของความเชื่อ
- 4 ด้วยเหตุนี้ ทิตัสจึงได้รับมอบหมายให้ช่วยเหลือพวกเขาให้กลายเป็นคนที่จริงจังและประมาณตนในทุกเรื่อง หนักแน่นในความเชื่อของตน มีใจโอบอ้อมอารีและอดทนต่อคนอื่นให้มากขึ้น

ข หญิงที่สูงอายุมีเรื่องที่ต้องแก้ไข

- 1 ทิตัส 2:3 ส่วนผู้หญิงที่สูงอายุก็เหมือนกัน **ให้เขามีการประพฤติอย่างบริสุทธิ์** อย่าให้เป็นคนใส่ความเท็จ ไม่เป็นคนที่ไม่สนใจเหล่าอรุ่มมาก แต่ให้เป็นผู้สอนสิ่งที่ดีงาม
- 2 หญิงที่สูงอายุถูกพูดถึงในลำดับต่อมาเพราะอิทธิพลของพวกเขาที่มีต่อสามีของตน
- 3 เมื่อเราดูคำสั่งของเปาโล ดูเหมือนว่าหญิงพวกนี้เป็นคนรักโลกและชอบชู้ชนิินหา
- 4 ด้วยเหตุนี้เอง ทิตัสจึงถูกสั่งให้กำชับเรื่องความบริสุทธิ์และใจเมตตินิสัยของพวกเขาเหล่านั้นที่ชอบกล่าวหาคนอื่นอย่างผิดๆ

ค ผู้หญิงสาวมีเรื่องที่ต้องแก้ไข

- 1 ทิตัส 2:4 เพื่อเขาจะได้ฝึกสอนพวกผู้หญิงสาวให้รู้จักประมาณตนในการกินดื่ม **ให้รักสามี** และรักบุตรของตน
- 5 **ให้มีสติสัมปชัญญะ** เป็นคนบริสุทธิ์ เอาใจใส่ในบ้านเรือน เป็นคนดี และเชื่อฟังสามีของตน เช่นนี้จึงจะไม่มีผู้ใดลบหลู่พระวณะของพระเจ้าได้
- 2 นี่เป็นเรื่องที่บางคนต้องใส่ใจเป็นพิเศษ
 - ก ผู้หญิงสาวๆ โดยเฉพาะภรรยาทั้งหลายไม่ได้มีแนวโน้มที่จะรักครอบครัวของตนโดยธรรมชาติ

- ข หญิงที่เพิ่งแต่งงานใหม่ต้องเรียนรู้ที่จะรักสามีของตนอย่างเหมาะสม คนส่วนใหญ่
เชื่ออย่างผิดๆว่าเมื่อคนหนุ่มสาวตกหลุมรักและตัดสินใจแต่งงานกัน พวกเขาจะ
กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องความรักโดยอัตโนมัติ
- ค ความรักเป็นคุณลักษณะที่เป็นตามอย่างพระเจ้าและเราต้องใช้เวลาทั้งชีวิตเพื่อที่จะ
เรียนรู้เกี่ยวกับมัน
- (1) ภรรยาทั้งหลายคิดว่าตัวเองรู้ว่าตนควรรักสามีอย่างไร เพื่อที่หลายคนจะมา
ค้นพบภายหลังว่าสามีต้องการหย่า
 - (2) ผู้หญิงหลายคนเหลือเกินกลายเป็นแม่คนและเริ่มตามใจลูกๆของตนจน
เสียคนและไม่เอาใจใส่สามีของตนเพราะพวกหล่อนคิดว่าพวกหล่อนรู้ว่า
ตัวเองควรรักลูกๆของตนอย่างไร ในเมื่อความเป็นจริงแล้วพวกหล่อนกำลัง
ทำลายพวกเขา
- 3 กฎเกณฑ์จะทำให้เราเห็นว่าตัวเองโง่เขลาขนาดไหนเกี่ยวกับความรักก็คือว่า พระเจ้าทรงเป็น
ความรักและเราก็ยังทำหน้าที่ไม่ดีพอเลยในการรู้จักพระองค์
- 4 1 โครินธ์ 13:4 ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ความรักไม่อวดตัว
ไม่หยิ่งผยอง
- 5 ไม่ทำสิ่งที่ไม่บังควร ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด
- 6 ไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้า แต่ชื่นชมยินดีในความจริง
- 7 ไม่แคะไค้คู่ยี่เยี้ยความผิดของเขา และเชื่อในสวนดีของเขาอยู่เสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ
และเพียรทนเอาทุกอย่าง
- 8 ความรักไม่มีวันสูญสิ้น แม้คำพยากรณ์ก็จะเสื่อมสูญไป แม้การพูดภาษาต่างๆนั้นก็จะมีเวลา
เลิกไป แม้ความรู้ก็จะเสื่อมสูญไป
- ง พวกคนหนุ่มมีเรื่องที่ต้องแก้ไข
- 1 ทิตัส 2:6 ส่วนผู้ชายหนุ่มก็เหมือนกัน จงเตือนเขาให้ใช้สติสัมปชัญญะ
7 ท่านจงสำแดงตนให้เป็นแบบอย่างในการดีทุกสิ่ง ในคำสอนจงแสดงความจริง
ให้เขาจริงใจ ให้จริงใจ
 - 8 และใช้คำพูดอันถูกต้อง ซึ่งไม่มีผู้ใดจะตำหนิได้ เพื่อฝ่ายปฏิบัติจะได้อายุ ไม่มีสิ่งใดจะ
ติท่านได้
 - 2 ความจำเป็นที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในหมู่ผู้ชายในคริสตจักรที่เกาะครีตและคริสตจักรอื่นๆ
ทุกแห่งก็คือว่า ผู้ชายหนุ่มต้องหนักแน่นและไม่อายเกี่ยวกับการรับใช้พระเจ้า – และต้องเป็น
แบบอย่างแก่ผู้อื่นได้
 - 3 นำเสียตายที่น้อยคนนักในคริสตจักรของเราที่อยากอยู่ฝ่ายวิญญาณหรือมีส่วนในงานของพระเจ้า
 - 4 และปัญหาก็คือว่า มีชายหนุ่มเยอะเยอะเหลือเกินที่เป็นแบบอย่างของการรักโลก

เขาเป็นคนที่มีความหมาย

- ก เปาโลไม่อายเลยกับสิ่งที่ต้องกระทำ ในบทสุดท้ายนี้ เขาสรุปย่อสิ่งที่ต้องกระทำเพื่อที่จะนำคริสตจักรนี้กลับมาเข้าสู่รูปเข้ารอยเหมือนเดิม
- ข ประการแรก เขาต้องเตือนคนเหล่านี้ให้ระลึกถึงสิ่งที่พวกเขาจำอยู่แล้วว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
- 1 ทิตัส 3:1 จงเตือนเขาให้**อบน้อม**ต่อผู้ปกครองบ้านเมืองและผู้มีอำนาจ ให้เชื่อฟังบรรดาพนักงานฝ่ายปกครอง และพร้อมที่จะ**ปฏิบัติกาที่ดี**ทุกอย่าง
 - 2 อย่าว่าร้ายผู้ใด อย่าให้เป็นคนมักทะเลาะวิวาทกัน แต่ให้เป็น**คนสุภาพ** แสดงความอ่อนสุภาพต่อคนทั้งปวง
 - 2 ทิตัสต้องเตือนพวกเขาให้ประพฤติตัวดีๆ และเริ่มทำตัวและใช้ชีวิตเหมือนคริสเตียน
 - 3 พวกเขาต้องเรียนรู้ที่จะยอมอยู่ใต้บังคับผู้ที่มีอำนาจ มีส่วนในงานของพระเจ้าและเลิกก่อปัญหา
- ค และแผนการของพระเจ้าสำหรับการเปลี่ยนคริสตจักรที่เต็มไปด้วยปัญหาให้กลายเป็นคริสตจักรที่อยู่ฝ่ายวิญญาณก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงเลยตลอดระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา
- 1 คริสเตียนต้องยอมอยู่ใต้บังคับผู้ที่มีอำนาจ เพราะเราจะยอมอยู่ใต้บังคับสิทธิอำนาจของพระเจ้าได้อย่างไรหากเราไม่เรียนรู้ที่จะยอมอยู่ใต้บังคับผู้ที่มีอำนาจที่เรามองเห็นได้เสียก่อน
 - 2 คริสเตียนต้องมีส่วนในการกระทำดี มิฉะนั้นจะไม่มี การเติบโตฝ่ายวิญญาณที่คนอื่นยอมรับเลย
 - 3 คริสเตียนต้องรู้จักควบคุมลินและอารมณ์ของตน
- ง และเมื่อจิตวิญญาณของคุณยอมจำนน มือไม้วุ่นอยู่กับการรับใช้ และเนื้อหนังถูกกำราบ – เมื่อนั้นคุณก็เตรียมตัวเริ่มการฟื้นฟูได้เลย

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 119
"ยากอบ – คริสเตียนที่เอาจริงของพระเจ้า"
(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 มีข้อสันนิษฐานอยู่บ้างว่าใครเป็นผู้แต่งจดหมายฝากของยากอบ เหตุผลก็คือ มีหลาย "ยากอบ" ในพระคัมภีร์
 - ก "ยากอบบุตรเศเบดี" เป็นพี่ชายของอัครสาวกยอห์น เขาจึงเป็นหนึ่งในคนวงใน เขาเป็นอัครสาวกคนแรกที่พลีชีพเพื่อความเชื่อ โดยถูกเฮโรดสังต์ตัดศีรษะ
 - ข "ยากอบน้อย" ถูกเรียกว่าเป็นบุตรของอัลเฟัสด้วย เขาจึงถูกเรียกว่า "น้อย" เพราะเขาอายุน้อยกว่ายากอบคนแรก เขาก็เป็นหนึ่งในอัครสาวก
 - ค ยากอบคนที่สามคือน้องชายของพระเยซู ซึ่งเป็นผู้แต่งจดหมายฝากของยากอบด้วย เขาไม่ได้เป็นหนึ่งในอัครสาวก 12 คน และเขาก็ไม่ได้เชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์ด้วยจนกระทั่งหลังเหตุการณ์ตรึงกางเขน หลังจากที่เขากลับใจเชื่อ เขาก็กลายเป็นผู้นำของคริสตจักรที่กรุงเยรูซาเล็ม
- 2 ดังนั้น จดหมายฉบับนี้จึงถูกเขียนโดยน้องชายต่างบิดาของพระเยซู และเขาเป็นผู้นำของคริสตจักรที่กรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งเป็นของพวกคริสเตียนยิวซึ่งหนีมาเพราะถูกข่มเหง เขาต้องการหนุนใจคนเหล่านี้ให้หลีกเลี่ยงจากการรักโลก และยึดมั่นในความเชื่อของตน
- 3 ยากอบผู้ได้เห็นพระคริสต์ตอนเยาวีวัย ตอนเป็นวัยรุ่น และตอนเป็นคนหนุ่ม เป็นคนแบบไหนกันแน่? เพราะความสัมพันธ์ของเขากับองค์พระผู้เป็นเจ้า บทเรียนนี้จึงมีความยาวมากกว่าบทเรียนพระคัมภีร์ใหม่อันก่อนๆ เพราะยากอบเป็นคริสเตียนที่ไม่เหมือนใคร และเขาเหมือนยอห์นผู้ให้บัพติศมาในด้านกิริยาท่าทางและความเป็นผู้นำ
 - 1 เขาเป็นคนที่ผ่านร้อนผ่านหนาวมาเยอะ
 - ก ยากอบ 1:1 ยากอบ ผู้รับใช้ของพระเจ้าและของพระเยซูคริสต์เจ้า คำนับพงศัพันธุ์สิบสองตระกูลที่กระจัดกระจายอยู่นั้น
 - ข เพื่อที่เราจะเข้าใจว่า ยากอบเจอกับความเปลี่ยนแปลงขนาดไหนในความสัมพันธ์ของเขากับพระเยซูคริสต์ เราต้องจำไว้ว่ายากอบเป็นน้องชายต่างบิดาขององค์พระผู้เป็นเจ้า
 - 1 เขาเติบโตมาในบ้านเดียวกันและได้เห็นการกระทำมากมายและได้ยินบทสนทนาเยะเยะ
 - 2 เขาไม่เคยเห็นพี่ชายต่างบิดาของเขาพูดหรือทำอะไรที่เป็นความบาปเลย
 - 3 แต่เมื่อเขาโตขึ้น เขาก็ปฏิบัติต่อพี่ชายของเขาอย่างน่าละอายเพราะเขาไม่ยอมเชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเมสสิยาห์

เพลงสดุดี 69:8 ข้าพระองค์กลายเป็นแขกแปลกหน้าของพี่น้อง และเป็นคนต่างด้าวของบุตรแห่งมารดาข้าพระองค์

ค แต่ยากอบได้เปลี่ยนแปลงไปเยอะมาก เขาได้เปลี่ยนจากน้องชายต่างบิดาที่จ้องจับผิดและไม่ยอมรับพระเยซูตามที่พระองค์เป็น จนกลายเป็นผู้นำของคริสตจักรแห่งแรกที่กรุงเยรูซาเล็ม

2 เขาเป็นคนที่มัววิธีการมองชีวิตแบบไม่ธรรมดา

ก ยากอบ 1:2 พี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อท่านทั้งหลายตกอยู่ในการทดลองต่างๆก็จงถือว่าเป็น **เรื่องน่ายินดี** ทั้งสิ้น

3 เพราะท่านทั้งหลายรู้ว่า การทดลองความเชื่อของท่านนั้น ทำให้เกิดความเพียร

ข ข้อความนี้ถูกเขียนขึ้นในช่วงเวลาที่เกิดการข่มเหงอย่างหนัก

1 ศาสนายิวซึ่งเคยเป็นศาสนาของพระเจ้าที่ได้รับการยอมรับกลับถูกแทนที่ด้วยความเชื่อแบบคริสเตียน อย่างไรก็ตาม มันไม่ยอมสละตำแหน่งให้ พวกยิวจึงเป็นหนึ่งในผู้ข่มเหงพวกคริสเตียนตัวแสบ

2 โรมก็รู้สึกถูกคุกคามโดยความเชื่อแบบคริสเตียนซึ่งนับวันยิ่งเพิ่มพูนยิ่งขึ้น และพยายามที่จะต่อสู้กับคริสเตียนนับพันๆโดยการเซ็นฆ่าอย่างเมามันตามคำสั่งของเนโรและคาลิกูล่า

ค คริสตจักรยุคต้นที่กรุงเยรูซาเล็มเจอการข่มเหงจากจักรพรรดิสององค์นี้ และมีหลายคนหนีเอาชีวิตรอดและบัดนี้ก็ "กระจัดกระจาย" ไปด้วย

1 ในจดหมายฉบับนี้ที่ส่งถึงอดีตสมาชิกรวมถึงคริสเตียนทั่วไปด้วยที่กำลังเจอการข่มเหงยากอบได้ให้คำสั่งสอนที่แปลกมากๆ

2 "จงถือว่าเป็นเรื่องน่ายินดีทั้งสิ้น" เมื่อความยากลำบากและการทดลองเหล่านี้เกิดขึ้นกับตัวคุณ กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ คนเหล่านี้ที่ต้องติดคุก ถูกทุบตี เสียบ้าน และต้องหนีเอาชีวิตรอด ควรมองดูความยากลำบากของตนว่าเป็นที่มาของความชื่นชมยินดี

3 และนั่นก็เป็นมุมมองชีวิตที่ไม่ธรรมดาจริงๆ

3 เขาเป็นคนที่เชื่อมส่วนที่ขาดหายไป

ก ยากอบ 1:5 ถ้าผู้ใดในพวกท่านขาดสติปัญญา ก็ให้ผู้นั้น **ทูลขอจากพระเจ้า** ผู้ทรงโปรดประทานให้แก่คนทั้งปวงอย่างเหลือล้นและมีได้ทรงดำหนิ และจะทรงประทานให้แก่ผู้นั้น

ข ยากอบคงมีหลายคนที่น่าถือเขาว่าเป็นผู้ที่รู้จักพระเยซูคริสต์ดีกว่าใครๆในโลก

1 เปโตรรู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าดีทีเดียว แต่เขาก็ใช้เวลากับพระองค์เพียงแค่ว่าสามปีครึ่งเหมือนกับสาวกคนอื่นๆ

2 เปาโลก็รู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนกัน แต่ผ่านทางคำสั่งแวงจากพระเจ้าโดยตรงเท่านั้น

- 3 แต่ยากอบรู้จักพระเยซูเป็นเวลา 33 ปีเหมือนกับน้องชายรู้จักพี่ชาย เขาได้รู้และได้เห็นสิ่งต่างๆ ที่ไม่มีใครในโลกได้รู้ หลังจากที่เขาได้รับความรอดแล้ว เขาคงมองย้อนกลับไปในวันวัยเด็กและนึกถึงสิ่งต่างๆ ที่พระเยซูเคยพูดและทำในแบบที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างสิ้นเชิง
- 4 และนี่อาจเป็นเหตุผลประการหนึ่งที่ว่าทำไมยากอบถึงกลายเป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรที่กรุงเยรูซาเล็ม ถึงแม้ว่าเขาไม่ได้เป็นอัครสาวกคนหนึ่งก็ตามเพราะเขาได้รับความรอดหลังเหตุการณ์ตรึงกางเขน เขารู้จักพระเยซูดีกว่าใครๆ ทั้งหมด
- 5 แต่เขาทำอะไรกับความรู้นี้บ้าง? เขาใช้อิทธิพลทุกอย่างที่ตนมีเพื่อนำคนไปถึงพระเจ้าและไม่ใช่ตัวเขาเอง เขาไม่ยอมใช้อำนาจและอิทธิพลของตนในทางที่ผิดและติดสนิทกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

4 เขาเป็นคนที่รู้จักสิ่งที่ตนเชื่อ

- ก ยากอบ 1:6 แต่จงให้ผู้นั้นทูลขอด้วยความเชื่อ อภัยหวั่นไหวเลย เพราะว่าผู้ที่หวั่นไหวก็เป็นเหมือนคลื่นในทะเลซึ่งถูกลมพัดซัดไปมา
 - 7 ผู้นั้นจงอย่าคิดว่าจะได้รับสิ่งใดจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย
 - 8 **คนสองใจ** เป็นคนไม่มั่นคงในบรรดาทางทั้งหลายที่ตนประพฤตินั้น
- ข ยากอบกำลังพยายามช่วยเหลือคนพวกนี้ให้กระตือรือร้นเพื่อพระเจ้า
 - 1 เขาได้เห็นคนเหล่านี้มากมายละทิ้งความเชื่อของตนและกลับไปนับถือศาสนาอื่นเพราะโดนข่มเหง
 - 2 เขาได้เห็นคนมากมายหมดกำลังใจและไม่ยอมอยู่เพื่อพระคริสต์
 - 3 ด้วยเหตุนี้ เขาจึงเตือนคนเหล่านี้ไม่ให้เป็น “คนสองใจ” เพราะพวกเขาจะทำร้ายตัวเองในท้ายที่สุดในด้านอื่นๆ ของชีวิตตัวเอง
 - ก คนที่ไม่ยอมเชื่อฟังพระคัมภีร์ในเรื่องการนำวิญญาณก็จะหาข้ออ้างที่จะไม่ถวายสิบลดได้ด้วย
 - ข หากคนๆ หนึ่งไม่เชื่อฟังคำบัญชาของพระเจ้าในฮีบรู 10:25 ที่จะเป็นสมาชิกของคริสตจักรท้องถิ่นสักแห่ง เขาก็อาจไม่เชื่อฟังคำปฏิญาณเกี่ยวกับชีวิตสมรสและเลิกที่จะหย่าร้างกับคู่สมรสของตนได้
- ค ปัญหาก็คือว่า เมื่อคนๆ หนึ่งเลิกที่จะเพิกเฉยต่อบางส่วนของพระคัมภีร์ เขาก็เปิดโอกาสที่จะเพิกเฉยต่อส่วนอื่นของพระคัมภีร์มากขึ้นเรื่อยๆ
- ง ในทางกลับกัน ยากอบดูเหมือนมั่นใจใจเขาอย่างมากในสิ่งที่เขาเชื่อเกี่ยวกับความเชื่อของตนและชีวิตคริสเตียน ความเชื่อเหล่านี้ซึ่งอิงตามพระคัมภีร์เป็นสิ่งที่เราเรียกว่า “ความเชื่อมั่น” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในชีวิตคริสเตียน
- จ อะไรบ้างเป็น “ความเชื่อมั่น” ที่สำคัญที่เราควรมี?
 - 1 พระคัมภีร์ – พระเจ้าได้ทรงรักษาพระวจนะของพระองค์ไว้ในรูปแบบภาษาอังกฤษในฉบับคิงเจมส์เวอร์ชัน

- 2 คริสตจักร – กลุ่มบุคคลที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้นำวิญญาณผู้ที่หลงหายและสั่งสอนผู้ที่รอดแล้ว คนๆหนึ่งสามารถไปสวรรค์ได้โดยไม่ต้องเป็นสมาชิกของคริสตจักรแต่เขาจะไม่มีความเป็นคริสเตียนที่ดีได้เลยโดยปราศจากคริสตจักร
- 3 การนำวิญญาณ – หน้าที่ของคริสเตียนทุกคน
- 4 สิบบ้างหนึ่งและเงินถวายทรัพย์ – วิธีการของพระเจ้าในการสนับสนุนคริสตจักรของพระองค์ในด้านการเงิน สิบบ้างหนึ่งเป็นหน้าที่และเป็นหนี้ของเราที่มีต่อพระเจ้า ขณะที่เงินถวายทรัพย์เป็นทางเลือกและเป็นเรื่องระหว่างคนๆนั้นกับองค์พระผู้เป็นเจ้า
- 5 การแยกออก – พระเจ้าทรงคาดหวังให้ประชากรของพระองค์ดำเนินชีวิตในแบบที่แตกต่างจากชาวโลกในด้านพฤติกรรมและการแต่งกาย

5 เขาเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ

- ก ยากอบ 1:12 ความสุขย่อมมีแก่คนนั้นที่สู้ทนการทดลอง เพราะเมื่อปรากฏว่าผู้นั้นทนได้แล้ว เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิต ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงสัญญาไว้แก่คนทั้งหลายที่รักพระองค์
- ข เพื่อตอบสนองต่อความทุกข์ทรมานและความยากลำบากที่เพื่อนร่วมชาติของเขากำลังเผชิญ ยากอบได้เน้นคำๆหนึ่งแก่พวกเขาซึ่งบรรยายตัวตนของเขาได้อย่างสมบูรณ์แบบ – ทน
 - 1 ในฐานะศิษยาภิบาลของคริสตจักรที่กรุงเยรูซาเล็ม เขารู้ดีว่าการเจอกับการข่มเหงนั้นมันเป็นอย่างไรมาก เพราะคริสตจักรที่นั่นเป็นคริสตจักรที่ใหญ่ที่สุด
 - 2 การข่มเหงได้เกิดขึ้นกับคริสตจักรนี้แล้ว และรุนแรงเสียจนสมาชิกของคริสตจักรนี้หลายคนจำต้องหนีเอาชีวิตรอด
 - 3 คริสตจักรไม่ได้เป็นเป้าหมายในการเยาะเย้ยและโจมตีของพวกเขาในกรุงเยรูซาเล็มเท่านั้น – แต่เป็นเป้าหมายของการข่มเหงของจักรวรรดิโรมด้วย
 - ก ทุกอย่างเป็นปกติสุขภายใต้การปกครองของปอนทัส ปีลาต – จนกระทั่งพระเยซูถูกตรึงกางเขน
 - ข หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้น ทุกอย่างก็เปลี่ยนแปลงไป แทนที่จะกำจัดสิ่งที่ดูเหมือนลัทธิๆหนึ่ง โรมกลับเห็นผู้เขื่อนพันๆรวมตัวกันในสิ่งที่เรียกว่า “คริสตจักร”
 - ค และพระเยซู แทนที่จะเป็นคนที่ไม่มีใครรู้จัก ก็เป็นผู้นำของพวกเขา
- 4 ยากอบรู้ดีว่าการสู้ทนนั้นมันเป็นอย่างไรมากเพราะเขาไม่ยอมสละตำแหน่งศิษยาภิบาลของคริสตจักรนี้ และเลือกที่จะนำพาคริสตจักรนี้ผ่านช่วงเวลาที่ยากลำบากสุดๆต่อไป
- 5 จะมีใครที่เหมาะสมไปกว่ายากอบผู้ให้กำลังใจคนเหล่านั้นที่หนีออกจากกรุงเยรูซาเล็มเพื่อเอาชีวิตรอด คือศิษยาภิบาลที่พวกเขาทิ้งไว้ให้ตาย ถูกจับ หรือเทศนาต่อไป

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 120
"ยากอบ – คริสเตียนที่เอาจริงของพระเจ้า"
(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 ขณะที่เราศึกษาบทเรียนนี้ เราก็ได้รับการเตือนใจว่ายากอบเป็นคนที่ไม่ธรรมดาเลยจริงๆ
- 2 เขาไม่ได้เป็นหนึ่งในอัครสาวก แต่เขาก็กลายเป็นผู้นำของคริสตจักรที่กรุงเยรูซาเล็ม เพราะอะไร? สิ่งใดที่ทำให้ชายผู้นี้มีตำแหน่งเหนือกว่าพวกอัครสาวก? ทำไมคนถึงมองเขาว่ามีสิทธิอำนาจเหนืออัครสาวกคนอื่นๆ?
- 3 คำตอบนั้นง่ายนิดเดียว เขาเป็นน้องชายต่างบิดาของพระเยซูคริสต์นั่นเอง เขารู้จักพระเยซูคริสต์ดีกว่าอัครสาวกคนใด เขาได้เห็นช่วงเวลาวัยเด็กและวัยรุ่นขององค์พระผู้เป็นเจ้ารวมถึงช่วงวัยหนุ่มของพระองค์ด้วย
- 4 ด้วยเหตุนี้ เมื่อยากอบได้รับความรอดในที่สุด (หลังจากการฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์) เขาก็กลายเป็นคริสเตียนที่เอาจริงและจริงจังมาก ๆ คนหนึ่ง สำหรับบางคนดูเหมือนว่าเขาจะเกี่ยวข้องกับศาสนายิวอยู่ อย่างไรก็ตาม หลายคนมองว่าชีวิตคริสเตียนของเขาไม่ได้เป็นความพยายามที่จะเกาะติดกับศาสนายิว แต่เป็นความพยายามที่จะเกาะติดกับพระคัมภีร์และอุทิศตัวแก่พระเจ้ามากกว่า

- 1 เขาเป็นคนที่พูดจริงทำจริง
 - ก ยากอบ 1:22 แต่ท่านทั้งหลายจงเป็นคนที่ประพฤติตามพระวจนะนั้น ไม่ใช่เป็นแต่เพียงผู้ฟังเท่านั้น ซึ่งเป็นการล่อลวงตนเอง
23 เพราะว่าถ้าผู้ใดฟังพระวจนะ และไม่ได้ประพฤติตาม ผู้นั้นก็เป็นเหมือนคนที่ดูหน้าของตัวในกระจกเงา
24 ด้วยว่าคนนั้นแลดูตัวเองแล้วไปเสีย แล้วในทันใดนั้นก็ลืมว่าตัวเป็นอย่างไร
 - ข ยากอบมักถูกเข้าใจผิดเพราะการที่เขาเน้นเรื่องการประพฤติ เขาผูกติดการประพฤติกับความรอดอย่างใกล้ชิด จนถึงกับที่บางคนมองเขาว่าเป็นพวกถือกฎด้วยซ้ำ
 - 1 ในความเป็นจริงแล้ว ยากอบเป็นคนที่ชอบลงมือทำและไม่ยอมนั่งฟังสิ่งที่พระเจ้าอยากให้เขาทำเท่านั้น แต่เขาจะยินดีเริ่มทำสิ่งนั้นเลย
 - 2 เขาเรียกร้องให้ผู้อ่านเป็นมากกว่า “แค่ผู้ฟัง” เขาอยากให้คนเหล่านั้นยุ่งกับการทำงานและเริ่มช่วยเหลือผู้คน เขาอยากให้คนเหล่านั้นมีส่วนในงานรับใช้ซึ่งเป็นมากกว่าแค่การนั่งฟังคำเทศนา

- 2 เขาเป็นคนยับยั้งชั่งใจ
 - ก ยากอบ 1:26 ถ้าผู้ใดในพวกท่านดูเหมือนว่าเคร่งครัดในความเชื่อ และมีได้เห็นยิวรั้งลิ้นของตนไว้ แต่ล่อลวงใจของตนเอง การเคร่งครัดในความเชื่อของผู้นั้นก็ไร้ประโยชน์

ข บางทีสิ่งที่ทำยากที่สุดก็คือ การควบคุมคำพูดและลิ้นของเรา และพระคัมภีร์ก็กล่าวอะไรเยอะเยอะเกี่ยวกับอันตรายของลิ้นที่อยู่ไม่สุขและคำพูดที่ไม่เหมาะสม

- 1 คำพูดของเราจะเป็นตัวตัดสินพฤติกรรมของเรา
สุภาษิต 17:20 ผู้หนึ่งผู้ใดมีใจตลบตะแลงก็ไม่พบสิ่งที่ดีอันใด และผู้ที่ลิ้นวิปลาสก็ตกอยู่ในความยากลำบาก
- 2 คำพูดของเรามีอำนาจทำลายชื่อเสียงของคนๆหนึ่งได้
สุภาษิต 18:21 ความตายและความเป็นอยู่ที่อำนาจของลิ้น และบรรดาผู้ที่รักมันก็จะกินผลของมัน
- 3 คำพูดของเราสามารถถ่วงความยุ่งยากได้
สุภาษิต 21:23 บุคคลที่รักษาปากและลิ้นของตนก็รักษาจิตใจเขาเองให้พ้นความลำบาก
- 4 คำพูดของเราบ่งบอกถึงความเกลียดชัง
สุภาษิต 26:28 ลิ้นที่มูสาเกลียดชังผู้ที่มันทำลาย และปากที่บ่นออกก็ทำคามพินาศ
- 5 คำพูดของเราสามารถทำร้ายคนอื่นนอกเหนือจากตัวเราเองและพระเจ้า
อิสยาห์ 3:8 เพราะเยรูซาเล็มก็ลุ่มจมน้ำและยูดาห์ก็ลุ่มค้ำ เพราะว่าลิ้นของเขาและการกระทำของเขาก็ต่อสู้พระเยโฮวาห์ กบฏต่อพระเนตรอันรุ่งโรจน์ของพระองค์
- 6 คำพูดของเราสามารถสร้างความเสียหายต่ออุปนิสัยของเราได้
เยเรมีย์ 9:5 ทุกคนจะล่อลวงเพื่อนบ้านของตน ไม่มีใครจะพูดความจริงสักคนเดียว **เขาได้สอนลิ้นของเขาให้พูดมุสา** เขาได้กระทำความชั่วช้าจนน่าเบื่อหน่าย
การพูดโกหกอาจกลายเป็นนิสัยที่บาปหนาได้ (คนพูดโกหกเป็นนิสัย)

ค เพราะตระหนักดีถึงอันตรายและพิษร้ายของลิ้น ยากอบจึงหนุนใจให้ทุกคนเรียนรู้วิธีควบคุมอวัยวะที่เป็นอันตรายถึงตายนี้

3 เขาเป็นนักรบที่เปี่ยมประสบการณ์

ก ยากอบ 4:7 เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงยอมน้อมกายต่อพระเจ้า **จงต่อสู้กับพญามาร** และมันจะหนีไปจากท่าน

8 **จงเข้าไปใกล้พระเจ้า** และพระองค์จะสถิตอยู่ใกล้ท่าน คนบาปทั้งหลายเอ๋ย **จงชำระมือให้สะอาด** และคนสองใจเอ๋ย **จงชำระใจของตนให้บริสุทธิ์**

9 **จงเป็นทุกขโศกเศร้าและคร่ำครวญ** จงให้การหัวเราะของตนกลับกลายเป็นการคร่ำครวญ และความปิติยินดีของตนกลับกลายเป็นความเศร้าสลด

10 ท่านทั้งหลาย**จงถ่อมตัว**ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า **และพระองค์จะทรงยกชูท่านขึ้น**

ข ยากอบกำลังให้คำแนะนำที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับวิธีต่อสู้ในสงครามฝ่ายวิญญาณ โดยเฉพาะในการต่อสู้กับพญามาร

- 1 สิ่งแรกที่สำคัญที่สุดก็คือว่า เราต้อง “ยอมจำนน” ตัวเราเองต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจ เหตุผลก็คือว่า บางทีเราอาจคิดว่าเรากำลังต่อสู้กับพญามาร ทั้งๆที่ในความเป็นจริงแล้วเราอาจกลับถอยหลังและกำลังต่อสู้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าต่างหาก เมื่อไม่รู้ว่าความยุ่งยากของเราเกิดขึ้นจากอะไรกันแน่ จะเป็นการดีที่สุดที่เราจะยอมจำนนตัวเราเองต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อที่พระองค์จะได้ไม่เป็นคู่ต่อสู้ของเรา
- 2 สิ่งที่สองคือ เราต้อง “ต่อสู้” พญามาร ซึ่งหมายความว่าเราต้องต่อสู้กับการทดลองใดๆก็ตามที่มันส่งมาหาเรา นี่จึงรวมถึงการทดลองให้ล้มเลิกหรือยอมแพ้ด้วย คำขวัญของมันก็คือ “จะมีประโยชน์อะไร” และคริสเตียนหลายคนได้เลิกไปคริสตจักรเพราะความท้อใจซึ่งอาจเป็นอาการหลักของมันเลย เมื่อเรารู้สึกท้อใจและถูกทดลองให้ล้มเลิก – นั่นแหละเป็นเวลาที่เราต้องต่อสู้กับการล้มเลิก เมื่อนั้นพญามารก็จะหนีไปจากเรา
- 3 สิ่งที่สามคือ เราต้อง “เข้าใกล้” พระเจ้า ซึ่งหมายความว่าเราต้องแสวงหาพระองค์อย่างแข็งขัน เมื่อเราพบว่าตัวเรากำลังต่อสู้ในสงครามฝ่ายวิญญาณ เราก็ต้องยอมจำนนตัวเราต่อพระประสงค์ของพระองค์ ต่อสู้กับแรงกระตุ้นให้ล้มเลิก และเริ่มเข้าใกล้พระเจ้า สงครามฝ่ายวิญญาณแบบใดก็ตามจะทำให้เราอ่อนแอและถ้าเราไม่ระวังตัว มันอาจทำให้เราถอยหลังได้ เมื่อเนื้อหาของเราหมดแรงและเหนื่อยล้า จิตวิญญาณของเราก็จะหมดแรงเช่นกัน ซึ่งเป็นเหตุที่ว่าทำไมเราต้องผลักดันตัวเราเองในเรื่องฝ่ายวิญญาณในยามที่เหตุการณ์เลวร้ายที่สุด
- 4 สิ่งที่ดีคือ เราต้อง “ชำระมือของเราให้สะอาด” ซึ่งหมายความว่าเราต้องแน่ใจว่าเราไม่มี ความผิดโทษฐานปกปิดความบาปในชีวิตของเรา เราจะเข้าใกล้พระเจ้าได้ก็ต่อเมื่อเราเต็มใจ ทั้งสิ่งต่างๆในชีวิตของเราที่คอยอุดหนุนเรา
- 5 สิ่งที่ทำคือ เราต้อง “เป็นทุกข์ โศกเศร้าและคร่ำครวญ” ซึ่งหมายความว่า เราต้องเสียใจกับความบาปของเรา การสารภาพสิ่งที่เราได้ทำลงไปนั้นยังไม่พอ เราต้องมาถึงจุดที่เราเริ่มเป็นทุกข์เพราะสิ่งที่เราได้กระทำ
- 6 สิ่งสุดท้ายที่เราต้องทำคือ “การถ่อมตัว” ซึ่งก็คือการพูดว่า เมื่อเราทำสิ่งต่างๆเหล่านี้สำเร็จ เราควรเข้าใจว่าพระเจ้าทรงเข้มแข็งขนาดไหนและเราอ่อนแอและไร้ค่าขนาดไหน

4 เขาเป็นคนที่มึ่มมองที่เหมาะสม

- ก ยากอบ 4:14 แต่ว่าท่านทั้งหลายไม่รู้ว่าจะมีเหตุอะไรเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้ ชีวิตของท่านเป็นอะไรเล่า ก็เป็นเหมือนหมอกที่ปรากฏอยู่แต่ประเดี๋ยวหนึ่งแล้วก็หายไป
- ข สิ่งต่อไปที่เราเห็นเกี่ยวกับชายคนหนึ่งที่ติดดินสุดๆและเน้นปฏิบัติสุดๆก็คือว่า เขาเข้าใจถึงความเป็นจริง
 - 1 เขารู้ว่าชีวิตไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่าการเดินทางชั่วคราวซึ่งเขาเรียกว่าเป็นเหมือนหมอก
 - 2 เขาได้เห็นคนดีๆถูกทำร้ายหรือถูกฆ่าตายเพราะการข่มเหงอันรุนแรงซึ่งกำลังเกิดขึ้นอยู่ในตอนนั้น

- 3 ด้วยเหตุนี้ เขาก็กำลังพยายามหนุ่ใจคนเหล่านี้โดยการแบ่งปันแก่พวกเขาว่า พวกเขาต้องแน่ใจว่าตนตอบสนองต่อความท้าทายต่างๆของชีวิตอย่างเหมาะสมเพราะว่าชีวิตของพวกเขาจะจบลงเร็วกว่าที่คิด

5 เขาเป็นคนที่รู้ชีวิตจำกัดตัวเอง

ก ยากอบ 5:14 มีผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ จงให้ผู้ที่มีเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา และ**เจิมเขาด้วยน้ำมัน**ในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า

15 **และการอธิษฐานด้วยความเชื่อจะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้เขาหายโรค** และถ้าเขาได้กระทำความบาป ก็จะมีโทษโปรดอภัยให้แก่เขา

16 ท่านทั้งหลายจงสารภาพความผิดต่อกันและกัน และจงอธิษฐานเพื่อกันและกัน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้หายโรค คำอธิษฐานด้วยใจร้อนรนอย่างเอาจริงเอาจังของผู้ชอบธรรมนั้นมีพลังมากทำให้เกิดผล

ข ยากอบกำลังชี้ให้คนพวกนี้ไปหาบุคคลที่เหมาะสมเมื่อพวกเขามีความเจ็บป่วยทางร่างกาย

1 หากพวกเขาป่วย พวกเขาก็ไม่จำเป็นต้องไปแสวงหาคนบางคนที่พวกเขาถือว่าเป็นคนที่อยู่ฝ่ายวิญญาณมากกว่าคนอื่น พวกเขาต้องแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้าและปฏิบัติตามคำสั่งของพระองค์ต่างหาก

2 สมัยนี้หลายคนถูกหลอกให้เชื่อว่าถ้าพวกเขาส่งเงินไปให้ผู้ประกาศข่าวประเสริฐทางทีวี เขาก็จะอธิษฐานเพื่อความต้อการต่างๆของคนเหล่านั้น และถึงกับส่ง “ผ้าอธิษฐาน” มาเป็นหลักฐานว่าพระเจ้าจะทรงฟังคำอธิษฐานของเขาด้วย

3 หรือบางคนก็ถึงกับเดินทางไปการประชุมรักษาโรคซึ่งเป็นที่ๆพวกเขาอาจ “ถูกประหารฝ่ายวิญญาณ” และได้รับการรักษาให้หายจากอาการเจ็บป่วยของตน

ค แต่แทนที่จะผลักดันประชาชนของพระเจ้าไปหาวิรูปบุษฝ่ายวิญญาณบางคน ยากอบกลับแจ้งให้พวกเขาทราบถึงแผนการของพระเจ้าสำหรับการรักษาของพระองค์

1 พวกเขาควรขอให้ผู้นำของคริสตจักรมาอธิษฐานให้พวกเขาและเจิมพวกเขาด้วยน้ำมัน

2 เราควรสังเกตองค์ประกอบที่สำคัญในทางแก้ปัญหาที่เรียบง่ายและตรงไปตรงมามากๆนี้

3 คนที่ควรขอให้ได้รับการเจิมด้วยน้ำมันคือคนที่เจ็บป่วย

4 ศิษยาภิบาลไม่ต้องเข้าหาคนๆนั้นและขอให้เขารับการเจิมด้วยน้ำมัน เขามีหน้าที่สอนคนเหล่านั้นถึงความสำคัญของการถูกเจิมด้วยน้ำมัน และปล่อยให้คนเหล่านั้นตัดสินใจเอง

ง เมื่อเราพิจารณาถึงภูมิหลังของยากอบ เราก็เห็นได้ง่ายๆว่าคนมากมายขนาดไหนในคริสตจักรอาจคิดว่าถ้าใครจะได้รับคำตอบสำหรับคำอธิษฐานของตน คนนั้นก็ต้องเป็นน้องชายต่างบิดาขององค์พระผู้เป็นเจ้า อย่างไรก็ตามไม่ต้องสงสัย

จ กระนั้น ยากอบก็รู้ข้อจำกัดของตัวเอง นั่นจึงเป็นเหตุว่าทำไมเขาถึงเรียกตัวเองในตอนต้นของจดหมายว่า เขาเป็นแค่ผู้รับใช้คนหนึ่ง เขาไม่ได้มีอภิสิทธิ์มากกว่าคริสเตียนคนอื่นเลย

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 121
"ยูดาส – ผู้ปกป้องความเชื่อ"

บทนำ:

- 1 บุคคลสุดท้ายที่เราถูกแนะนำให้รู้จักในพระคัมภีร์ใหม่มีความสำคัญมากๆ เพราะเขาเปิดเผยให้เราทราบเกี่ยวกับความขัดแย้งและการต่อสู้ใน "ยุคสุดท้าย"
- 2 ยูดาสเป็นพระธรรมเล่มสั้นๆ แต่มันก็เหมือนคู่มือการสงครามที่เราคาดว่าจะได้จากปลายปากกาของนโปเลียนหรือจูเลียส ซีซาร์
- 3 ในจดหมายฉบับสั้นๆ นี้ ยูดาสพูดถึงการเตรียมตัวผู้อ่านให้พร้อมสำหรับการต่อสู้กับศัตรูที่เป้าหมายของมันคือการทำลายความเชื่อของเรา
- 4 ยูดาสเป็นคนแบบไหน? และเขาทำอะไรเพื่อเตรียมตัวประชาชนของพระเจ้าให้พร้อมสำหรับสงครามเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาที่จะมา?

- 1 เขาเห็นการสู้รบ ณ เส้นขอบฟ้า
 - ก ยูดาส 1:3 ท่านที่รักทั้งหลาย เมื่อข้าพเจ้าพากเพียรเขียนถึงท่านทั้งหลายในเรื่องเกี่ยวกับความรอดสำหรับคนทั่วไปนั้น ข้าพเจ้าก็เห็นว่า ข้าพเจ้าจำเป็นต้องเขียนเตือนสติท่านให้ต่อสู้อย่างจริงจังเพื่อความเชื่อ ซึ่งครั้งหนึ่งได้ทรงโปรดมอบไว้แก่วิสสุทธิชนแล้ว
 - ข ถึงแม้ว่ายูดาสตั้งใจเขียนจดหมายเกี่ยวกับความชื่นชมยินดีและข้อดีต่างๆของความรอดของพวกเขา เขาก็ถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์นำพาให้เขียนอะไรที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง
 - 1 สิ่งใดสำคัญกว่า?
 - 2 การสู้รบที่รอคอยอยู่ ณ เส้นขอบฟ้า
 - ค ยูดาสสามารถมองเห็นโดยความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า มีการสู้รบฝ่ายวิญญาณที่กำลังจะมาซึ่งเกี่ยวข้องกับความเชื่อของเรา
 - 1 ดูเหมือนว่า คนทุกยุคทุกสมัยต้องเข้าใจถึงความเชื่อของตนซึ่งมักตกเป็นเป้าหมายของการต่อสู้
 - 2 หลายร้อยปีก่อน มีการต่อสู้เกี่ยวกับตรีเอกานุภาพ และจากการต่อสู้ตัวเอง ได้เกิดถ้อยแถลงความเชื่อที่ชัดเจนมากๆ ซึ่งช่วยให้ประชาชนของพระเจ้าแยกตัวออกจากคนเหล่านั้นที่อ้างตัวว่าเป็นพวกเดียวกันแต่ก็แตกต่างเหลือเกินในเรื่องที่สำคัญ
 - 3 คนในยุคของ เจ. แฟรงค์ นอร์ริส และจอห์น อาร์. โรส ต้องตัดสินใจว่าพระคัมภีร์กล่าวอะไรเกี่ยวกับการแยกออกของคริสตจักร และเมื่อการต่อสู้ได้มาถึง กระแสหนึ่งซึ่งเรียกว่า กระแสแบ็ปติสทิสระพื้นฐานได้เกิดขึ้นไปทั่วอเมริกาและทั่วโลกในเวลาต่อมา
 - 4 คนในยุค 1980's ต่อสู้กันเพราะเรื่องพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์

- 5 คนในยุค 1990's ต่อสู้กันเพราะเรื่องการกลับใจใหม่
- 6 และมันไม่ใช่เรื่องน่าประหลาดแต่อย่างใดถ้าคนในยุค 2000's ต่อสู้กันเพราะเรื่องคริสตจักรท้องถิ่น – โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการประกาศในต่างแดน

ง แต่การต่อสู้เหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นตรงที่ว่าพวกมันบังคับให้เราต้องขุดค้นในพระคัมภีร์ของเราเพื่อที่จะทราบพระเจ้าตรัสอะไรเกี่ยวกับสิ่งที่มนุษย์กล่าวมาตลอด

จ แต่ถึงแม้ว่าการสู้รบเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็น พวกมันก็อาจเป็นอันตรายได้เช่นกัน – โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่ยอมค้นดูในพระคัมภีร์ด้วยตัวเอง เพราะเหตุนี้เอง ยูดาสจึงให้คำเตือนเกี่ยวกับการสู้รบที่กำลังจะมา

2 เขาสามารถระบุตัวศัตรูได้

ก ยูดาส 1:4 เพราะว่ามีบางคนได้**เล็ดลอดเข้ามาอย่างไม่รู้ตัว** ซึ่งเป็นผู้ที่ถูกเลี้ยงไว้ล่วงหน้ามานานแล้วว่าจะได้รับการพิพากษาลงโทษอย่างนี้ **เป็นคนอธรรม** ที่ได้บิดเบือนพระคุณของพระเจ้าของเราไปเป็นการกระทำความชั่วช้าลามก และได้ปฏิเสธพระเจ้าคือองค์พระผู้เป็นเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียว และพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ข เพื่อไม่ให้เสียเวลา ยูดาสจึงบอกเราว่า ถึงแม้ว่าศัตรูจะแสวงทำตัวเป็นคนที่อยู่ฝ่ายวิญญาณ แต่พวกมันก็จะใช้วิธีหลอกลวงขณะที่พวกมันแอบลอบเข้ามาในคริสตจักรเพื่อทำความเสียหาย

- 1 แต่นอกจากบอกเราว่าคนพวกนี้จะใช้วิธี “เล็ดลอดเข้ามา” แล้ว เขายังบอกเราอีกว่าคนพวกนี้ไม่ได้อยู่ฝ่ายวิญญาณด้วย
- 2 อันที่จริงแล้ว เขาตรานำคนพวกนี้ว่าเป็น “คนอธรรม”
- 3 ดังนั้น จึงไม่สำคัญเลยว่าคนพวกนี้จะมีวิหารตีขนาดไหนหรือมีมณฑลขนาดไหน พวกเขาเป็นศัตรูของพระเจ้าเพราะพวกเขาเป็นคนอธรรม

3 เขาสอนประวัติศาสตร์ทางทหารให้แก่คนเหล่านี้

ก ยูดาส 1:5 ถึงแม้ว่าท่านเคยรู้เรื่องเหล่านี้มาแล้วก็ตาม ข้าพเจ้าก็ยังปรารถนาให้ท่านทั้งหลายระลึกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดช่วยให้**พลไพร่**นั้นรอดจากแผ่นดินอียิปต์แล้ว ภายหลังพระองค์ได้ทรงทำลายคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อพระองค์เสีย

6 และเหล่า**ทูตสวรรค์**ที่ไม่ได้รักษาเทวสภาพของตน แต่ได้ละทิ้งถิ่นฐานของตนนั้น พระองค์ก็ได้ทรงจ้องจำไว้ด้วยไซ้ตรวนอันเป็นนิรันดร์ ชั่งไว้ในที่มีตจนกว่าจะถึงการพิพากษาในวันสำคัญยิ่งนั้น

7 เช่นเดียวกับ**เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์**และเมืองที่อยู่รอบๆนั้นที่ได้หลงตัวไปกับการผิดประเวณีและมัวเมาในกามวิตถาร ก็ได้ทรงบัญญัติไว้เป็นตัวอย่างของการที่จะต้องได้รับพระอาญาในไฟนิรันดร์

ข มันอาจดูเป็นเรื่องแปลก แต่เมื่อยูดาสพยายามเตือนประชาชนของพระเจ้าเกี่ยวกับการต่อสู้ที่กำลังจะมา เขาก็เลือกพูดถึงอดีตและเล่าเหตุการณ์เกี่ยวกับการละทิ้งความเชื่อสามเหตุการณ์ที่แสดงถึงความร้ายแรงของการต่อสู้ที่กำลังจะมา

- 1 คนฮีบรูได้ออกมาจากอียิปต์โดยการอัศจรรย์ของพระเจ้า แต่แล้วท่ามกลางการอัศจรรย์ต่างๆ พวกเขาก็กลับทำพลาดโดยไม่ยอมเชื่อพระเจ้าเสีย
 - 2 ทูตสวรรค์บางคน que เลือกติดตามลูซิเฟอร์ถูกจ้องจำไว้ด้วย "ไซ้ตรวนอันเป็นนิรันดร์ ชั่งไว้ในที่มืด จนกว่าจะถึงการพิพากษาในวันสำคัญยิ่งนั้น"
 - 3 สองเมืองที่ทำความบาป คือ เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์ มีความผิดโทษฐานล่วงประเวณี โดยในที่นี้คือ การรักร่วมเพศ ตามที่ได้บอกไว้ด้วยคำว่า "กามวิถถาร" พวกเขาก็ถูกพิพากษา – และถูกทำลาย
- ค แล้วสามตัวอย่างนี้ได้ให้บทเรียนใดบ้างแก่เรา?
- 1 คนฮีบรูเหล่านั้นสอนเราว่าความไม่เชื่อที่ร้ายแรงพอที่จะยับยั้งการเติบโตฝ่ายวิญญาณได้
 - 2 ทูตสวรรค์เหล่านั้นสอนเราว่า การออกไปจากพระเจ้ายิ่งเหมือนกับการขอให้พระเจ้าพิพากษาเรา
 - 3 เมืองโสโดมและเมืองโกโมราห์สอนเราว่า พระเจ้าทรงถือว่าการรักร่วมเพศเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งพระองค์ไม่เพียงเกลียดเท่านั้น แต่จะไม่ยอมรับด้วย
- ง ดังนั้น ทั้งสามเหตุการณ์นี้จึงแสดงให้เราเห็นถึงลักษณะเฉพาะของการละทิ้งความเชื่อที่จะเกิดขึ้นทั่วโลก
- 1 จะมีความไม่เชื่อและการไม่เอาพระเจ้าเกิดขึ้นทั่วโลก – โดยผู้นำของคนเหล่านั้นคือ ปฏิบัติพระคริสต์
 - 2 จะมีการเอาคืนของพระเจ้าเกิดขึ้นทั่วโลก – ซึ่งเรียกว่า ยุคแห่งความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง
 - 3 จะมีการรักร่วมเพศเพิ่มมากขึ้น
- 4 เขาได้คิดค้นยุทธศาสตร์หนึ่งขึ้นมา
- ก ยูดาส 1:8 เช่นเดียวกัน คนเพื่อฝันแต่เรื่องสกปรกโสโครกเหล่านี้ได้กระทำให้นือหนึ่งเป็นมลทิน ดูหมิ่นผู้มีอำนาจ และพูดจาให้ร้ายต่อผู้มีบรรดาศักดิ์
- 9 ฝ่ายอัครทูตเปโตรมีคาเอล ครั้นเมื่อท่านได้เถียงกับพญามารเรื่องศพของโมเสส ท่านเองก็ยังไม่บังอาจตั้งข้อกล่าวหาอย่างเย้ยหยันต่อมารเลย ได้แต่เพียงกล่าวว่า "ขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงห้ามเจ้าเถิด"
- ข แล้วเราจะรับมือกับศัตรูเหล่านี้ของพระคริสต์อย่างไร?
- 1 เนื่องจากเราไม่ได้กำลังต่อสู้กับนือหนึ่งและเลือด เราจึงต้องตระหนักว่าเรากำลังเข้ารบในสงครามฝ่ายวิญญาณ
 - 2 ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องตอบโต้ด้วยการปฏิบัติตามสองยุทธศาสตร์นี้
 - ก ประการแรก เราต้องทำทุกอย่างเท่าที่ทำได้เพื่อที่จะดำเนินติดสนิทกับพระเจ้า
 - ข ประการที่สอง จากนั้นเราต้องฝากพวกศัตรูของเราไว้กับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเพื่อที่ว่าพระองค์จะได้จัดการกับพวกมันตามที่พระองค์ประสงค์
 - 3 มีคาเอลไม่ยอมเข้ารบในการสงครามกับซาตานและปล่อยให้้องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจัดการกับมันเอง
- 5 เขาเปิดเผยให้เห็นอุปนิสัยของศัตรู

- ก ยูดาส 1:11 วิบัติจึงมีแก่เขา เพราะเขาได้ดำเนินในทางของ**คาอิน** และได้วิ่งพล่านไปตามความผิดพลาดของ**บาลาอัม**เพราะเห็นแก่สินจ้าง และได้พินาศไปในการกบฏอย่าง**โคราห์**
- ข คราวนี้ยูดาสพูดถึงศัตรูสามคนจากในอดีตเพื่อเน้นถึงชนิดของการสู้รบนี้
- 1 คาอินเป็นคนเคร่งศาสนาที่ขึ้นชื่อในเรื่องความหยิ่งผยอง และถึงแม้ว่าบางคนอาจมอง “ทำที่หยิ่งผยอง” ว่าเป็นแค่ปัญหาเล็กๆ แต่ความเย่อหยิ่งของคาอินก็ทำให้เขากลายเป็นฆาตกร
 - 2 บาลาอัมเป็นคนเคร่งศาสนาที่ขึ้นชื่อเรื่องการประนีประนอม เขาไม่ยอมเลิกคบกับบาลาคจนในที่สุดเขาก็ร่วมรบเคียงบ่าเคียงไหล่เขาในการสู้รบกับพลไพร่ของพระเจ้า และที่นั่นเองที่บาลาอัมถูกฆ่าตาย
 - 3 โคราห์เป็นนักการเมืองมากกว่าเป็นคนเคร่งศาสนาซึ่งชีวิตของเขาขึ้นชื่อเรื่องความทะเยอทะยาน เขายืนยันว่า โมเสส ลูกพี่ลูกน้องของเขาควรแบ่งอำนาจในการเป็นผู้นำที่พระเจ้าประทานให้แก่เขาด้วย ความทะเยอทะยานของโคราห์ส่งผลให้พระเจ้าต้องออกโรงปกป้องโมเสสและโคราห์กับพรรคพวกถูกทำลาย
 - 4 ชายสามคนนี้สรุปย่อชนิดของคนที่จะโจมตีประชาชนของพระเจ้าและความเชื่อของพวกเขา ศัตรูของคริสเตียนคือ คนที่มีทำที่หยิ่งผยองต่อพระเจ้า ประนีประนอมในเรื่องความเชื่อ และทะเยอทะยานมากๆในการแสวงหาอำนาจ

6 เขาบรรยายถึงความหายนะของคนเหล่านั้น

- ก ยูดาส 1:14 เอน็อคคนที่เจ็ดนับแต่อาดัมได้พยากรณ์ถึงคนเหล่านี้ด้วยว่า "ดูเถิด **องค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมา**พร้อมกับพวกวิสุทธิชนของพระองค์หลายหมื่น
- 15 เพื่อทรงพิพากษาปรับโทษคนทั้งปวง และทรงกระทำให้ทุรชนทั้งปวงรู้สึกตัวถึงการอธรรมที่เขาได้กระทำด้วยใจชั่ว และรู้สึกตัวถึงการหยาบช้าทั้งหมดที่ทุรชนคนบาปเหล่านั้นได้กล่าวร้ายต่อพระองค์"
- ข อารมาเกิดโดนเป็นคำหนึ่งที่โดดเด่นในพระคัมภีร์เพราะมันชี้ไปยังศัตรูของพระเจ้าทุกคนและเตือนพวกมันว่าพวกมันไม่อาจเอาชนะได้
- 1 อาจดูเหมือนว่าความชั่วร้ายกำลังได้ชัยชนะ และอาจดูเหมือนว่าพระเจ้ากำลังปล่อยให้พญามารทำตามใจชอบอยู่ตอนนี้
 - 2 แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอดทนนาน ซึ่งทั้งคนดีและคนชั่วต่างมองว่าพระองค์ทรงอ่อนแอหรือลี้ภัย
 - 3 แต่หลังจากการรับขึ้นของคริสตจักร วันนั้นพระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลกนี้เพื่อทำลายคนนับล้านๆที่กล้าต่อกรต่อพระองค์
 - 4 และพระองค์จะทรงทิ้งคนที่ไม่เชื่อทุกคนลงนรกตามซาตานและทูตสวรรค์ที่กบฏทุกคน

7 เขาบรรยายถึงเป้าหมายของเรา

- ก ยูดาส 1:22 และจงแสดง**ความเมตตา**ต่อบางคน โดยรู้ความต่างกัน

23 และจงช่วยคนอื่น ๆ ให้อรอดโดยความกลัวด้วยการรอดเขาออกมาจากไฟ จงเกลียดชังแม้แต่เสื้อผ้า
ที่เประอะเปื้อนด้วยเนื้อหนังเกิด

ข ถึงแม้ว่าเราต้องระวังศัตรูของเราไว้ให้ดี แต่เราก็ต้องตระหนักด้วยว่าการต่อสู้ที่แท้จริงนั้นเกิดขึ้นระหว่าง
พระเจ้าและซาตาน

- 1 และถึงแม้ว่าเราต้องระวังกลเม็ดและอุปนิสัยของศัตรูเหล่านั้น เราก็ต้องฝากการต่อสู้ไว้กับพระเจ้า
ขณะที่เราทำส่วนของเราในสงครามนี้
- 2 ในสงคราม เมื่อคนหนึ่งโดนยิง ใครสักคนจะเริ่มตะโกนขอความช่วยเหลือโดยร้องว่า
“ตามหมอมาที้”
- 3 คนๆหนึ่งจะเปิดทางให้แก่คนเจ็บ และพยายามเต็มที่เพื่อห้ามเลือดและรักษาชีวิตของเขาไว้
จนกระทั่งคนเจ็บสามารถถูกขนย้ายออกไปได้
- 4 ถึงแม้ว่าคริสเตียนส่วนใหญ่อาจมองตัวเองว่าเป็นนักสู้ที่ป่าเถื่อนซึ่งพร้อมที่จะสู้รบกับพญามาร
โดยตรง องค์พระผู้เป็นเจ้าก็แสดงให้เห็นว่าเรามีหน้าที่ฝากการต่อสู้ไว้กับพระองค์ – และให้เรา
เป็นหมอมที่วิ่งเข้าไปช่วยเหลือผู้อื่น

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 122
"บุคคลทั้งหลายที่นั่งอยู่ที่เก้าอี้"

บทนำ:

- 1 ในพระธรรมวิวรณ์ เราเห็นคริสตจักรเจ็ดแห่งที่ถูกเอ่ยถึงซึ่งทำให้เราเห็นภาพของคริสตจักรท้องถิ่นอย่างชัดเจน
- 2 เราสามารถสำรวจคริสตจักรเหล่านี้ได้หลายวิธี
 - ก บางคนคิดว่าคริสตจักรเจ็ดแห่งนี้ทำให้เราเห็นวงจรทั้งเจ็ดของประวัติศาสตร์คริสตจักร ทศสนะนี้เชื่อว่าศตวรรษแรกเป็นช่วงเวลาที่มีการนำวิญญาณและคนมากมายได้รับความรอดเพราะข่าวประเสริฐได้ถูกประกาศไปทั่วทุกแห่ง คนพวกนี้จะเชื่อด้วยว่ายุคสุดท้ายเป็นช่วงเวลาที่ประชาชนของพระเจ้ามีความเชื่อซาซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวที่ตรงกับคริสตจักรที่เมืองเลาติเซีย ถึงแม้ว่าคริสตจักรเหล่านี้ อาจทำให้เราเห็นแนวโน้มทั่วไปก็ตาม แต่มันก็ไม่แน่นอนเสมอไป เพราะว่ามีคริสตจักรมากมายที่กำลังตายเพราะความเฉซาในศตวรรษแรกเหมือนกับที่มีคริสตจักรมากมายที่นำวิญญาณในยุคสมัยนี้
 - ข ทศสนะที่สองมองคริสตจักรเจ็ดแห่งนี้เป็นตัวแทนของคริสตจักรเจ็ดแบบที่จะมีอยู่ในเวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาตอนเหตุการณ์รับขึ้น ทศสนะนี้จะอธิบายถึงคริสตจักรหลายแบบที่เราเห็นว่ามีอยู่ในตอนนี้ ซึ่งไล่ตั้งแต่คริสตจักรที่นำวิญญาณไปจนถึงคริสตจักรที่โดนข่มเหงในรัสเซีย ไปจนถึงคริสตจักรอื่นๆซึ่งพบเห็นได้ทุกหนทุกแห่ง
 - ค ทศสนะที่สามเชื่อว่าลักษณะเฉพาะตัวเบื้องต้นของคริสตจักรทั้งเจ็ดแห่งนี้แสดงถึงสมาชิกคริสตจักรแบบต่างๆที่เราพบเห็นในคริสตจักรทั่วไป
- 3 ต่อไปนี้เป็นสมาชิกคริสตจักรแบบต่างๆที่เราพบเห็นในคริสตจักรทุกแห่ง
 - 1 สมาชิกที่กลับถอยหลัง
 - ก วิวรณ์ 2:1 "จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสว่า พระองค์ผู้ทรงถือดาวทั้งเจ็ดไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ และดำเนินอยู่ท่ามกลางคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้นตรัสดังนี้ว่า
2 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า รู้ความเหน็ดเหนื่อยและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อทุรชนได้ เจ้าได้ลองใจคนเหล่านั้นที่กล่าวว่าเขาเป็นอัครสาวก และหาได้เป็นไม่ และเจ้าก็เห็นว่าเขาเป็นคนมูสา
3 เรารู้ว่าพวกเจ้าได้ทนและมีความเพียร และเหน็ดเหนื่อยเพราะเห็นแก่นามของเรา และมีได้อ่อนระอาไป
4 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า
5 เหตุฉะนั้น จงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หล่นจากมาแล้วนั้น จงกลับใจเสียใหม่ และประพฤติตามอย่างเดิม มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้า และจะยกคันประทีปของเจ้าออกจากที่ เว้นไว้แต่เจ้าจะกลับใจใหม่

- ข “ความรักดั้งเดิม” ที่ถูกเอ่ยถึงในที่นี้หมายถึงจุดประสงค์เดิมของคริสตจักรนี้ นั่นคือ การนำวิญญาณผู้ที่หลงหาย
- 1 แต่แง่มุมที่สำคัญซึ่งถูกพูดถึงในข้อนี้ไม่จำเป็นต้องเป็น “ความรักดั้งเดิม” แต่เป็นข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาไม่ได้กำลังทำสิ่งที่พวกเขาเคยทำในอดีต
 - 2 และนั่นแหละคือการกลับถอยหลัง มันคือการที่คนๆหนึ่งหยุดทำสิ่งที่เขาเคยทำ
 - 3 และคริสตจักรทุกแห่งก็จะมีคนพวกนี้ที่รอดแล้วและรู้ว่าตัวเองรอด แต่ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม พวกเขากลับหยุดรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าเสียแล้ว
 - 4 และเมื่อคนๆหนึ่งมีทิศทางฝ่ายวิญญาณที่มุ่งหน้าไปทางด้านหลัง พวกเขาก็เป็นคนที่กลับถอยหลัง

2 สมาชิกที่สงสัย

- ก วิวรรณ์ 2:8 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมือง**สเมออร์นา**ว่า “พระองค์ผู้ทรงเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย ผู้ซึ่งสิ้นพระชนม์แล้ว และกลับฟื้นขึ้นอีก ได้ตรัสดังนี้ว่า
- 9 เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า และเรารู้ว่าเจ้ามีความทุกข์ลำบากและยากจน (แต่เจ้าก็ยังมี) และรู้เรื่องการหมิ่นประมาทของคนเหล่านั้นที่กล่าวว่า เขาเป็นพวกยิวและหาได้เป็นไม่ แต่พวกเขาเป็นธรรมศาลาของซาตาน
- 10 **อย่ากลัวความทุกข์ทรมานต่างๆ**ซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น ดูเถิด พญามารจะขังพวกเจ้าบางคนไว้ในคุก เพื่อจะลวงใจเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะได้รับความทุกข์ทรมานถึงสิบวัน แต่เจ้าจงสัตย์ซื่อจนถึงความตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า
- ข คริสตจักรที่เมือง**สเมออร์นา**ได้ทนความทุกข์ยากและปัญหาต่างๆมากมายและถูกเรียกว่าเป็น “คริสตจักรที่ทนทุกข์”
- 1 แต่การข่มเหงได้ทำให้สมาชิกของคริสตจักรนี้กลัวอนาคต
 - 2 พวกเขาได้ปล่อยให้ความกลัวเข้าเกาะกุมจิตใจจนทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องห่วงใยพวกเขา ให้เผชิญหน้ากับอนาคตโดยวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจ

3 สมาชิกที่ประนีประนอม

- ก วิวรรณ์ 2:12 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมือง**เปอร์กามัม**ว่า “พระองค์ผู้ทรงถือดาบสองคมที่คมกริบตรัสดังนี้ว่า
- 13 เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า เรา รู้จักที่อยู่ของเจ้าคือเป็นที่นั่งของซาตาน เจ้ายึดนามของเราไว้มั่นและไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้ในเวลาอันที่พายุเป็นพยานที่สัตย์ซื่อของเรา ต้องถูกฆ่าในท่ามกลางพวกเจ้าในที่ซึ่งซาตานอยู่

14 แต่เรา มีชื่อที่จะต่อว่าเจ้าบ่าวเล็กน้อย คือพวกเจ้าบางคนถือตามคำสอนของบาลาอัม ซึ่งสอน บาลาคให้ก่อเหตุเพื่อให้ชนชาติอิสราเอลสะดุด คือให้เขากินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพแล้วและให้เขา ล่วงประเวณี

15 และมีพวกเจ้าบางคนถือคำสอนของพวกนิโคเลาสนิยมด้วยเหมือนกัน ที่เราเองก็เกลียดชัง คริสตจักรนี้ถูกองค์พระผู้เป็นเจ้าตำหนิโทษฐานที่ปล่อยให้คำสอนเท็จคืบคลานเข้ามาในคริสตจักรได้

1 ในแบบเดียวกัน ผู้ที่เป็นแบปติสก็ไม่ควรสูงส่งกับพวกคริสมาติกเพราะว่า การพูดภาษา แปลกๆนั้นไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ และเป็นเครื่องมือที่ซาตานใช้เพื่อทำลายขอบเขตด้าน หลักคำสอนระหว่างคริสตจักรต่างชนิด

2 นั่นคือเหตุผลที่ทำให้เราต้องรู้ว่าทำไมเราถึงเชื่อสิ่งที่เราเชื่อ

4 สมาชิกที่รักโลก

ก วิวรรณ์ 2:18 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองธียาธิรา ว่า "พระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงมีพระเนตรดุจเปลวไฟ และมีพระบาทดุจทองเหลืองงาม ได้ตรัสดังนี้ว่า

19 เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า ความรัก การปรนนิบัติ ความเชื่อ และความเพียรของเจ้า และแนว การกระทำของเจ้า และรู้ว่าการเบี่ยงปลายของเจ้ามีมากกว่าการเบี่ยงต้น

20 แต่เรา มีชื่อที่จะต่อว่าเจ้าบ่าวเล็กน้อย คือพวกเจ้ายอมให้ผู้หญิงชื่อเยเซเบล ที่ยกตัวขึ้นเป็น ผู้พยากรณ์หญิง หญิงนั้นสอนและล่อลวงพวกผู้รับใช้ของเรา ให้ล่วงประเวณีและให้กิน ของที่บูชาแก่รูปเคารพแล้ว

21 เราได้ให้โอกาสหญิงนั้นกลับใจจากการล่วงประเวณีของนาง แต่นางก็ไม่ได้กลับใจเลย

22 ดูเถิด เราจะทิ้งหญิงนั้นไว้บนเตียง และคนทั้งหลายที่ล่วงประเวณีกับนาง เราก็จะทิ้งไว้ให้มัจจุกับ ความระทมทุกข์ เว้นไว้แต่ว่าคนเหล่านั้นจะกลับใจจากการกระทำของตน

23 เราจะประหารลูกทั้งหลายของหญิงนั้นเสียให้ตาย และคริสตจักรทั้งหลายจะรู้ว่าเราเป็น ผู้พิเนิจพิจารณาจิตใจ และเราจะให้สิ่งตอบแทนแก่เจ้าทั้งหลายทุกคนให้เหมาะสมกับการงานของเจ้า

ข คริสตจักรที่เมืองธียาธิราถูกองค์พระผู้เป็นเจ้าตำหนิโทษฐานล่วงประเวณี ซึ่งไม่ใช่การล่วงประเวณี ฝ่ายร่างกาย แต่เป็นการล่วงประเวณีฝ่ายวิญญาณ

1 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตำหนิคริสตจักรนี้เพราะการรักโลกของพวกเขา

2 กล่าวในอีกแง่หนึ่งคือ พวกเขาเป็นคริสตจักรที่รักโลกมากๆ ซึ่งประทับใจโลกมากกว่า

ประทับใจพระเจ้า – และพวกเขาสนใจทรัพย์สินที่เป็นวัตถุสิ่งของมากกว่าทรัพย์สินฝ่ายวิญญาณ

3 นำเสียตายที่คริสตจักรทั้งหลายของเรามีสมาชิกเยอะเหลือเกินที่รักโลก

ก คนพวกนี้ยอมตายเพื่อที่จะได้ใส่เสื้อผ้า "ยี่ห้อดง"

ข คนพวกนี้มีเงินเป็นพระเจ้าและหลงไหลไปกับการจับจ่ายใช้สอย

5 สมาชิกที่เคยเป็นอยู่

- ก วิวรณ์ 3:1 "จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองซาร์ดีส์ว่า `พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณ
ทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดาวราเจ็ดดวงนั้น ได้ตรัสดังนี้ว่า เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า
เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าได้ตายเสียแล้ว
2 เจ้าจงระแวงระวังให้ดี และกระตุ้นส่วนที่เหลือนอยู่ซึ่งจวนจะตายอยู่แล้วนั้น ให้แข็งแรงขึ้น
เพราะว่าเราไม่พบการประพฤติของเจ้าดีพร้อมต่อพระพักตร์พระเจ้า
3 เหตุฉะนั้น เจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยินอะไร จงยึดไว้ให้มั่นและกลับใจเสียใหม่
ฉะนั้นถ้าเจ้าไม่เฝ้าระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าเมื่อไร
- ข นี่เป็นคริสตจักรที่ได้ชื่อว่าตายแล้ว – และน่าเสียดายที่เรามีสมาชิกมากมายเหลือเกินในคริสตจักรของเรา
ที่เป็นแบบนี้
- 1 คนพวกนี้เคยเป็นคนดีที่เกิดผล แต่เพราะเหตุผลบางประการ พวกเขาเกิดเบื่อกับการรับใช้
และเลือกที่จะนั่งข้างสนามแทน
 - 2 คนพวกนี้มักนั่งพูดถึง "วันคืนเก่าๆที่สวยงาม"
 - 3 นำเสียดายที่พวกเขาไม่คอยเป็นพระพรแก่ใครก็ตามที่กำลังรับใช้พระเจ้าอยู่ เพราะพวกเขา
มักหาข้อแก้ตัวว่าทำไมพวกเขาถึงไม่ออกไปนำวิญญาณ ทำไมพวกเขาถึงไม่สอนรวี ทำไม
พวกเขาถึงไม่มาเรียนรวีหรือประชุมรอบคืนวันพุธหรือถวายสืบลด ฯลฯ
 - 4 พวกเขากลับพยายามใช้ชีวิตอยู่กับอดีตที่ผ่านพ้นไปนานแล้วและยึดติดกับชื่อเสียงที่สั่งสมมา
หลายปีก่อน แต่ไม่ได้เพิ่มสิ่งใดเข้าไปเลยในช่วงปีหลังๆ

6 สมาชิกที่ตามอย่างพระเจ้า

- ก วิวรณ์ 3:7 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟีย ว่า `พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง
ผู้ทรงถือลูกกุญแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดปิด ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดเปิด ได้ตรัสดังนี้ว่า
8 เราจักแนวการกระทำของเจ้า ดูเถิด เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้
เพราะว่า**เจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นเจ้าก็ได้รับรักษา**ค่าของเราและไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา
- ข นี่เป็นคริสตจักรที่โดดเด่นและไม่เหมือนใครตรงที่ว่ามันเป็นคริสตจักรเดียวเท่านั้นที่องค์พระผู้เป็นเจ้า
ไม่ทรงตำหนิ
- 1 มันเป็นคริสตจักรที่ "สนใจงานประกาศในต่างแดน" ซึ่งเห็นได้จากประตูที่เปิดไว้
 - 2 มันเป็นคริสตจักรที่ดูเด่นตรงที่ว่ามันเป็นคริสตจักรที่เชื่อฟังและเพียรพยายามแม้มีกำลังเหลือ
เพียงเล็กน้อย
 - 3 นี่เป็นคริสตจักรที่แสดงถึงสมาชิกคริสตจักรที่แข็งขันและมีส่วนร่วม ที่ถวายทั้งสืบลด
และถวายทรัพย์ ที่ถวายทรัพย์ให้งานประกาศในต่างแดนรวมถึงเงินทุนก่อสร้างอาคาร
ที่ประชุมนมัสการทุกรอบอย่างสัตย์ซื่อ และเป็นนักรับนำวิญญาณที่ภักดีและสมมาเสมอ
- ค คริสตจักรทุกแห่งควรพยายามเป็นคริสตจักรแบบนี้ให้ได้ฉันใด สมาชิกทุกคนก็ควรเป็นคริสเตียนแบบนี้
ให้ได้ฉันนั้น เคอร์ติส ฮัตสัน (Curtis Hutson) ผู้เป็นศิษยาภิบาลคริสตจักรขนาดใหญ่แห่งหนึ่งใน

แอตแลนต้า เรียกสมาชิกคริสตจักรนี้ว่าเป็น “คริสเตียนร้อยเปอร์เซ็นต์” พวกเขาเรียนรู้วิธีการสมาคมดูแลระหว่างครอบครัวและคริสตจักร หน้าที่การงานและหน้าที่ในทางคริสเตียน

7 สมาชิกที่อ่อนๆ

- ก วิวรณ์ 3:14 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเลาติเซีย ว่า “พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเอเมน ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อและสัตย์จริง และทรงเป็นปฐมเหตุแห่งสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้าทรงสร้าง ได้ตรัสดังนี้ว่า 15 เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้าว่า เจ้าไม่เย็นไม่ร้อน เราใคร่ให้เจ้าเย็นหรือร้อน 16 ดังนั้น เพราะเหตุที่เจ้าเป็นแต่อ่อนๆไม่เย็นและไม่ร้อน เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา
- ข คริสตจักรสุดท้ายนี้เป็นคริสตจักรที่แย่ที่สุด และคริสตจักรเป็นยังไง สมาชิกก็เป็นยังงั้น
- ค นี่เป็นสมาชิกคริสตจักรที่ไม่รู้สี่รู้สาอะไรกับคำเทศนาหรือนักเทศน์ และไม่สนใจคริสตจักรเลย เป้าหมายเดียวในชีวิตของพวกเขาก็คือ “ขอเป็นคริสเตียนธรรมดาๆ”

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์

บทเรียนที่ 123

พระคริสต์ในพระคัมภีร์เดิมในฐานะ "ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์"

(ตอนที่ 1)

บทนำ:

- 1 ในบทเรียนนี้ เราจะสำรวจลักษณะอุปนิสัยที่สำคัญๆของพระเยซูคริสต์ในการปรากฏตัวของพระองค์ในพระคัมภีร์เดิม
- 2 คำศัพท์ที่ใช้เรียกการปรากฏตัวแบบนี้ของพระองค์คือ "theophany" และในการปรากฏตัวแต่ละครั้งของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าก็ทรงเปิดเผยให้เห็นอุปนิสัยของพระองค์

1 พระองค์เสด็จมาปลดปล่อยโลมนางฮาการ์

ก ปฐมกาล 16:7 **ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์**พบหญิงนั้นที่น้ำพุในถิ่นทุรกันดาร คือที่น้ำพุในทางที่จะไปเมืองซูร์

8 **ทูตสวรรค์**นั้นจึงพูดว่า "ฮาการ์สาวใช้ของนางซาราย เจ้ามาจากไหนและเจ้าจะไปไหน" นางจึงทูลว่า "ข้าพระองค์หนีมาให้พ้นหน้าจากนางซารายนายผู้หญิงของข้าพระองค์"

9 **ทูตสวรรค์**ของพระเยโฮวาห์ก็กล่าวแก่นางว่า "จงกลับไปหานายผู้หญิงของเจ้า และยอมอยู่ใต้อำนาจของเขา"

10 แล้ว**ทูตสวรรค์**ของพระเยโฮวาห์ก็กล่าวแก่นางว่า "เราจะให้เชื้อสายของเจ้าทวีมากขึ้น **เพราะว่าจะมีคนจำนวนมากมายจนนับไม่ถ้วน**"

11 **ทูตสวรรค์**ของพระเยโฮวาห์ก็กล่าวแก่นางว่า "ดูเถิด เจ้ามีครรภ์แล้วและจะคลอดบุตรชายคนหนึ่ง จะเรียกชื่อของเขาว่า อิชมาเอล เพราะที่พระเยโฮวาห์ทรงรับฟังความทุกข์ของเจ้า

12 เขาจะเป็นคนป่า มือของเขาจะต่อสู้อันทั้งปวงและมือคนทั้งปวงจะต่อสู้อันทั้งปวงของเขา และเขาจะอาศัยอยู่ตรงหน้าบรรดาพี่น้องของเขา"

13 นางจึงเรียกพระนามของพระเยโฮวาห์ผู้ตรัสแก่นางว่า "พระองค์พระเจ้าผู้ทรงทอดพระเนตรข้าพระองค์" เพราะนางพูดว่า "ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ที่นี่ ผู้ทรงทอดพระเนตรข้าพระองค์ด้วยหรือ"

14 เหตุฉะนั้นจึงเรียกชื่อนี้ว่า เบเอเอลไฮรอย ดูเถิด อยู่ระหว่างเมืองคาเดชกับเมืองเบเรต

ข ลักษณะนิสัยที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งของพระเยซูคริสต์คือ ความเมตตากรุณาของพระองค์

1 เมื่อนางฮาการ์พบว่านางซารายก็ดขี่ข่มเหงนาง นางก็ตัดสินใจหนี จากนั้นนางก็ได้พบกับ "ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์"

2 เมื่อใดก็ตามที่พระคัมภีร์เอ่ยถึง**ทูตสวรรค์**ผู้นี้ มันก็น่าจะหมายถึงพระเยซูคริสต์ในรูปร่างก่อนเสด็จมารับสภาพมนุษย์ของพระองค์

- 3 พระคริสต์ทรงเป็นพระพรแก่องศาการเมื่อพระองค์เลือกที่จะปลอบประโลมนาง แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเลือกบันทึกเหตุการณ์นี้ไว้เพื่อเปิดเผยว่าพระคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ไม่มีวันเปลี่ยนแปลง
- 4 และนี่ก็เป็นเพียงหนึ่งในเหตุการณ์นับพันๆที่เกิดขึ้น ซึ่งถูกอ้างอิงถึงในพระคัมภีร์ ยอห์น 21:25 มีอีกหลายสิ่งที่คุณจะได้ทรงกระทำ ถ้าจะเขียนไว้ให้หมดทุกสิ่ง ข้าพเจ้าคาดว่า แม้หมดทั้งโลกก็น่าจะไม่พอไว้หนังสือที่จะเขียนนั้น เอเมน

ค ในยุคสมัยนี้ ไม่ใช่ทูตสวรรค์ของพระเยซูหาคนที่มาหาคนเหล่านั้นที่เจ็บปวดหรือท้อใจ แต่เป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์

- 1 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถูกเรียกว่าเป็น "ผู้ปลอบประโลมใจ" และพระองค์ทรงมีหน้าที่พิเศษคือปลอบประโลมใจเรา
- 2 แต่พระเจ้าทรงสภาพอยู่ในรูปของตรีเอกานุภาพ ดังนั้น พระเยซูคริสต์จึงทรงมีฐานะเทียบเท่ากับพระวิญญาณบริสุทธิ์

2 พระองค์เสด็จมาทดสอบอับราฮัม

ก ปฐมกาล 22:10 แล้วอับราฮัมก็ยื่นมือจับมีดจะฆ่าบุตรชาย

11 แต่**ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์**เรียกท่านจากฟ้าสวรรค์ว่า "อับราฮัม อับราฮัม" และท่านตอบว่า "ข้าพระองค์อยู่ที่นี้ พระเจ้าข้า"

12 และพระองค์ตรัสว่า "อย่าแตะต้องเด็กนั้นหรือทำอะไรแก่เขาเลย เพราะ**บัดนี้เรารู้แล้วว่า** เจ้ายำเกรงพระเจ้า ด้วยเห็นว่าเจ้ามิได้หวงบุตรชายของเจ้า คือบุตรชายคนเดียวของเจ้าจากเรา"

13 อับราฮัมเงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด ข้างหลังท่านมีแกะผู้ตัวหนึ่ง เขาของมันติดอยู่ในพุ่มไม้ที่บ

14 อับราฮัมจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เยโฮวาห์ยิเรห์ อย่างที่เขาพูดกันทุกวันนี้ว่า "ที่ภูเขาของพระเยโฮวาห์นั้น พระองค์ทรงทอดพระเนตร"

ข อุปนิสัยข้อนี้ไม่น่าดึงดูดเท่ากับอุปนิสัยก่อนหน้านั้นเพราะว่าพวกเราไม่มีใครชอบถูกทดสอบ แต่เราแน่ใจได้ว่าการทดสอบเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคริสเตียน

1 ยอห์น 21:25 มีอีกหลายสิ่งที่คุณจะได้ทรงกระทำ ถ้าจะเขียนไว้ให้หมดทุกสิ่ง ข้าพเจ้าคาดว่า แม้หมดทั้งโลกก็น่าจะไม่พอไว้หนังสือที่จะเขียนนั้น เอเมน

2 เป้าหมายของการที่เราถูกทดสอบไม่ใช่เพื่อเปิดเผยให้องค์พระผู้เป็นเจ้าเห็นว่าเรามีจุดอ่อนอะไรบ้าง แต่เพื่อสอนเราว่าเราเป็นคนยังไงกันแน่

3 เราจะทราบได้อย่างไรว่าชีวิตเราดำเนินในบางที่ต้องได้รับการปรับปรุงหากเราไม่ถูกทดสอบและสอบตก – หรืออย่างน้อยก็ทำได้แย่มากจนเราสังเกตเห็นปัญหาของเรา?

- ก แซมสันถูกทดสอบครั้งแล้วครั้งเล่าด้วยผู้หญิงที่ไม่ดี – แต่ก็ยังสอบตกต่อไป ถึงแม้ว่าเขาไม่ยอมเปลี่ยนแปลงก็ตาม

- ข ชาโลมอนถูกทดสอบในยามชราด้วยความมั่งคั่งและสอบตกเป็นเวลาหลายปีจนกระทั่งความล้มเหลวมากมายของเขาทำให้เขาถ่อมใจจนถึงจุดที่เขากลับใจใหม่
- ค ดาวิดถูกทดสอบด้วยการเป็นขี้และเขาก็สอบตก เขายังถูกทดสอบด้วยความขมขื่นด้วยขณะถูกกษัตริย์ซาอูลไล่ล่า – และเขาก็สอบผ่าน การทดสอบทั้งสองแบบนี้ก่อให้เกิดบทเพลงสดุดีหลายบทโดยดาวิด

ค คริสเตียนทุกคนจะรู้ว่าการถูกทดสอบมันเป็นยังไง

- 1 สามีภรรยาทุกคู่จะถูกทดสอบในด้านชีวิตคู่ การหย่าร้าง, การมีขี้, ปัญหาด้านการเงิน – ทั้งหมดนี้เป็นการทดลองที่พระเจ้าอาจทรงอนุญาตให้เกิดขึ้นเพื่อหาจุดอ่อนในชีวิตคู่
- 2 และปัญหาก็คือว่า เมื่อเกิดการสอบตก พระเจ้าจะทรงทำให้แน่ใจว่าเราจะเจอการทดสอบแบบเดิมซ้ำแล้วซ้ำอีกจนกว่าเราจะสอบผ่าน

3 พระองค์เสด็จมาทำให้ยาโคบถ่อมใจ

- ก ปฐมกาล 32:24 ยาโคบอยู่ที่นั่นแต่ผู้เดียว มีบุรุษผู้หนึ่งมาปล้ำกับเขาจนเวลารุ่งสาง
- 25 เมื่อบุรุษผู้นั้นเห็นว่าเขาชนะยาโคบไม่ได้ ก็ถูกต้องที่ข้อต่อตะโพกของยาโคบ ข้อต่อตะโพกของยาโคบก็เคล็ด เมื่อปล้ำสู้กันอยู่นั้น
- 26 บุรุษนั้นจึงว่า "ปล่อยให้เราไปเถิดเพราะใกล้สว่างแล้ว" แต่ยาโคบตอบว่า "ข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านไป นอกจากท่านจะอวยพรแก่ข้าพเจ้า"
- 27 บุรุษผู้นั้นจึงถามยาโคบว่า "เจ้าชื่ออะไร" ยาโคบตอบว่า "ข้าพเจ้าชื่อยาโคบ"
- 28 บุรุษนั้นจึงว่า "เขาจะไม่เรียกเจ้าว่ายาโคบต่อไป แต่จะเรียกว่า อิสราเอล เพราะเจ้าเหมือนเจ้าชายได้สู้กับพระเจ้าและมนุษย์ และได้ชัยชนะ"
- 29 ยาโคบจึงถามบุรุษผู้นั้นว่า "ขอท่านบอกข้าพเจ้าว่าท่านชื่ออะไร" แต่บุรุษนั้นกล่าวว่า "เหตุไฉนเจ้าจึงถามชื่อเรา" แล้วก็อวยพรยาโคบที่นั่น
- 30 ยาโคบจึงเรียกสถานที่นั้นว่า เปนีเอล กล่าวว่า "เพราะข้าพเจ้าได้เห็นพระพักตร์พระเจ้าแล้วยังมีชีวิตอยู่"
- 31 เมื่อยาโคบผ่านเปนีเอล ดวงอาทิตย์ขึ้นแล้วเขาเดินโหยกเขยกไป
- 32 เหตุฉะนั้น คนอิสราเอลจึงไม่กินเส้นเอ็นที่ตะโพก ซึ่งอยู่ที่ข้อต่อตะโพกนั้นจนทุกวันนี้ เพราะพระองค์ทรงถูกต้องข้อต่อตะโพกของยาโคบตรงเส้นเอ็นที่ตะโพก
- ข ยาโคบหนีพระเจ้ามาตลอดยี่สิบปีจนกระทั่งเขาต้องจำยอมเผชิญหน้ากับอดีตของตนในที่สุด พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาให้เขากลับบ้าน และขณะที่เขาเกือบถึงบ้านเกิด เอซาวพี่ชายของเขาก็พาคนมา 400 คนเพื่อมาเจอน้องชายของตน
- 1 แต่ทำไมยาโคบต้องกลัวพี่ชายของตนด้วย?

- 2 เพราะว่าเขาได้โกงเอชวาวในเรื่องมรดกของเขานั้นเอง เอชวาวจำใจย้ายออกไปจากที่ดินที่บิดาของเขาส่งต่อมาให้บุตรชายหิวปี แต่ที่ดินนั้นกลับตกเป็นมรดกของยาโคบเพราะการใช้เล่ห์เหลี่ยมของเขา
 - 3 ด้วยความตั้งใจว่าจะได้เจอกับเอชวาวในเช้าวันต่อมา ยาโคบได้เจอกับทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ผู้ซึ่งปล้ำสู้กับยาโคบตลอดทั้งคืน และขณะที่ปล้ำสู้กันอยู่นั้น ยาโคบได้ก่อเกิดพลังฝ่ายวิญญาณกับพระเจ้าและไม่ยอมปล่อยทูตสวรรค์นั้นไปจนกว่าเขาจะได้รับการอวยพรเสียก่อน
 - 4 และเมื่อถึงตอนเช้า ยาโคบก็มีชัยชนะเหนืออดีตของตน เขาได้เกาะติดพระเจ้าและเกิดกำลังฝ่ายวิญญาณ ชื่อของเขาถูกเปลี่ยนจากยาโคบเป็นอิสราเอล – และเขาก็พาเขยกันไปตลอดชีวิต
- ค พระเจ้าทรงมีกฎๆหนึ่งเกี่ยวกับคนที่พระองค์ทรงต้องการใช้งานในทางที่ยิ่งใหญ่

- 1 เขาต้องถูกทำให้ถ่อมใจ
- 2 ถ้าคุณมองชีวิตของใครก็ได้ที่ทำงานที่ยิ่งใหญ่และคงทนเพื่อพระเจ้า เขาก็เป็นคนที่พระเจ้าทรงทำให้ถ่อมใจ โยบเป็นคนที่ยอดเยี่ยมที่สุดในคนชั่วอายุของเขา แต่พระเจ้าก็ทรงเลือกที่จะทำให้เขาแหลกสลายเพื่อทำให้เขาเป็นคนที่ยอดเยี่ยมยิ่งขึ้นไปอีก
- 3 พระเจ้าทรงต้องการใช้ใครสักคนที่ยอมเป็นเสี่ยงที่จะประกาศพระเมสสิยาห์แก่ชาวโลก ดังนั้นพระองค์จึงทรงเลือกยอห์นผู้ให้บัพติศมาให้เป็นคนที่ต้องมีชีวิตที่ขัดสนและมีการเตรียมตัวและจบจบจนวาระสุดท้ายของชีวิตเขา พระเจ้าก็ทรงทำให้เขาถ่อมใจ
- 4 พระเจ้าทรงต้องการหาใครสักคนที่พระองค์สามารถใช้เขียนเนื้อหาพระคัมภีร์ใหม่ส่วนใหญ่ และพระองค์จึงทรงเลือกฟาริสคนหนึ่งที่กำลังเดินทางไปกรุงตามัสกัสเพื่อไปจับกุมพวกคริสเตียน พระองค์ทรงเหวี่ยงเขาลงถึงดิน ทรงทำให้เขาตาบอดและทรงเริ่มกระบวนการทำให้เขาถ่อมใจ

ก 2 โครินธ์ 11:24 พวกยิวเขี่ยนข้าพเจ้าห้าครั้งๆละสามสิบเก้าที่

25 เขาตีข้าพเจ้าด้วยไม้เรียวสามครั้ง เขาเอาก้อนหินขว้างข้าพเจ้าครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าเผชิญภัยเรือแตกสามครั้ง ข้าพเจ้าลอยอยู่ในทะเลคืนหนึ่งกับวันหนึ่ง

26 ข้าพเจ้าต้องเดินทางบ่อยๆ เผชิญภัยอันน่ากลัวในแม่น้ำ เผชิญภัยโจรภัย เผชิญภัยจากชนชาติของข้าพเจ้าเอง เผชิญภัยจากคนต่างชาติ เผชิญภัยในนคร เผชิญภัยในป่า เผชิญภัยในทะเล เผชิญภัยจากพี่น้องเทียม

27 ต้องทำงานเหน็ดเหนื่อยและยากลำบาก ต้องอดหลับอดนอนบ่อยๆ ต้องหิวและกระหาย ต้องอดข้าวบ่อยๆ ต้องทนหนาวและเปลือยกาย

28 และนอกจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ภายนอกแล้ว ยังมีการอื่นที่บีบข้าพเจ้าอยู่ทุกวันๆ คือการดูแลคริสตจักรที่ปวง

29 มีใครบ้างเป็นคนอ่อนกำลังและข้าพเจ้าไม่อ่อนกำลังด้วย มีใครบ้างที่ถูกทำให้สะดุดและข้าพเจ้าไม่เป็นทุกข์เป็นร้อนด้วย

30 ถ้าข้าพเจ้าจำเป็นต้องอด ข้าพเจ้าก็จะอดสิ่งที่แสดงว่า ข้าพเจ้าเป็นคนอ่อนกำลัง

ข น่าสังเกตว่าหลังจากที่เขาบอกสิ่งต่างๆที่เขาต้องเผชิญแล้ว เปาโลได้เล่าถึงนิมิตของเขาซึ่งเขาได้รับหลายปีก่อนหน้านั้น พระเจ้าทรงมีสิ่งที่ยิ่งใหญ่หลายสิ่งเตรียมไว้สำหรับเปาโล แต่เขาต้องยอมแลกเพื่อที่จะเป็นคนที่พระเจ้าทรงใช้การได้ – และสิ่งที่เขาต้องแลกคือการถูกทำให้ถ่อมใจ

4 พระองค์เสด็จมาตำหนิบาลาอัม

ก กันดารวิถี 22:28 แล้วพระเยโฮวาห์เปิดปากลา มันจึงพูดกับบาลาอัมว่า "ข้าพเจ้าได้กระทำอะไรแก่ท่าน ท่านจึงได้ดีข้าพเจ้าถึงสามครั้ง"

29 บาลาอัมพูดกับลาว่า "เพราะเจ้าได้แก้งเรา เราอยากจะมีดาบอยู่ในมือเดี๋ยวนี้ เราจะได้ฆ่าเจ้าเสีย"

30 ลาก็พูดกับบาลาอัมว่า "ข้าพเจ้าไม่ใช่ลาของท่านที่ท่านซบซู่อยู่ทุกวันตลอดชีวิตจนบัดนี้ดอกหรือ ข้าพเจ้าได้เคยกระทำเช่นนี้แก่ท่านหรือ" บาลาอัมก็บอกว่า "ไม่เคย"

31 แล้วพระเยโฮวาห์ทรงเบิกตาบาลาอัม เขาก็เห็น**ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์**ถือดาบยืนอยู่ในหนทาง บาลาอัมก็ก้มศีรษะชนหน้าลงกราบ

32 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พูดกับบาลาอัมว่า "ทำไมเจ้าจึงตีลาของเจ้าถึงสามครั้ง **ดูเถิด เรามานำเจ้า** เพราะการประพุดของเจ้าขัดขึ้นเรา

ข บาลาอัมได้ทำผิดมหันต์ในเรื่องขององค์พระผู้เป็นเจ้า

1 เขาทูลถามพระเยโฮวาห์ว่าน้ำพระทัยของพระองค์คืออะไร และเมื่อพระองค์ทรงบอกเขาก็เลือกที่จะไม่สนใจมัน

2 พระเยโฮวาห์ทรงบอกเขาก่อนหน้านั้นแล้วว่ามิให้ไปพบบาลาค แต่เมื่อได้รับข้อเสนอเป็นความมั่งคั่ง เขาก็แสวงหาพระเยโฮวาห์โดยมีจุดประสงค์เพื่อที่จะได้รับอนุญาตให้ไป

3 ถึงแม้ว่าพระเยโฮวาห์อาจทรงอนุญาตให้เขาไป – แต่พระองค์ก็ทรงบอกเขาแล้วว่าพระองค์ไม่อยากจะให้เขาไป

4 กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ พระเจ้าทรงประทานเชือกยาวพอที่เขาจะผูกคอตัวเองได้แล้ว – จากนั้นพระองค์ก็ทรงแกะรอยเขาไปเพื่อตำหนิเขาโทษฐานที่เป็นคนเอาแต่ใจตัวเอง

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์

บทเรียนที่ 124

พระคริสต์ในพระคัมภีร์เดิมในฐานะ "ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์"

(ตอนที่ 2)

บทนำ:

- 1 ในพระคัมภีร์เดิม เราได้เห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่ไม่เหมือนใครซึ่งเราคิดว่าไม่ใช่ใครอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์ ก่อนมารับสภาพมนุษย์
 - 2 พระเยซูทรงปรากฏกายในรูปลักษณะดังกล่าวหลายต่อหลายครั้งและพระองค์ทรงทำหลายสิ่งก่อนถึงยุคคริสตจักร โดยทรงเปิดเผยพระองค์เองแก่คนเหล่านั้นที่อยากได้รับความรอดใจจะขาด นี่เป็นสิ่งที่ถูกเอ่ยถึงในยอห์น 21:25 มีอีกหลายสิ่งที่จะพระเยซูได้ทรงกระทำ ถ้าจะเขียนไว้ให้หมดทุกสิ่ง ข้าพเจ้าคาดว่า แม้หมดทั้งโลกก็น่าจะไม่พอได้ หนังสือที่จะเขียนนั้น เอเมน
 - 3 ในบทเรียนนี้ เราจะมาศึกษาต่อเกี่ยวกับการปรากฏกายดังกล่าวของพระองค์ ซึ่งบางครั้งก็เป็นรูปกายมนุษย์ และบางครั้งก็เป็น "ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์" ในการปรากฏกายทุกครั้งของพระองค์ ให้เรามองหาลักษณะอุปนิสัยที่บ่งบอกถึงตัวตนของพระเยซูคริสต์
-
- 1 พระเยซูเสด็จมานำพาโยชูวา
 - ก โยชูวา 5:13 ต่อมาเมื่อโยชูวาอยู่ข้างเมืองเยรีโค ท่านก็เงยหน้าขึ้นมองดู และดูเถิด มีชายคนหนึ่ง ชักดาบออกมามียืนอยู่ตรงหน้าท่าน โยชูวาเข้าไปหาชายนั้น กล่าวแก่เขาว่า "ท่านอยู่ฝ่ายเรา หรืออยู่ฝ่ายศัตรู"
 - 14 ผู้นั้นจึงตอบว่า "มิใช่ ที่เรามาที่นี่มาเป็น**จอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์**" ฝ่ายโยชูวาก็กราบลงถึงดินนมัสการแล้วถามว่า "เจ้านายของข้าพเจ้าท่านจะให้ผู้รับใช้ของท่านกระทำอะไร"
 - 15 และจอมพลโยธาของพระเยโฮวาห์จึงสั่งโยชูวาว่า "**จงถอดรองเท้าออกจากเท้าของเจ้าเสีย เพราะที่ซึ่งเจ้ายืนอยู่นี้เป็นที่บริสุทธิ์**" โยชูวาก็กระทำตาม
 - ข ขณะที่โยชูวากำลังเตรียมตัวสำหรับการสู้รบในวันต่อไปอยู่นั้น เขาก็เดินสำรวจกำแพงหิมามาของเมืองเยรีโค โดยยังไม่แน่ใจว่าพระเยโฮวาห์ทรงต้องการให้เขาทำอะไร
 - 1 พอมีตลง เขาก็เห็นเงาตะคุ่มๆที่ดูเหมือนคนที่ทำทางนำกิลัว เขาจึงถามไปอย่างกลัวๆว่าเงานั้นจะมาช่วยพวกเขารบหรือจะมาสู้รบกับพวกเขา
 - 2 ขณะนั้นเองพระเยซูก็ทรงแจ้งโยชูวาว่า พระองค์เสด็จมาเพื่อที่จะเป็นผู้นำพลไพร่ของพระเจ้า และจะคุมการรบครั้งนี้ด้วยตัวพระองค์เอง

- ค ในชีวิตของเรา จะมีหลายครั้งที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเรียกร้องความสนใจจากเราและคะยั้นคะยอ ให้เรายอมให้พระองค์เป็นผู้นำ แต่บ่อยครั้งเรามักเจอกับอุปสรรคที่ขัดขวางมิให้เรายอมให้พระองค์ ทรงเป็นผู้นำเรา
- ง เราจะรู้ได้ยังไงว่า "ชาย" คนนี้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าจริง ๆ? โยชูวาได้รับคำสั่งให้ถอดรองเท้าออก เพราะเขากำลังยืนอยู่บนที่บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นคำพูดแบบเดียวกันกับที่โมเสสได้ยินที่พุ่มไม้ไฟลุกตอนที่เขาสอนพบกับพระเจ้า (อพยพ 3:1-5)

2 พระเยซูเสด็จมาเพื่อให้กำลังใจกิเดโอน

- ก ผู้วินิจฉัย 6:11 ฝ่ายทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์มานั่งอยู่ที่ใต้ต้นโอ๊กที่ตำบลโอเฟราห์ ซึ่งเป็นของโยอาช คนอาบีเยเซอร์ ฝ่ายกิเดโอนบุตรชายของท่านกำลังนวดข้าวสาลีอยู่ในบ่อย่ำองุ่นเพื่อซ่อนให้พ้นตาคนมีเดียน

12 ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ปรากฏแก่กิเดโอนพูดกับเขาว่า **"เจ้าบุรุษผู้กล้าหาญเอ๋ย พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเจ้า"**

13 กิเดโอนจึงทูลท่านผู้นั้นว่า "โอ ท่านเจ้าข้า ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับพวกเราแล้ว ไฉนเหตุเหล่านี้จึงเกิดขึ้นแก่เราเล่า และการอัศจรรย์ทั้งหลายของพระองค์ซึ่งบรรพบุรุษเคยเล่าให้เราฟังว่า 'พระเยโฮวาห์ทรงนำเราออกจากอียิปต์มิใช่หรือ' แต่สมัยนี้พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งเราเสียแล้ว และทรงมอบเราไว้ในมือของพวกมีเดียน"

14 และพระเยโฮวาห์ทรงหันมาหาเขาตรัสว่า "จงไปช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากเงื้อมมือพวกมีเดียนด้วยกำลังของเจ้านี้แหละ เราใช้เจ้าให้ไปแล้ว มิใช่หรือ"

- ข กิเดโอนมีชีวิตอยู่ในสมัยที่ประชาชนของเขาถูกพวกมีเดียนกดขี่อย่างหนัก

1 พวกเขาเจอกับการบุกปล้นอยู่บ่อยๆและต้องคอยระวังมิให้อาหารของตนถูกขโมยไป ขณะที่กิเดโอนแอบนวดข้าวสาลีอยู่ พระเยซูคริสต์ก็ทรงปรากฏแก่เขาและให้กำลังใจเขา เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเลือกที่จะกระทำกิจอันยิ่งใหญ่ผ่านตัวเขา

2 และพระองค์ก็ทรงให้กำลังใจประชาชนของพระองค์ผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้พวกเขาดำเนินชีวิตอยู่เหนือสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆเพื่อที่พวกเขาจะได้ทำงานใหญ่ที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาสำเร็จ

3 พระเยซูเสด็จมาเพื่อสอนพ่อแม่ของแซมสัน

- ก ผู้วินิจฉัย 13:8 แล้วมาโนอาห์ก็วิงวอนพระเยโฮวาห์ทูลว่า "โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอบุตรของพระเจ้าผู้ซึ่งพระองค์ทรงใช้มานั้นปรากฏแก่ข้าพระองค์ทั้งสองอีกครั้งหนึ่ง **สั่งสอนข้าพระองค์ว่า** ข้าพระองค์ควรกระทำอย่างไรแก่เด็กที่จะเกิดมานั้น"

9 และพระเจ้าทรงฟังเสียงของมาโนอาห์ และทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาหาหญิงนั้นอีกเมื่อนางนั่งอยู่ในทุ่งนา แต่มาโนอาห์สามีของนางไม่ได้อยู่ด้วย

10 นางกิริบะวิ่งไปบอกสามีว่า "ดูเถิด บุรุษผู้ที่ปรากฏแก่ดิฉันวันนั้นได้มาปรากฏแก่ดิฉันอีก"

11 มาโนอาห์ก็ลุกขึ้นตามภรรยาไป เมื่อมาถึงบุรุษผู้นั้นเขาจึงว่า "ท่านเป็นบุรุษผู้ที่พูดกับผู้หญิงคนนี้หรือ" ผู้นั้นตอบว่า "เราเป็นผู้ที่นั่นแหละ"

12 มาโนอาห์จึงกล่าวว่า "บัดนี้ขอให้ถ้อยคำของท่านเป็นความจริง ข้าพเจ้าทั้งสองควรส่งสอนเด็กคนนั้นอย่างไร และข้าพเจ้าทั้งสองควรกระทำต่อเขาอย่างไร"

13 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์บอกแก่มาโนอาห์ว่า "บรรดาสิ่งที่เราได้บอกแก่หญิงแล้วนั้นให้นางระวังให้ดี"

ข เมื่อพ่อแม่ของแซมสันทราบว่าคุณเขาจะให้กำเนิดบุตรที่พิเศษ พวกเขาก็อยากรู้กันว่าควรจะให้บุตรคนนี้อย่างไร

1 ดังนั้น เมื่อพระเยซูทรงปรากฏตัว มาโนอาห์ก็พูดว่า "สอนพวกข้าพระองค์ด้วย"

2 และพระองค์ก็ทรงทำตามนั้น พระองค์ทรงสอนพวกเขาว่าเด็กคนนี้จะต้องเป็นนาซีร์ ตั้งแต่วันที่เขาก่อเกิด เขาต้องดำเนินชีวิตภายใต้คำปฏิญาณของนาซีร์ตลอดชีวิต

ก เขาไม่ได้รับอนุญาตให้แตะต้องศพ

ข เขาไม่ได้รับอนุญาตให้ดื่มน้ำองุ่น

ค เขาไม่ได้รับอนุญาตให้ตัดผมเพื่อที่เขาจะได้ดูแตกต่างจากชายคนอื่น และต้องแบกรับความน่าละอายของการไว้ผมยาว

3 นี่ทำให้เรานึกถึงการที่พ่อแม่บางคนชอบบ่นว่านี่อาจเป็นการเลี้ยงลูกที่เคร่งครัดเกินไป

4 สิ่งเหล่านี้เป็นคำสั่งที่เคร่งครัดและพระองค์ก็ทรงให้เป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับพ่อแม่ของแซมสัน

ค นี่ก่อให้เกิดคำถามอีกประการ – ทำไมเด็ก ๆ ที่ไม่ดีถึงเกิดมาจากครอบครัวดี ๆ เหตุผลไม่ใช่เพราะว่าเด็ก ๆ เหล่านี้ถูกเลี้ยงดูมาแบบเข้มงวดเกินไป และไม่ใช่เพราะว่าพ่อแม่ทำไม่ถูกต้องด้วย

1 คำตอบก็คือ – ใจมนุษย์และเจตจำนงเสรีของมนุษย์

2 พระเยซูคริสต์จะทรงปกครองโลกนี้ด้วยตัวพระองค์เอง แต่แม้ภายใต้การทรงนำที่สมบูรณ์แบบของพระองค์ก็ตาม พระองค์ก็ยังคงต้องครอบครองด้วย "คทาเหล็ก" เพราะเหตุความต่อต้านของมนุษย์ (วิวรณ์ 19:15)

3 ปัญหาไม่ได้อยู่ที่พ่อแม่ที่เข้มงวดเกินไป แต่อยู่ที่ใจที่ต่อต้านต่างหาก

4 พระเยซูเสด็จมาเพื่อหยิบบิ๊นพระเมตตากแก่ดาวิด

ก 2 ซามูเอล 24:14 ดาวิดจึงตรัสกับกาดว่า "เรามีความกระวนกระวายมาก ขอให้เราทั้งหลายตกเข้าไปอยู่ในพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ เพราะพระกรุณาคุณของพระองค์ใหญ่ยิ่งนัก แต่ขออย่าให้เราตกเข้าไปในมือของมนุษย์เลย"

15 ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงให้โรคระบาดเกิดขึ้นในอิสราเอลตั้งแต่เวลาเช้าจนสิ้นเวลากำหนด และประชาชนที่ตายตั้งแต่เมืองดานถึงเบเออร์เชบามีเจ็ดหมื่นคน

16 และเมื่อทูตสวรรค์ยื่นมือออกเหนือกรุงเยรูซาเล็มจะทำลายเมืองนั้น **พระเยโฮวาห์ทรงกลับพระทัยในเหตุร้ายนั้น** ตรัสสั่งทูตสวรรค์ผู้กำลังทำลายประชาชนว่า "พอแล้ว ยับยั้งมือของเจ้าได้" ส่วนทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็อยู่ที่ลานนวดข้าวของอาราวันาคันเยนุส

ข ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มาปรากฏตัวในเหตุการณ์นี้เพราะเหตุใด?

- 1 ดาวิดได้ถูกพระเจ้าว่าไม่ทรงสามารถปกป้องชนชาตินี้ได้โดยการที่เขาส่งคนไปสำรวจว่ามีคนที่เข้ารบได้ที่คนในประเทศ เพราะเหตุที่เขาทำเช่นนั้น เขาก็กำลังประกาศแบบแอบๆ และแบบเปิดเผยว่า ความหวังและความไว้วางใจของเขาอยู่ในอาณาจักรทางทหารของเขา และไม่ได้อยู่ในพระเยโฮวาห์
- 2 ด้วยเหตุนี้ ดาวิดจึงถูกตำหนิและถูกเสนอให้เลือกบทลงโทษ และเขาเลือกที่จะให้พระเยโฮวาห์ทรงใช้โรคระบาดมาคร่าชีวิตคน 70,000 คน ซึ่งเหตุการณ์นี้ทำให้ดาวิดถ่อมใจ
- 3 และพอทอดพระเนตรเห็นผลลัพธ์ที่ดีในชีวิตของดาวิด พระเยโฮวาห์ก็ทรงยับยั้งโรคระบาด และมีให้มีคนตายเพิ่มและทรงสั่งแดงพระเมตตาแก่ดาวิด พระเมตตานั้นก็คือว่า เขาสมควรได้รับบทลงโทษที่รุนแรงมากกว่านี้ แต่พระเจ้ายกย่องเลือกที่จะยับยั้งบทลงโทษดังกล่าว

ค คริสเตียนทุกคนคงต้องยอมรับว่า ถ้าพวกเขาได้รับตามที่สมควรได้รับจริงๆ จากองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาก็คงตกนรกหมกไหม้ไปแล้วตอนนี้ แต่พระเมตตาของพระเจ้าโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้บรรเทาการพิพากษาของพระองค์ด้วยพระเมตตา

5 พระเยซูเสด็จมาเพื่อเตรียมตัวเอลียาห์

ก 1 พงษ์กษัตริย์ 19:5 และท่านก็นอนลงหลับอยู่ใต้ต้นไม้จำพวกสนจูนิเปอร์ ดูเถิด มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาถูกต้องท่าน และพูดกับท่านว่า "ลุกขึ้นรับประทานซี"

6 และท่านก็มองดู ดูเถิด ตรงที่ศีรษะของท่านมีขนมปังที่ปังบนก้อนหินร้อนและมีน้ำไปหนึ่งท่านก็รับประทานและดื่ม และนอนลงอีก

7 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็มาอีกเป็นครั้งที่สอง ถูกต้องท่านแล้วว่า **"ลุกขึ้นรับประทานซี เพราะว่าทางเดินนั้นเกินกำลังของท่าน"**

8 และท่านก็ลุกขึ้นรับประทานและดื่ม และเดินไปด้วยกำลังของอาหารนั้นสี่สิบวันสี่สิบคืนถึงโฮเรบภูเขาของพระเจ้า

ข องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปรากฏแก่เอลียาห์มิใช่เพื่อหนุนกำลังเขาใต้ต้นสนจูนิเปอร์เท่านั้นแต่เพื่อเตรียมตัวเขาสำหรับภารกิจต่อไปของเขาด้วย

- 1 เหตุการณ์นี้สะท้อนให้เห็นถึงบางสิ่งที่สำคัญเกี่ยวกับน้ำพระทัยของพระเจ้าที่พระองค์ทรงมีสำหรับพวกเราแต่ละคน
- 2 น้ำพระทัยของพระเจ้าไม่ใช่เหตุการณ์แยกโดดๆที่เราต้องทำทุกสิ่งให้ถูกต้องจากนั้นก็จบเรื่อง มันคือความปรารถนาอย่างต่อเนื่องในส่วนของพระเจ้าที่จะรวมเราไว้ในแผนการของพระองค์

- 3 ภูเขาคารเมลไม่ใช่ น้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเอลียาห์ – มันเป็นส่วนหนึ่งของแผนการของพระเจ้าเท่านั้น
- 4 ความท้อแท้ของเอลียาห์ได้ต้นสนจุนเปอริไม่ใช่ส่วนหนึ่งของน้ำพระทัยดังกล่าวอย่างชัดเจน แต่มันก็ไม่ได้ทำให้เอลียาห์เสียสิทธิ์จากน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ยังมาไม่ถึง
- 5 ดังนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจึงเสด็จมาหาคนของพระเจ้าผู้นี้เพื่อหนุนกำลังและเตรียมตัวเขา สำหรับขั้นตอนต่อไปในน้ำพระทัยที่ต่อเนื่องของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา

6 พระเยซูเสด็จมาเพื่อผู้รับแทนพลไพร่ของพระองค์

ก 2 พงษ์กษัตริย์ 19:33 ท่านมาทางใด ท่านจะต้องกลับไปทางนั้น ท่านจะไม่เข้ามาในนครนี้ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ

34 เพราะเราจะป้องกันนครนี้ไว้เพื่อให้ออด เพื่อเห็นแก่เราเอง และเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา"

35 และอยู่มาในคืนนั้นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้ออกไป และได้ประหารคนในค่ายแห่งคนอัสซีเรีย เสียหนึ่งแสนแปดหมื่นห้าพันคน และเมื่อคนลุกขึ้นในเวลาเช้ามีด ดูเถิด พวกเขาเหล่านั้นเป็นศพทั้งนั้น

ข เมื่อคนอัสซีเรียตีวงล้อมเฮเซคียาห์และประชาชนของเขา กษัตริย์ผู้นี้ก็เริ่มทูลขอความช่วยเหลือจาก พระเจ้าทันที และจัดการสิ่งต่างๆที่เขาทำได้เพื่อป้องกันเมือง

1 พอเวลาผ่านไป เหตุการณ์ก็เริ่มจะสิ้นหวังเอามากๆ และในที่สุดพระเยซูคริสต์ก็ทรงปรากฏตัว เพื่อบอกกษัตริย์ที่รักพระเจ้าผู้นี้ว่า เขาไม่จำเป็นต้องยอมจำนนและไม่ต้องต่อสู้ด้วย เพราะ พระองค์จะสู้รบกับคนอัสซีเรียแทนประชาชนของเขาเอง

2 เข้าวันต่อมาพื้นดินก็เกลื่อนกลาดไปด้วยศพศัตรู 185,000 คนซึ่งถูกพระเยซูคริสต์สังหารทั้งสิ้น

3 แต่ทำไมองค์พระผู้เป็นเจ้าถึงทรงรอนานเหลือเกินกว่าจะช่วย? ก็เพราะว่าอุปสรรคทุกอย่างที่พระองค์ทรงยอมให้เกิดขึ้นในชีวิตของเราล้วนเป็นไปเพื่อที่จะนำพระพรฝ่ายวิญญาณมาให้เรา ด้วย ยิ่งพระองค์ทรงรอนานมากเท่าไร – ประชาชนของพระองค์ก็ยิ่งรู้ว่าพวกเขาต้องการ พระองค์มากขนาดไหนเท่านั้น

บุคคลสำคัญในพระคัมภีร์
บทเรียนที่ 125
พระเยซูคริสต์ในกิตติคุณสี่เล่ม

บทนำ:

- 1 ขณะที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปรากฏตัวหลายต่อหลายครั้งทั่วพระคัมภีร์เดิม โดยการปรากฏตัวแต่ละครั้งบอกให้เราทราบถึงอุปนิสัยของพระองค์ พระองค์ก็ทรงเปิดเผยให้เราเห็นลักษณะเฉพาะและอุปนิสัยของพระองค์มากขึ้นในพระคัมภีร์ใหม่เช่นกัน
- 2 องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นอย่างไรตอนที่พระองค์ทรงใช้ชีวิตเป็นมนุษย์ แต่ก็ยังเป็นพระเจ้า 100%?

1 พระองค์ทรงปรากฏในฐานะจอมกษัตริย์

- ก มัทธิว 21:1 ครั้นพระองค์กับพวกสาวกมาใกล้กรุงเยรูซาเล็ม ถึงหมู่บ้านเบธฟาอี เชิงภูเขามะกอกเทศ แล้วพระเยซูทรงใช้สาวกสองคน
2 ตรัสสั่งเขาว่า "จงเข้าไปในหมู่บ้านที่อยู่ตรงหน้าท่าน ทันทีที่ท่านจะพบแม่ลาตัวหนึ่งผูกอยู่กับลูกของมัน จงแก้จูงมาให้เรา"
3 ถ้ามีผู้ใดว่าอะไรแก่ท่าน ท่านจงว่า 'องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องพระประสงค์' แล้วเขาจะปล่อยให้มาทันที"
4 เหตุการณ์ทั้งปวงนี้เกิดขึ้นเพื่อจะให้พระวจนะที่ตรัสโดยศาสดาพยากรณ์สำเร็จซึ่งว่า
5 'จงบอกธิดาแห่งศิโยนว่า ดูเถิด กษัตริย์ของเธอเสด็จมาหาเธอ โดยพระทัยอ่อนสุภาพ ทรงแม่ลากับลูกของมัน'
- ข มีคนมากมายในโลกนี้ที่มองพระเยซูคริสต์ว่าเป็นคนดีมีศีลธรรมที่ดำเนินชีวิตแบบมีคุณธรรมสูงส่งจริงๆ แต่พวกเขาก็ไม่เชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า
1 แต่ในพระธรรมตอนนี้ เราเห็นชัดเจนว่าพระเยซูทรงอ้างตัวว่าเป็นกษัตริย์ของพวกเขา
2 คำอ้างนั้นมีความสำคัญอย่างไร? เพราะโดยคำอ้างที่ว่าพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของพวกเขา นั่นพระคริสต์ก็ต้องเป็นคนแอบอ้างที่พูดโกหก – หรือพระองค์ทรงเป็นอย่างที่พระองค์ทรงอ้างจริงๆ เพราะพระองค์ไม่สามารถเป็นคนดีที่อวดอ้างแบบนั้นได้เด็ดขาด
- ค เพราะเหตุที่พระองค์ทรงปรากฏตัวต่อพี่น้องชาวยิวร่วมชาติของพระองค์ในฐานะกษัตริย์ของพวกเขา ลักษณะเฉพาะแบบกษัตริย์ของพระองค์ที่ปรากฏชัดที่สุดคืออะไร?
1 วิวรณ์ 12:3 และมีการมหัศจรรย์อีกอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ ดูเถิด มีพญานาคใหญ่สี่แดงตัวหนึ่ง มีเจ็ดหัวและมีสิบเขา และที่หัวเหล่านั้นมีมงกุฎเจ็ดอัน
4 หางพญานาคตัวดวดวงดาวในท้องฟ้าทั้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน และพญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว

5 หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก และบุตรนั้นได้ขึ้นไปถึงพระเจ้า ถึงพระที่นั่งของพระองค์

- 2 เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมาอ้างสิทธิ์อันชอบธรรมในพระที่นั่งของพระองค์ในอาณาจักรยุคพันปี พระองค์ก็จะต้องครอบครองด้วยพระหัตถ์อันเข้มงวดและไม่ผ่อนปรนเลย
- 3 พระองค์จะทรงเข้มงวดและเคร่งครัดเพราะธรรมชาติอันดีด้านของมนุษย์
- 4 และถึงแม้ว่าเราจะมองดูพระองค์ในตอนนี้เป็นผู้ที่ใจดี อ่อนโยน และเปี่ยมด้วยความกรุณา เราก็ต้องไม่ลืมด้วยว่าพระองค์ยังทรงแข็งแกร่งราวตามที่พระองค์ต้องเป็น

2 พระองค์ทรงปรากฏตัวในฐานะผู้รับใช้ของพระเยซูฮอวาร์

- ก มาระโก 10:42 พระเยซูจึงทรงเรียกเขาทั้งหลายมาตรัสแก่เขาว่า "ท่านทั้งหลายรู้หรือว่า ผู้ที่นับว่าเป็นผู้ครอบครองของคนต่างชาติย่อมเป็นเจ้าเหนือเขา และผู้ใหญ่นั้นทั้งหลายก็ใช้อำนาจบังคับ 43 แต่ในพวกท่านหาเป็นอย่างนั้นไม่ ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย 44 และถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นเอกเป็นต้น ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้รับใช้ของคนทั้งปวง 45 เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อจะปรนนิบัติ และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่สำหรับคนเป็นอันมาก"

ข ขณะที่กิตติคุณของมัทธิวนำเสนอพระคริสต์ในฐานะจอมกษัตริย์ กิตติคุณของมาระโกก็นำเสนอองค์พระผู้เป็นเจ้าในฐานะผู้รับใช้ของพระเยซูฮอวาร์

- 1 มาระโกมองเห็นข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูคริสต์ทรงดำเนินชีวิตแบบไม่สนใจความต้องการและความปรารถนาของตัวเอง แต่ทรงเลือกที่จะยอมจำนนชีวิตทุกด้านของพระองค์ต่อน้ำพระทัยของพระบิดา
- 2 ด้วยเหตุนี้เอง กิตติคุณของมาระโกจึงไม่ได้เริ่มต้นด้วยลำดับพงศ์พันธุ์ เพราะผู้รับใช้ไม่จำเป็นต้องมีลำดับพงศ์พันธุ์
- 3 ในทางกลับกัน เราพบการอัศจรรย์และพระราชกิจต่างๆขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่สัมพันธ์กับน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตและการรับใช้ของพระองค์

ค และลักษณะเฉพาะตัวของพระเยซูในฐานะสุดยอดผู้รับใช้คืออะไร?

- 1 ความเชื่อฟัง
- 2 พระองค์ทรงเชื่อฟังภารกิจของพระองค์
มาระโก 1:38 พระองค์ตรัสแก่เขาว่า "ให้เราทั้งหลายไปในบ้านเมืองใกล้เคียง เพื่อเราจะได้ประกาศที่นั่นด้วย ที่เรามากก็เพื่อการนั่นเอง"
- 3 พระองค์ทรงเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระเจ้า

มาระโก 8:31 พระองค์จึงทรงเริ่มกล่าวสอนสาวกว่า บุตรมนุษย์จะต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการ พวกผู้ใหญ่ พวกปุโรหิตใหญ่ และพวกธรรมาจารย์จะปฏิเสศพระองค์ และพระองค์จะต้องถูกประหารชีวิต แต่ในวันที่สามพระองค์จะทรงเป็นขึ้นมาใหม่

32 คำเหล่านี้พระองค์ตรัสอย่างเปิดเผย ฝ่ายเปโตรจึงจับพระองค์ แล้วเริ่มทูลห้ามพระองค์

33 พระองค์จึงทรงหันพระพักตร์ดูเหล่าสาวกของพระองค์ แล้วทรงติเปโตรว่า "อ้ายซาตาน จงถอยไปข้างหลังเรา เพราะเจ้ามิได้คิดตามพระดำริของพระเจ้า แต่ตามความคิดของมนุษย์"

4 พระองค์ทรงเชื่อฟังพันธะของพระองค์

มาระโก 10:20 คนนั้นจึงทูลตอบพระองค์ว่า "อาจารย์เจ้าข้า ขอเหล่านี้ข้าพเจ้าได้ถือรักษาไว้ตั้งแต่เป็นเด็กมา"

21 พระเยซูทรงฟังดูคนนั้น ก็ทรงรักเขา แล้วตรัสแก่เขาว่า "ท่านยังขาดอยู่สิ่งหนึ่ง จงไปขายบรรดาสิ่งของซึ่งท่านมีอยู่ แจกจ่ายให้คนอนาถา แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์ แล้วจงแบกกางเขน และตามเรามา"

5 พระองค์ทรงเชื่อฟังจนกระทั่งถึงความตาย

มาระโก 14:34 จึงตรัสกับเหล่าสาวกว่า "ใจเราเป็นทุกข์แทบจะตาย จงเฝ้าอยู่ที่นี่เถิด"

35 แล้วพระองค์เสด็จดำเนินไปอีกหน่อยหนึ่ง ชบพระกายลงที่ดินอธิษฐานว่า ถ้าเป็นไปได้ให้เวลานั้นล่วงผ่านไปจากพระองค์

36 พระองค์ทูลว่า "อับบา พระบิดาเจ้าข้า พระองค์ทรงสามารถกระทำการสิ่งทั้งปวงได้ ขอเอาถ้อยนี้เลื่อนผ่านไปจากข้าพระองค์เถิด แต่ว่าอย่าให้เป็นไปตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์"

3 พระองค์ทรงปรากฏตัวในฐานะบุตรมนุษย์

ก ลูกา 5:20 เมื่อพระองค์ทอดพระเนตรเห็นความเชื่อของเขาทั้งหลาย พระองค์จึงตรัสกับคนอัมพาตว่า "บุตรเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว"

21 ฝ่ายพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีเริ่มคิดในใจว่า "คนนี่ที่พูดหมิ่นประมาทเป็นผู้ใดเล่า

ใครจะยกความผิดบาปได้เว้นแต่พระเจ้าเท่านั้น"

22 แต่เมื่อพระเยซูทรงทราบความคิดของเขา พระองค์จึงตรัสแก่เขาว่า "ไหนท่านทั้งหลายจึงคิดในใจอย่างนี้

23 ที่จะว่า 'บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว' หรือจะว่า 'จงลุกขึ้นเดินไปเถิด' นั้นช่างไหนจะง่ายกว่ากัน

24 แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่า บุตรมนุษย์มีฤทธิ์อำนาจในโลกที่จะโปรดยกความผิดบาปได้"

(พระองค์จึงตรัสสั่งคนอัมพาตว่า) "เราสั่งเจ้าว่า จงลุกขึ้นยกที่นอนไปบ้านของเจ้าเถิด"

25 ในทันใดนั้น เขาจึงลุกขึ้นต่อหน้าคนทั้งปวง ยกที่นอนซึ่งเขาได้นอนนั้น กลับไปบ้านของตน พลางร้องสรรเสริญพระเจ้า

26 คนทั้งปวงก็อัศจรรย์ใจ และได้สรรเสริญพระเจ้า ต่างเต็มไปด้วยความกลัวและพูดว่า "วันนี้เราได้เห็น **สิ่งแปลกประหลาด"**

ข ขณะที่มีมหินำเสนอพระเยซูคริสต์ในฐานะจอมกษัตริย์และมาระโกนำเสนอพระองค์ในฐานะผู้รับใช้ของพระเยซูฮาวี ลูกก็นำเสนอพระองค์ในอีกรูปแบบหนึ่ง

- 1 สิ่งที่เราเจอในพระธรรมตอนนี้คืออะไร?
- 2 มีมนุษย์คนหนึ่งซึ่งอ้างตัวว่าเขาเทียบเท่ากับพระเจ้า กล่าวในอีกแง่หนึ่งก็คือ เขากำลังอ้างตัวว่าเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์
- 3 “สิ่งแปลกประหลาด” ที่ผู้คนมองเห็นในพระธรรมตอนนี้คืออะไร?
- 4 มันคือ การอัศจรรย์ต่างๆของพระเจ้าที่มนุษย์คนหนึ่งเป็นผู้กระทำ
- 5 พระเยซูทรงตั้งใจมากๆในสิ่งที่พระองค์ตรัสและกระทำ เพราะว่าพระองค์ไม่เพียงกระทำการอัศจรรย์เท่านั้น แต่ว่าพระองค์ยังทรงยกโทษความบาปของมนุษย์อีกด้วย เพราะว่ามนุษย์คนอื่นเคยทำการอัศจรรย์มาแล้ว แต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงยกโทษความบาปได้
- 6 ดังนั้น ในพระธรรมตอนนี้และตอนอื่นๆที่กิตติคุณเล่มนี้ พระเยซูคริสต์ได้ทรงปรากฏตัวในฐานะมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ และเราต้องวัดตัวเราเองกับความสมบูรณ์แบบนี้
- 7 ในสภาพที่สมบูรณ์แบบนี้ พระองค์จึงทรงเป็นมาตรวัดเดียวเท่านั้นที่เราต้องใช้วัดตัวเราเองด้วยเหตุนี้เราจึงขาดตกบกพร่องเสมอขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่บนโลกนี้

4 พระองค์ทรงปรากฏตัวในฐานะพระบุตรของพระเจ้า

ก ยอห์น 1:32 และยอห์นกล่าวเป็นพยานว่า “ข้าพเจ้าเห็นพระวิญญาณเหมือนดังนกเขาเสด็จลงมาจากสวรรค์ และทรงสถิตบนพระองค์

33 ข้าพเจ้าเองไม่รู้จักพระองค์ แต่พระองค์ ผู้ได้ทรงใช้ให้ข้าพเจ้าให้บังพิศมาด้วยน้ำ พระองค์นั้นได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘เมื่อเจ้าเห็นพระวิญญาณเสด็จลงมาและสถิตอยู่บนผู้ใด ผู้นั้นแหละเป็นผู้ให้บังพิศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’

34 และข้าพเจ้าก็ได้เห็นแล้ว และได้เป็นพยานว่า **พระองค์นี้แหละ เป็นพระบุตรของพระเจ้า**”

35 รุ่งขึ้นอีกวันหนึ่งยอห์นกำลังยืนอยู่กับสาวกของท่านสองคน

36 และท่านมองดูพระเยซูขณะที่พระองค์ทรงดำเนินและกล่าวว่า “จงดูพระเมฆไปดกของพระเจ้า”

ข พระเยซูทรงถูกนำเสนอในฐานะกษัตริย์ของอิสราเอลโดยมหิน ในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าโดยมาระโก ในฐานะมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบโดยลูกา และในฐานะพระบุตรของพระเจ้าโดยยอห์น

- 1 ในกิตติคุณนี้ เราพบว่าความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ถูกเน้นย้ำมากกว่าที่อื่น
- 2 พระองค์ไม่ได้เป็นเพียงมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบตามที่ลูกานำเสนอเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงมีพระลักษณะแบบเดียวกับพระเจ้าเลยทีเดียว
- 3 ในฐานะพระบุตรของพระเจ้า พระองค์จึงทรงเป็นแบบเดียวกับพระบิดาของพระองค์ทุกประการ พระองค์ทรงมีลักษณะเฉพาะแบบเดียวกัน ฤทธิ์เดชแบบเดียวกัน ความสมบูรณ์แบบแบบเดียวกัน ความบริสุทธิ์แบบเดียวกัน – ทุกอย่างแบบเดียวกันหมด

ค และแจกเช่นบุตรคนอื่นๆ พระองค์ก็ต้องผ่านกระบวนการเติบโตเหมือนกัน ซึ่งทำให้พระองค์เป็นเหมือนกับพระบิดาของพระองค์มากขึ้นเรื่อยๆ

- 1 ลูกา 2:52 พระเยซูก็ได้จำเริญขึ้นในด้านสติปัญญา ในด้านร่างกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้า และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย
- 2 ข้อนี้ไม่ได้พูดถึงความเป็นมนุษย์ของพระเยซูมากเท่ากับการที่พระองค์ทรงทราบว่าพระองค์ทรงเป็นใครในสวนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นพระเจ้าของพระองค์
- 3 ลูกา 2:41 ฝ่ายบิดามารดาเคยขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มในการเลี้ยงเทศกาลปีศาจทุกปี
42 เมื่อพระกุมารมีพระชนมายุสิบสองพรรษา เขาทั้งหลายก็ขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็มตามธรรมเนียมการเลี้ยงนั้น
43 เมื่อครบกำหนดวันเลี้ยงกันแล้ว ขณะเขากำลังกลับไป พระกุมารเยซูก็ยังค้างอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ฝ่ายโยเซฟกับมารดาของพระองค์ก็ไม่รู้
44 แต่เพราะเขาทั้งสองคิดว่าพระกุมารนั้นอยู่ในหมู่คนที่มาด้วยกัน เขาจึงเดินทางไปได้วันหนึ่งแล้วหาพระกุมารในหมู่ญาติพี่น้องและพวกคนที่รู้จักกัน
45 เมื่อไม่พบ พวกเขาจึงกลับไปเที่ยวหาพระองค์ที่กรุงเยรูซาเล็ม
46 ต่อมาครั้นหามาได้สามวันแล้ว จึงพบพระกุมารนั่งอยู่ในพระวิหารท่ามกลางพวกอาจารย์ ฟังและโต้ถามพวกอาจารย์เหล่านั้นอยู่
47 คนทั้งปวงที่ได้ยินก็ประหลาดใจในสติปัญญาและคำตอบของพระกุมารนั้น
48 ฝ่ายเขาทั้งสองเมื่อเห็นพระกุมารแล้วก็ประหลาดใจ มารดาจึงถามพระกุมารว่า "ลูกเอ๋ย ทำไมจึงทำแก่เราอย่างนี้ ดูเถิด พ่อกับแม่แสวงหาเป็นทุกข์นัก"
49 พระกุมารจึงตอบเขาทั้งสองว่า "ท่านเที่ยวหาฉันทำไม ท่านไม่ทราบหรือว่า ฉันต้องกระทำพระราชกิจแห่ง**พระบิดาของฉัน**"
50 เขาทั้งสองก็ไม่เข้าใจคำซึ่งพระกุมารกล่าวแก่เขา
- 4 มีบางคนเชื่อว่าตอนนี้เองที่พระเยซูได้รับการแจ้งให้ทราบเป็นครั้งแรกว่าพระองค์ไม่ใช่มนุษย์ธรรมดาๆ แต่จริงๆ แล้วเป็นพระบุตรของพระเจ้า – พระเมษโปดกของพระเจ้าที่วันหนึ่งจะประทานชีวิตของพระองค์ให้เป็นค่าไถ่สำหรับมนุษย์
- 5 และเรื่องน่าอัศจรรย์ก็คือว่า ทันทีที่พระองค์ทรงทราบว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใดแล้ว พระองค์ก็ยังกลับไปบ้านและเชื่อฟังบิดามารดาของพระองค์อยู่
ลูกา 2:51 แล้วพระกุมารก็ลงไปกับเขาไปยังเมืองนาซาเร็ธ อยู่นี่ด้วยความปกครองของเขา มารดาก็เก็บเรื่องราวทั้งหมดนั้นไว้ในใจ